

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kular, Matjaz Brojan, Miro Ušmar, Frano Tekavec, Darko Gognja-vec, Marjan Bolhar, Božo Jakovič, Marija Pačič in Jože Škok. Glavni urednik: Karel Kular, tel.: 721-082, odgovorni urednik: Matjaz Brojan, tel.: 721-086, tehnični urednik: Frano Ravnikar, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglase sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije izvirnega sveta BR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prongta proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE Domžale, 22. maj 1981, Leto XX

Št. 7

Ob občinskem prazniku

V nedeljo 23. maja 1937 v jutranjih urah so po različnih poteh prihajali na Tabor domačini iz domžalsko-kamniškega področja, udeleženci iz Ljubljane in okolice pa so imeli skupen odhod z železniške postaje v Domžalah. Od tu je Viktor Avbelj vodil kolono kolesarjev in pešcev s slovenskimi zastavami na Tabor nad Ihanom.

Sklican je bil shod Ljudske fronte, podoben kot je bil nekaj dni prej v Podgradu pri Zalogu in Taboru nad Črnučami. Vendar je bil shod na Taboru nad Ihanom najbolj množičen od vseh podobnih taborov. Okoli tisoč ljudi se je zbralo na ljudskofrontnem zboru, kakih štiristo iz Ljubljane in okolice, ostali so bili iz kamniške in domžalske občine.

Nič manj važen kot udeležba je bil sestav udeležencev. Največ je bilo delavcev. Zastopane so bile skoraj vse tovarne domžalske in kamniške občine, največ udeležencev je bilo iz Papirnice Količevo. Precej delavcev je bilo iz ljubljanskih tovarn Saturnus, Eibler, Hribar, Eda, Avtomontaža, Unitas in drugih. Veliko je bilo kmečkega prebivalstva, tudi kmečkih gospodarjev, mladine, študentov in izobražencev.

Zborovanja so se udeležili tudi mnogi, ki so uživali ugled in so bili pripravljeno postati kasnejši aktivisti ljudske fronte. Polega Toneta Tomšiča so bili udeleženci shoda tudi znani partijski delavci: Pepca Kardelj—članica CK KPS, Oskar Kovačič — kandidat za člana CK KPS, Vida Tomšič, Angelca Očep, Maks Stermecki, Tone Dolinšek in številni sindikalni funkcionarji.

Organizacijo udeležbe je vodila partijska celica Dob—Prevoje, kate-

re sekretar je bil Viktor Avbelj za udeležbo Ljubljane, za govornika in vsebinsko stran je skrbel organizacijski sekretar KPS Tone Tomšič. Ljudsko frontno gibanje je organizirala komunistična partija z nalogo združiti napredne delavske, kmečke, izobraženske in demokratične sile v boju zoper fašistično nevarnost, za izbojevanje demokratičnih in socialnih pravic delovnih množic ter za rešitev nacionalnega vprašanja. To gibanje, ki je bilo tedaj najprimernejša oblika povezovanja partije z delavskimi množicami, množična politična manifestacija za boj za koristi delovnega človeka, pomeni uresničevanje političnega programa partije. Ljudskofrontni shodi in še posebej shod na Taboru nad Ihanom so potrdili pravilnost sklepov ustanovnega kongresa KPS 17. in 18. aprila 1937 na Čebinah.

Prav shod na Taboru ima še nekaj posebnih značilnosti: izredno velika in množična udeležba delavcev, kmetov, izobražencev: v govorih in geslih so prišle na Taboru do izraza programske zahteve ustanovnega kongresa KPS. Shod je pomenil izpolnjevanje pglavne naloge iz manifesta ustanovnega kongresa o povezovanju naprednih delovnih ljudi za bodoči osvobodilni boj.

Ljudskofrontni shod na Taboru ni imel le trenutne vrednosti, ampak je imel vpliv na nadaljnji razvoj naprednega gibanja ter še tesnejše povezovanje delavstva in vseh naprednih sil domžalsko kamniškega območja. Ljudsko frontni shod na Taboru je prispeval k takratnemu političnemu razvoju, ki je dosegel svoj vrh v množični vstaji 27. julija 1941 v kamniškem partijskem okrožju, v katero so se ljudje teh krajev tako zgodaj in

tako enotno vključili. Ta množična vstaja je bila rezultat uspešne krepitve partijskih organizacij konec tridesetih let in njihovega vpliva na celotno družbenopolitično življenje na domžalskem in kamniškem območju.

Vse to izpričuje, kako tesno je povezan razvoj predvojnega ljudskofrontnega gibanja pod vodstvom KPS z revolucionarnim narodnoosvobodilnim bojem, po katerem gradimo socialistično samoupravno družbo na temeljih, ki smo jih postavili v najtežjem obdobju naše zgodovine z velikimi žrtvami.

In ko ob 40 letnici vstaje obujamo spomine na te velike in slavne

zgodovinske dni, na začetek nove dobe jugoslovanskih narodov in narodnosti, nam razmišljanja pohite tudi v predvojni čas, ko so se kalili ljudje za veliki osvobodilni boj ob grozeči nevarnosti fašizma, orožnikov in policije. V to obdobje sega tudi naš občinski praznik 23. maj.

Vsem delovnim ljudem in občanom, kakor tudi mladim ob prazniku občine Domžale iskreno čestitam in želim, da bi v miru, medsebojnem sodelovanju in razumevanju dosegli najlažje delovne uspehe.

Jernej Lenič
predsednik
SOB Domžale

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
ČESTITAJO ZA OBČINSKI PRAZNIK — 23. MAJ

Skupščina občine in
družbenopolitične organizacije

DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM V POBRATENI
OBČINI DOMŽALE ŽELIMO MNOGO DELOVNIH USPEHOV
TER JIM OB TEJ PRILOŽNOSTI ČESTITAMO ZA OBČINSKI
PRAZNIK

Skupščina občine Koprivnica
družbenopolitične organizacije

Sprejeli smo družbeni plan:

Na dinamični poti vsestranskega razvoja

Za nami je srednjeročno obdobje 1971 — 1980 in samo se vsiljuje vprašanje, kako smo ga preživeli, kako smo uresničevali v družbenem planu dogovorjene naloge in obveznosti.

Družbeni plan za preteklo obdobje smo sprejemali v času, ko smo vsa naša delovna področja prilagajali novi ustavi Zakona o družbenem delu, Zakona o svobodni menjavi dela in ostalim.

Družbeni plan nas je usmerjal v razvoj proizvodjalnih sil, v ekonomsko in vsestransko stabilizacijo, večjo usmerjenost v izvoz in mednarodno delitev dela, v take gospodarske naložbe, ki bodo pomembno vplivale na razvoj gospodarstva, čemur naj v dogovorjenem razmerju sledi skupna in splošna poraba.

Delegatski zbori občinske skupščine so ocenili, da smo družbeni plan 1976 — 1980 v glavnem uresničili v okviru sprejetih nalog in ciljev, da so seveda nastala nekatera manjša odstopanja navzgor ali navzdol. Tako je rast družbenega proizvoda zaostala 0,5 % za planom, industrijska proizvodnja za 2 %, zaposlovanje je bilo za 0,5 % pod planiranim. Ob tem obračunu se moramo zavedati izredno zaostrenih pogojev gospodarjenja, nevzdržne preskrbe s surovinami, velikih težav z energetskimi viri, preskrbo, zunanjetrgovinsko dejavnostjo, izredno zapletenim položajem v politiki cen, padcem realnega standarda in osebnih dohodkov. Te težave in nekatere izredno ostre gospodarske ukrepe smo z velikimi napori vendarle prebrodili.

Uresničevali smo plan investicij v vrednosti 408 milijard Sdin. Dokončana je Papirnica, Helios, Tosama, Induplati, prva etapa Leka, Trak, Toko, Avtoservis, Prašičjereja Ihan in ostalo. Ogromno naporov je bilo vloženi v izboljšanje zunanjetrgovinske bilance, ki je našo občino pestila vsa leta nazaj. Dosegli smo velik uspeh! Leta 1975 smo pokrivali uvoz z izvozom z 72 %, leta 1980 pa z 154 %.

Z dogradnjo 1690 novih stanovanj smo kljub velikim težavam dosegli plan, čeprav nismo dosegli postavljenega razmerja med individualno in blokovno gradnjo. Taka rast novih stanovanj zahteva tudi izredno obsežna dela v komunalnem gospodarstvu na področju vodovodov, kanalizacije, elektrifikacije, urejanje cestnega prometa, PTT storitev in podobnih nalog. Čeprav je bilo veliko storjenega in vloženi skoraj 16 milijard Sdin, ostaja še precej neizvršenih nalog.

Področje SIS so v pretečenem obdobju zaživela polnejše življenje in začela dobivati pravo vsebino. V mnogočem nastajajo problemi in težave tako hitro, kot hitro raste število prebivalcev, kot raste število zaposlenih žena. Zelo težko je zato pokriti vse potrebe s področja socialnega skrbstva otroškega varstva, pa šolstva in zdravstva. Vsaj možnostim primerno smo tudi na teh področjih dosegli planske cilje z mnogo medsebojnega razumevanja, dodatnega usklajevanja in dogovarjanja.

Na zadnjih zasedanjih delegatskih skupščin in zborov smo sprejeli tudi družbeni plan občine za obdobje 1981 — 1985. To je naš velik skupni dogovor za delo in življenje v naslednjih petih letih.

Predno smo si načrtali pot naprej, smo morali ugotoviti kje smo, kaj smo v preteklem obdobju uresničili in kaj prenašamo kot neizvršeno v novi plan. Veliko, zahtevno in odgovorno delo je bilo to, ki smo ga ob vseh drugih rednih obveznostih opravljali več kot leto dni. Bil je to velik preizkus naše pripravljenosti in sposobnosti samoupravno reševati medsebojne odnose, usklajevati množico interesov, ločiti potrebno od manj pomembnega, dogovoriti se kaj so skupni interesi in potrebe, uskladiti željo z možnostmi, upoštevati objektivnosti in zmanjševati subjektivnost, na vseh področjih se skrajno stabilizacijsko obnašati in vendar poskrbeti za vsestranski razvoj občine. Končno, o vsem delegatsko odločati — prvi tudi o smotni izbiri prostora, v katerem živimo. Soglasno sprejemanje teh pomembnih dokumentov nam je potrditev, da je

bil trud prav naložen in delo dobro opravljeno prav v vseh TOZD in KS.

Pred nami je sedaj nova, velika naloga, da sprejete naloge družbenega dogovora tudi uresničujemo. Zato bomo potrebovali veliko energije, upornosti, osebne in skupne odgovornosti. Tudi če bodo nastale težave, ne smemo izgubiti zaupanja vase, v našo delovno pripravljenost in v neomajno odločitev tudi to pot ponovno zmagati.

Le s tako močjo bomo uspevali, da bo družbeni proizvod rastel po stopnji 5,5 %, produktivnost s 3,5 %, zaposlovanje 2 %, izvoz z 8 % in uvoz s 3 %.

Splošna in skupna poraba naj za 10 % zaostaja za rastjo družbenega proizvoda, za investicije menimo porabiti 5,2 milijardi din.

Zahtevanih nalog nima le industrija, enako zahtevne so tudi na področju kmetijstva — naše tovarne prehrane. Iskali bomo poti za večje pridelovanje hrane pa tudi nove površine bomo usposabljali za kmetijsko proizvodnjo.

Predvidevamo 1760 novih stanovanj in temu primerno število novih prebivalcev, zato ima obsežen plan komunalno gospodarstvo, pa socialno področje, otroško varstvo, izobraževanje, zdravstvo in ostali.

Obilo priprav in dela bo pri iskanju cenenih oblik varstva predšolskih otrok, preprečevanja invalidnosti in usposabljanju otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju. Izredno zahtevno je področje reševanja preživitinskega varstva kmetov in nasploh socialne varnosti občanov. Le ena od skrbi je investiranje v domove počitka.

Na področju otroškega varstva, ki ima na skrbi denarne pomoči želimo zgraditi nove vrtce s 632 mesti, zdravstvo ima obsežne naloge v rednem zdravstvenem in specialističnem varstvu kot tudi na področju investicij (Lekarna, Mengeš). Dovolj zahtevnega dela si je načrtala kultura, telesna kultura in ostala področja SIS.

Posebej pomembno je, da smo v tem in prejšnjem družbenem planu posvetili primerno pozornost razvoju demokratičnih, samoupravnih in delegatskih odnosov. Le to nam je edino jamstvo, da bomo tudi v prihodnje uresničevali dogovore in seveda uspešno premagovali težave, ki obvezno nastajajo. Naša normalna pot dela in življenja, ni odlok, zakon in država, ki lahko le kratkoročno in navidezno rešujejo težave, trajno vrednost in največ možnosti je v našem dogovoru, samoupravnih rešitvah in v njih načrtovanju. Če bomo tako delali, ne bo novih težav, ko bomo z novimi volitvami zamenjali del delegatov v našem skupščinskem in samoupravnem življenju. Zamenjali bomo le delavce, ki bodo nadaljevali naše skupne dogovore in izpolnjevali naše skupno začeto in načrtovano delo.

Tako zastavljeno delo pogosto ne pozna občinskih meja. Problemi in potrebe nam vedno bolj silijo v medobčinske dogovore in sporazume. Saj se n.pr. z občino Kamnik ne moremo dogovarjati samo o urejanju nekaterih služb, mi se srečujemo z varovanjem čistega prostora pitne vode, prehrane, izobraževanja, varnosti, prometa in podobno. Vedno bolj so potrebni dogovori z Ljubljano. Tudi od uspešnosti tega zahtevnega dogovarjanja je odločilno uresničevanje planskih nalog in reševanje nastajajočih življenjskih problemov.

Hitro naraščanje prebivalcev naše občine nam povzroča dovolj težav še posebej na področju osnovnega šolstva. Tu gre za normalna vprašanja prostorov za redno delo, izredno potrebno je reševati in širiti možnosti podaljšanega bivanja celodnevne šole, šolske prehrane in ostalih dejavnosti. Vemo, da pomagamo graditi osnovnošolsko mrežo z našim samoprispevkom. Neprecenljive vrednosti je delo, ki je v občini že opravljeno na tem področju, program za vnaprej pa je tako obsežen, da se bomo morali skupaj dogovarjati kako ga uresničiti. Gotovo bo prisotno razmišljanje o novem samoprispevku, zato pa bo seveda potrebno pripraviti točen obračun in jasn program.

Tudi v prihodnje negujmo medsebojno solidarnost. Potrebujemo jo v občini, da se bodo naše tudi oddaljene in manj razvite KS skladno z ostalimi razvijale. Tudi te KS potrebujejo denar, ko iščemo več možnosti za pridobitev hrane, potrebovali jih bomo v primeru morebitnih nesreč in izrednih razmer, ko bomo s skupnimi močmi v splošno ljudskem odporu kovali naš politični sistem, mir in svobodo.

Pri uresničevanju teh zahtevnih in skupnih nalog želim vsem občanom veliko delovnih uspehov in medsebojnega sodelovanja.

J. Lenič

IZ OSVOBODILNE FRONTE NAM JE ZRASEL NOV DAN, SVOBODEN, DELAVEN IN USTVARJALEN, VSEM PRAVIČEN IN ENAK

Skupna slavnostna seja

Letošnje slavnostno obeleževanje 40-letnice vstaje slovenskega naroda, 40-letnice OF in praznika 1. maja je bilo pričeto s skupno odprto slavnostno sejo OK SZDL in Obč. sveta Zveze sindikatov Domžale dne 24. aprila 1981 v hali Komunalnega centra v Domžalah.

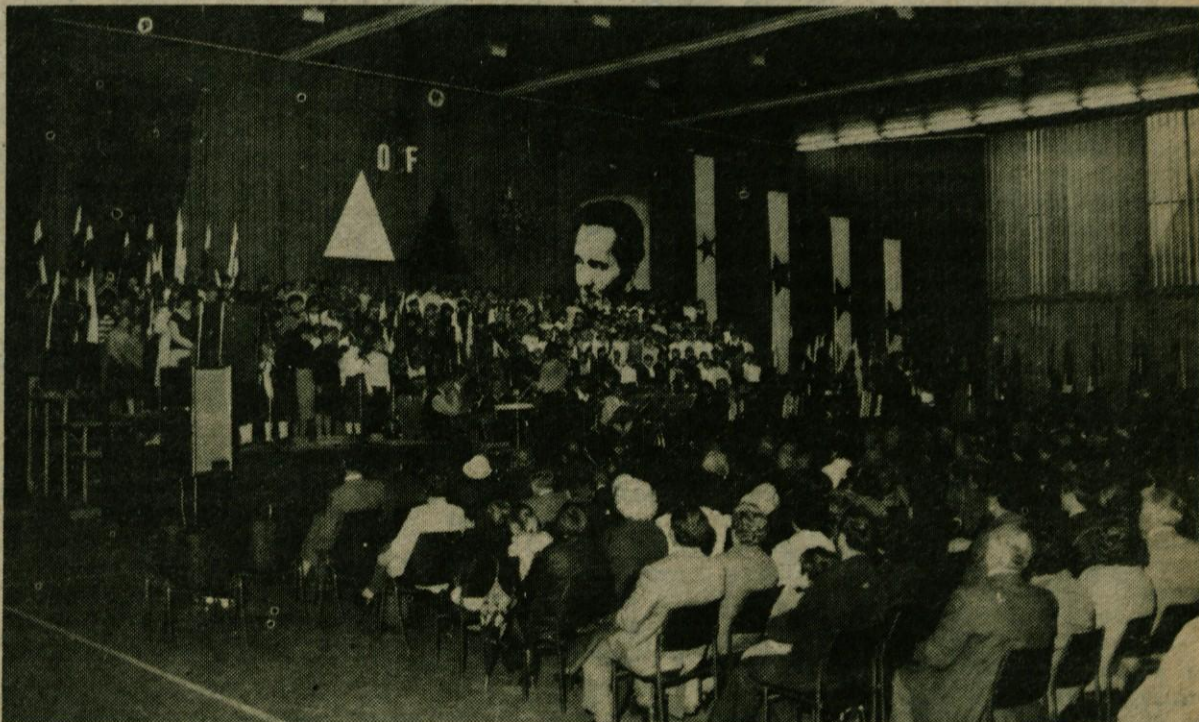
Slovesnosti ob letošnjih jubilejih so se pričele s prikazom kratkih filmov Fotokinokluba Mavrica o obisku tov. Tita v Domžalah in VII. zboru gorenjskih aktivistov v Domžalah. Praznično vzdušje pa je popestril promenade koncert Godbe na pihala Domžale pod vodstvom dirigenta Toneta Juvana.

Po otvoritvi slavnostne seje so bile izvoljene delegacije družbeno-političnih organizacij za polaganje vencev k spomeniku žrtvam ter borbe in dela.

V teh trenutkih pa so bile bolj kot kdaj-koli prej naše najbolj skrite misli združene in povezane za Tita. Za našega dragega Tita in s Titom v srcu smo pričeli slovesnosti še bolj odločni in pogumni, pa čeprav je minilo skoraj leto dni, kar se je ustavilo njegovo plemenito srce, ki je bilo dovolj široko tako za slehernega občana Jugoslavije kot za ves delavski svet. Vsem junakom revolucije, tovarišu Titu, padlim in umrlim borcem NOV ter aktivistom OF so se vsi navzoči priklonili z enominutnim molkom.

Slavnostni govor je imela predsednica OK SZDL Domžale tov. Marija Ivkovič. Iz njenega govora povzemamo tiste misli, na katere je še posebej opozorila, še bolj pa zato, da bomo vedno pozorni na odgovornosti in naloge, ki jih pred nas postavljajo razburljivi notranje in zunanje politični dogodki.

„V aprilu 1941 so Hitlerjeve in Mussolinijeve horde čez noč zbrisale staro Jugoslavijo. Narod, ki se je bil pripravljen boriti, tega ni mogel zaradi izdajalske vloge in kapitulantstva vodečih, pa tudi zaradi taktike razporejanja enot in streliva tako, da ni bilo mogoče organizirati oborožene vstaje — Slovenija je bila razkosana med tri imperialiste. Da so bili ljudje pripravljene na boj in obrambo dokazuje podatek, da je tov. Tito konec leta 1936 zbral 1700 prostovoljcev za pomoč španskim borcem. Edina organizirana politična in moralna sila, ki je bila preživela ta sramotni zlom, je bila Komunistična partija Slovenije. Prav zaradi navedenih okoliščin, ko je bila slovenskemu narodu že izrečena smrtna obsodba, se je lahko rodila Osvobodilna fronta ki je okrog svojih ustanovnih skupin združila še vse ostale domoljubne sile. V času največjega

Veličasten je bil ambient ob skupni slavnostni seji, ki ji je tokrat prisostvovalo mnogo občanov. Na fotografiji: trenutek iz kulturnega sporeda

šopirjenja fašističnih sil in nacističnih voditeljev je OF slovenskega naroda postala enotna politična organizacija Slovencev, zato je zgodovina OF zgodovina narodne revolucije. OF je morala sprejeti borbo proti četništvu, in plavi gardi, proti beli gardi in domobranstvu, proti jugoslovanski emigrantski vladi in proti tako imenovani sredini. Na tej notranji fronti proti političnim in vojaškim izdajalskim formacijam so bila stališča in odločitve slovenske katoliške cerkve zapleteno vprašanje. Močan vpliv, ki ga je pred vojno imela klerikalna stranka na katoliške množice je prinašal vodstvu cerkve v borbi proti OF določene uspehe. Zato je bilo potrebno razkrinkati ta njihov boj „za vero in proti komunizmu“ ter slovenskemu ljudstvu povedati, da so jih ti pastirji zapustili in

stopili na stran okupatorja ter z okupatorjevim orožjem zanetili bratomorno vojno. Vprašanja odnosov s cerkvijo, odnosno duhovščino je razčistil šele prvi kongres OF. Ugotovil je zgodovinsko dejstvo, da OF nikdar ni imela nobenega protiverskega programa, ampak je prav nasprotno proglasila svobodo vesti in veroizpovedi.

Kongres je v dopolnjenih točkah programa kot temeljno načelo izpostavil uvedbo dosledne ljudske demokracije in odgovornost OF kot množične politične organizacije za krepitev obrambnih sposobnosti. Že v času kongresa zasledimo naziv „nova, Titova Jugoslavija“. Varovanje bratstva in enotnosti kot najvišje vrednote NOB, pomeni tudi nenehen boj proti tujim vplivom, ki lahko pripeljejo v

gospodarski razvoj nove Jugoslavije in napovedal brezobziren boj špekulantom.

Takoj po osvoboditvi, ko je bila Jugoslavija eno samo delovišče in gradbišče, pa so se leta 1948 n ad novo Titovo Jugoslavijo spet začeli zbirati črni oblaki strahovanja, napadov in klevet ter različnih poskusov za omajanje naših priseg o neodvisnosti, enakopravnosti in nedotakljivosti. To leto imenujemo čas Informbiroja. Ponosna, odločna KPJ s Titom na čelu je bila obtožena in grobo napadena, ter pred veliko preizkušnjo. Kljub hudim pritiskom se je odločila za samostojno in neodvisno pot v socializem. Tito je dejal, da mu je bila to ena najtežjih odločitev. Izhod v največjih težavah smo iskali v poglobljanju demokratiza-

OK SZDL in OS ZS Domžale se vsem organizatorjem in izvajalcem slavnostne seje ter sodelujočim v kulturnem programu iskreno zahvaljuje za vložen trud in bogato ter veličastno izvedbo programa. Posebej se zahvaljujemo harmonikarskemu orkestru Glasbene šole, mladinskemu pevskemu zboru OŠ Šlandrove brigade, Vencija Perka, Josipa Broza Tita, Radomeljske čete, Martina Koželja Dob in Matija Blejca Matevža Mengeš. Komorni pevski skupini OŠ Josip Broz Tito, komornemu pihalnemu orkestru, recitatorjem skupine ljubiteljev gledališča pri ZKO in OŠ Josip Broz Tito ter šolskemu športnemu društvu OŠ Šlandrove brigade.

narodno izdajstvo. Šovinizem je proglašen kot sredstvo najtemnejše reakcije, ki lastnemu narodu prinaša največ škode. Kongres je odvrnil vsak vidik ostankov tlačanstva in se enotno opredelil, naj ima zemljo tisti, ki jo obdeluje. Začrtal je

cije, samoupravljanju in odločanju delavcev o rezultatih dela. V Splitu je Tito rekel: „Naj govorijo kar hočejo, mi vemo, kaj nam je potrebno, mi bomo delali tako, kot to naše ljudstvo od nas zahteva.“

Nadaljevanje na 4. strani

Letošnja priznanja OF so v naši občini prejeli:

ANTON AHČIN, na predlog Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV, za sodelovanje v NOB in povojno družbenopolitično delo pri Občinskem odboru Zveze združenj borcev NOV in Mestni organizaciji vojaških vojnih invalidov Domžale, s posebnim poudarkom na njegovih aktivnostih v okviru mednarodnega leta invalidov.

FRANC ČEBELA, na predlog Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV, ko so je kot kmet vključil v narodnoosvobodilno gibanje, in po osvoboditvi ob nadaljevanju svojega dela na kmetiji živel polno življenje aktivista OF in kasneje SZDL.

MARKO HRIBAR, na predlog Krajevne konference SZDL Mengeš kot udeleženec narodnoosvobodilne vojske, iz katere je izšel kot rezervni starešina. Ves čas po osvoboditvi se je aktivno vključeval v

Dobitniki srebrnih priznanj OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA po svečani podelitvi v hali Komunalnega centra v Domžalah

Nadaljevanje s 3. strani

Posebej je izpostavil odgovornost komunistov za razvoj socializma v Jugoslaviji, pri tem pa brez olepšavanja opozoril na naše slabosti v notranji in zunanji politiki. Vse skozi nas je obkrožal svet poln protislovij. Tito je kot državljani sveta vložil ogromno naporov za gibanje neuvrščene, ki je bilo spočetka manjše, danes pa ima velik vpliv na tokove v svetu in na ekonomske ter politične odnose. Ekonomska stabilizacija pomeni za nas znotraj politično stabilnost, navzven pa trdnost in oporo neuvrščene gibanju. Vse do leta 1965 bijemo bitko za reformo in stabilizacijo, pa mnogokrat v temeljnih dejavnikih nismo dovolj trdni in uporni. Žal smo takrat izgubili največje ume socialističnega samoupravljanja: Kidriča, Borisa Kraigherja in nato Edvarda Kardelja. Komaj pred letom dni pa smo strahovali tudi za življenje ljubljene Tita. To pa je bilo obdobje, ko se je najbolj izražala pripadnost vseh ljudi samoupravniemu socializmu, pripadnosti Titovi Jugoslaviji, ki je postala pojem doma in po svetu.

Drugo polletje lanskega leta je glede na dogajanja pokazalo, da je bilo umirjenje le navidezno. Tuje sile in izdajalska emigracija so

poskušale na najbolj umazan način izpodkopati zaupanje ljudi v naš sistem ter oživljati nekatere oblike šovinizma in nacionalizma.

Dogodki na Kosovu, kjer so iredentistični elementi napravili poskus razbijanja naših temeljnih vrednot enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, so nas pretresli. Prav zato se ponovno obrčam na temeljni program OF, ki nas še danes zavezuje, da moramo vse subjektivne sile povezati v SZDL in se ravnati po strategiji OF, ki je svojo največjo moč čutila v ljudskih množicah. Danes moramo v tej fronti dati še več — uredničevati moramo genialne Titove pobude o poglobljanju demokratizacije, o stabilizaciji, kolektivnem vodenju in odgovornosti ter o uredničevanju koncepta splošne ljudske obrambe.

Po slavnostnem govoru so bila za posebne dosežke na področju družbenopolitične in društvene dejavnosti podeljena priznanja Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Priznanja je v letošnjem jubilejnim letu prejelo 16 posameznikov, dve društvi in ena krajevna konferenca SZDL. Dobitnike vam predstavljamo na drugem mestu.

OK SZDL Domžale

družbenopolitično življenje svoje krajevne skupnosti in širšega okolja ter deloval kot aktiven samoupravljalec tudi na področjih samoupravnih interesnih skupnosti.

PEPCA JUHANT, na predlog Krajevne konference SZDL Jarše-

FRANC MAVSAR, na predlog Krajevne konference SZDL Homec-Nožice za zasluge med NOV ter požrtovalno in predano delo pri razvoju krajevne samouprave.

JOŽE KUŠAR, na predlog Krajevne konference SZDL Trojane za

Rodica za požrtovalno aktivistično delo v okviru OF, zlasti na področju AFŽ in vztrajnem družbenopolitičnem udejstvovanju v krajevni skupnosti, in za njen doprinos pri delu predsedstva Občinske konference SZDL Domžale.

MARJAN KOPITAR, na predlog Občinskega sveta Zveze sindikatov Domžale za dolgoletno vztrajno in aktivno delo na različnih področjih družbenega življenja in dela, zlasti otroškega varstva in štipendijske politike ter zavzetega dela pri opravljanju funkcije predsednika Občinskega sveta Zveze sindikatov Domžale.

TINE KEPA, na predlog Krajevne konference SZDL Radomlje za udeležbo v NOV in zavzeto povojno aktivistično delo. Ves čas je tudi aktiven družbenopolitičen delavec v Krajevni skupnosti Radomlje.

MARIJA MRČUN, na predlog Krajevne konference SZDL Radomlje, za aktivno delovanje v AFŽ ter neumorno sodelovanje pri izgradnji zadružnega doma v Radomljah in povojno družbenopolitično udejstvovanje.

sodelovanje v NOV in dolgoletno povojno aktivistično delo v okviru kmetijske zadruge in krajevnega ljudskega odbora Trojane.

FELIKS POGAČAR, na predlog Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV za zasluge med NOB in aktivno družbenopolitično delo v Krajevni organizaciji Zveze borcev NOV v Loki pri Mengšu.

FRANC ROŽIČ-ŠARGO, na predlog Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV za aktivno delo v OF in NOV. Takoj po osvoboditvi se je vključil v obnovo domovine, bil član OF in vaškega odbora SZDL, sedaj pa aktivno dela v Krajevni organizaciji zveze borcev NOV Vrhpolje, gasilskem društvu in Društvu upokojencev Moravče.

EDI ROJC, na predlog Krajevne konference SZDL Radomlje, za aktivno delovanje v OF in predano aktivistično delo pri izgradnji in krepitvi krajevne samouprave. Poleg aktivnosti v krajevni skupnosti uspešno deluje tudi kot delegat samoupravne interesne skupnosti za socialno skrbstvo.

Nadaljevanje na 5. strani

Akcija »88 dreves za tovariša Tita« v vsaki krajevni skupnosti

4. maja 1981 je minilo leto, odkar nas je zapustil veliki voditelj narodov in narodnosti Jugoslavije, legendarni partizanski komandant, eden največjih državnikov sodobnega sveta, tvorec neuvrščenega gibanja, prijatelj in tovariš, naš predsednik JOSIP BROZ TITO. Leto je minilo od trenutka, ko je v nas in okrog nas nastala praznina, ko smo z bolečino spoznali, da Tita ni več, obenem pa dostojanstveno svetu pokazali, da ostaja Tito med nami, da je naša pot njegova pot, in da je naš dolg uresničiti tisto, kar je snoval tovariš Tito.

Pobudo jugoslovanske zveze za varstvo in izboljšanje človekovega okolja, da v spomin tovariša Tita izvedemo akcijo „88 dreves za tovariša Tita“ v vsaki krajevni skupnosti v Jugoslaviji je podprlo predsedstvo Zvezne konference SZDL Jugoslavije, predsedstvo Republiške konference SZDL Slovenije in predsedstvo OK SZDL Domžale. Gre za odgovorno in zahtevno akcijo, ki zahteva načrtovan pristop in temeljit dogovor o

njeni izvedbi. Zasnovana mora biti tako, da bo dosegla spominsko obeležje, prispevek k varstvu narave in vzgojni učinek. Kjer je le mogoče, jo je treba povezovati z dogodki, ki so neposredno povezani z življenjem in delom tovariša Tita.

Sama akcija mora upoštevati tudi vse specifične pogoje posameznih krajevnih skupnosti, zato jo moramo tudi tem pogojem primerno prilagoditi, predvsem pa

Nadaljevanje s 4. strani

IVAN SEMEN, na predlog Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV kot udeleženec bojne grupe v noči vstaje na domžalskem in za poveljno delovanje.

NADA TOMŠIČ-METKA, na predlog Občinskega odbora Zveze borcev NOV za aktivno delovanje v NOB in poveljno aktivno vključitev v družbenopolitično delo na terenu in pozneje v samoupravne organe v osnovni šoli Radomlje. Prizadevanje opravljala funkcijo tajnika v Krajevni organizaciji Zveze borcev NOV Radomlje, aktivno pa sodeluje tudi v Krajevni skupnosti Rova.

METOD ŽABNIKAR, na predlog Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV za sodelovanje v NOB, kjer je aktivno deloval kot načelnik gospodarske komisije okrožja Kamnik. Po upokojitvi je ostal aktiven družbenopolitične delavec.

ALOJZ ŽAVBI, na predlog Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV za sodelovanje v NOB in predano aktivistično delo v družbenopolitičnih organizacijah in društvih v krajevni skupnosti

Blagovica. Aktivno se vključuje v humanitarne akcije v okviru osnovne organizacije rdečega križa.

LETOŠNJA PRIZNANJA OF PREJMEJO ŠE ORGANIZACIJE:

**KRAJEVNA KONFERENCA
SZDL VRHPOLJE-ZALOG:** na predlog Občinske konference SZDL Domžale za velik prispevek k razvoju krajevne samouprave in prizadevanje za ohranitev izročil Osvobodilne fronte.

ŠPORTNO DRUŠTVO INVALID DOMŽALE, na predlog Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Domžale za uspešno povezovanje delovnih in vojnih vojaških invalidov v športno-rekreativnih dejavnostih.

AVTO-MOTO DRUŠTVO LUKOVICA, na predlog Krajevne konference SZDL Lukovica, za dolgoletno vzgojno in tekmovalno — športno povezovanje članov ter uspešno preventivno delo. Društvo se aktivno vključuje v krajevno samoupravo in obrambne aktivnosti v Krajevni skupnosti Lukovica.

morabiti sestavni del prostorskih planov razvoja, sestavni del nalog strokovnih organizacij, ki se ukvarjajo s planiranjem prostora in tudi strokovnih institucij, ki se ukvarjajo z varstvom okolja in hortikulturo.

Posebno pozornost je potrebno nameniti vzdrževanju parkov in nasadov ter njihovemu zavarovanju. V ta namen je potrebno določiti primerne stalnega skrbnika.

Obeleževanje imena in dela tovariša Tita je izjemnega pomena za vse naše delovne ljudi in občane na vseh področjih njihovega življenja

nja in dela. Ima velik družbenopolitični, idejnopolitični, delovni, kulturni in vzgojno—izobraževalni smisel in pomen. Zato mora biti aktivnost na tem področju kontinuirana in mora omogočati, da se v vsej celovitosti izrazi vsa širina Titovega dela, misli in ustvarjanja in veličina njegovega prispevka k nastanku, razvoju, in dosežkom socialistične samoupravne in neuvrščene Jugoslavije ter njegov prispevek k razvoju sodobnih mednarodnih odnosov in mednarodnega delavskega gibanja.

OK SZDL Domžale

OKROGLA MIZA: INVENTIVNA DEJAVNOST V NAŠI OBČINI

3. kongres samoupravljalcev

V okviru priprav na 3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije je Občinski svet ZS Domžale organiziral okroglo mizo na temo: „INVENTIVNA DEJAVNOST v naši občini.“

Kateri so se udeležili predstavniki večine delovnih organizacij naše občine, delegati za 3. kongres samoupravljalcev in predsednik občinske raziskovalne skupnosti. Razgovorom so prisostvovali tudi predstavniki Republiškega in Medobčinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije.

Uvod v razgovor je podal Jože Jan, iz Centra za tehnološke inovacije, ki je prisotne seznanil s stanjem na področju inventivne dejavnosti v svetu ter nato podal primerjavo, kako malo smo pravzaprav na tem področju dosegli v naši družbi.

Po tej predstavitvi je sledila razprava udeležencev razgovora, v kateri so bili poudarjeni tako družbeni kot parcialni zaviralni momenti.

Posebej je bilo izpostavljeno dejstvo, da je aktivnost večine preveč usmerjena oz. celo okupirana s tem, da zagotavljamo „vrtenje“ obstoječe proizvodnje, premalo pa skrbimo oziroma razmišljamo o tem, kako naj bi bilo. Pomeni, da moramo vse sile usmeriti v to, da spreminjamo obstoječe stanje, ne pa samo tisti, ki delajo v razvoju, za katere še vedno smatramo, da je inovatorstvo njihova delovna dolžnost.

Prisotni so se zavzemali zato, da moramo vsi, še zlasti pa individualni poslovodni organi, od katerih bi delavci morali zahtevati predvsem poznavanje inventivne dejavnosti in sposobnost usmerjanja le—te in

skupaj z družbenopolitičnimi organizacijami ustvarjati pogoje za vzpodbujanje inovacijske dejavnosti.

Napori za vzpostavitev množične inovacijske dejavnosti so čedalje bolj pomembni, čas v kakršnem smo, zahteva čimvečjo naslonitev na lastno znanje in domače surovine. Izraženo je bilo tudi mnenje, da je v naši vsakdanji praksi še vse premalo IZZIVOV inovatorjem, kot na primer razpisi za razrešitev nekega problema in podobno.

Razmišljanja so šla tudi v smeri, da bi morali skupaj s planom „planirati tudi probleme“, ki bodo nastali ob realizaciji postavljenega plana, kar bi nedvomno z ustre-

Nadaljevanje na 6. strani

Nadaljevanje s 5. strani
nimi metodami vodilo k množični
inovativni dejavnosti.

Ob obravnavi vseh teh problemov pa nikakor nismo mogli mimo dejstva, da pač pri nas inovator ne sme vprašati: „KOLIKO ZA INOVACIJE DOBI?“ Naša miselnost je še vedno takšna, da je bolje da na osnovi inovacije ne izboljšamo dohodka DO, kot pa da sodelavec-inovator dobi določen delež od tega.

Nadalje, je bilo poudarjeno dejstvo, da Zakon o združenem delu (130. člen) natančno opredeljuje, da ima delavec, ki z inovacijo, racionalizacijo ali drugo obliko ustvarjalnosti pri delu z družbenimi sredstvi prispeva k povečanju dohodka temeljne organizacije, pravico do posebnega nadomestila v tej temeljni organizaciji. Konkretneje pa to področje urejata še Družbeni dogovor o inovacijah in Družbeni dogovor o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za OD in SP. Večina delovnih organizacij ima sprejete interne akte, ki urejajo področje inovacij, vendar kot je bilo ugotovljeno, je

to le bolj zadostitev določb zakona, kot pa vzrok za razvoj inovatorstva.

Ob tem je treba povedati, da se nam tudi na tem področju, kakor marsikje drugje, pojavlja vprašanje odgovornosti tistih, ki so samoupravni akt sprejeli. To je delavski svet skupaj z osnovno organizacijo Zveze sindikatov iz česar izhaja, da imajo preko sklepa delavskega sveta strokovne službe obvezo, da zagotavljajo izvajanje tega akta, preko sindikata pa bi morala potekati politična akcija.

Prisotni smo smatrali, da je v naši občini potrebno začeti z akcijo, ki bo pomenila širjenje obsega inovacijske dejavnosti, zato smo se obvezali, da bomo:

- vztrajali na prizadevanjih, za zmanjšanje družbenih dajatev za tisti del dohodka, ki izvira iz inovacij;

- od vodstvenih in vodilnih delavcev zahtevali, da vzpodbujajo inovativno dejavnost in njihov OD vezali na kazalce kvalitete gospodarjenja in sodelovanja pri uveljavljanju inovacij;

- preko vseh oblik izobraževa-

nja skrbeli za dvig zavesti delavcev tudi na področju inventivne dejavnosti;

- sindikati skupaj z drugimi DPO posvečali večjo pozornost množični inventivni dejavnosti, zato se morajo OO ZS boriti za to, da bo vsak koristen predlog ustrezno obravnavan;

- vsaka DO mora imeti komisijo za ID, katalog del in nalog pa mora vsebovati tudi področje organiziranja inventivne dejavnosti, ni nujno, da je za to potreben nov človek, temveč mora biti vsaj določeno, da za to področje nekdo odgovarja;

- ustanovili Društvo inovatorjev v naši občini, ki bi bilo eden izmed pomembnih nosilcev, skupaj z Občinsko raziskovalno skupnostjo širitve množične ID.

Vse te naloge pa bo možno izvesti le tedaj, če se bodo posamezni naporji združili v skupno akcijo. Vsekakor pa bi njihova realizacija pomenila pomemben delež v pripravah na 3. kongres samoupravljalcev, še večjega pa k nadaljnjem razvoju gospodarstva v naši občini.

Marija Pukl

vplivali na odločitve, ki se sprejemajo v DO.

Veliko govorimo o delitvi dohodka?

Politično in preko Družbenega dogovora o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev OD, kjer skupne komisije ali odbori Sindikata, Gospodarske zbornice in izvršni sveti intenzivno oblikujejo delovne dokumente za realizacijo tega dogovora, bomo gotovo dobili dokumente, ki bodo prinesli večje vrednotenje proizvodnega dela in predvsem ustvarjalnega dela, s tem pa bodo odpravljene tudi nekatere kričeče nepravilnosti pri delitvi OD in statusnih gledanjih na proizvodno ali neproizvodno delo. Seveda bo vsem tem dokumentom treba primerno prilagoditi tudi dokumente posameznih TOZD in DO.

Kako bi pri tem lahko pomagala sindikalna organizacija?

Predvsem z večjo povezavo občinskega sveta in njegovih organov z osnovnimi organizacijami. Verjetno ne bi bilo slabo, če bi nekoliko razširili predsedstvo. Tako bi dosegli boljše poznavanje problematike posameznih sredin, boljši pretok informacij, vse to pa bi omogočilo še boljše delo predsedstva, svetov in komisij. Hitreje in sproti bi lahko na sejah predsedstva ali drugih organov reševali problematiko posameznih OOS, kajti člani bi nas preko svojih čestih obiskov sproti seznanjali s temi problemi in pripravljali tudi konkretne rešitve.

V okviru občinskega sveta ZS deluje mnogo komisij, svetov in odborov. Kako bo z njihovim delom v prihodnje?

Da, kar precej jih je in ob zadnji volilno-programski seji smo izvolili nekaj novih članov, kajti ugotavljali smo, da nekateri izmed njih zaradi neudeležbe dela članstva ne delajo uspešno. Pri tem pa bi bilo potrebno omeniti dva problema. Prvi je, da osnovne sredine zelo redko spremljajo delo svojih delegatov v različnih organih. Drugi pa je prostorski problem samega sveta, ki mora za vsak malce večji sestanek najemati različne prostore, kar zahteva precej časa in ne nazadnje tudi finančnih sredstev.

Želel bi, da bi vse te komisije, odbori in sveti še naprej tako aktivno delali in z izpolnjevanjem svojih programov prispevali k uresničevanju osrednjega programa občinskega sindikalnega sveta, pa tudi širili naloge na konkretna področja dela.

Kateremu problemu boste v bližnji prihodnosti posvetili največ pozornosti?

Socialni varnosti delavcev, zlasti tistih z minimalnimi osebnimi dohodki. Potrebno bo ugotoviti, koliko vsi delavci dejansko prispe-

Nadaljevanje na 7. strani

Razgovor z novim predsednikom občinskega sveta ZSS Domžale

Na zdanji volilno-programski seji Občinskega sveta Zveze sindikatov Domžale je bil za predsednika z enoletnim mandatom izvoljen tov. Jože Kopušar, rojen 1943 na Golniku pri Kranju in zaposlen v delovni organizaciji NAPREDEK Domžale kot ekonomist sicer pa opravlja dela in naloge vodje TOZD Prehrana.

Deset let že živite v naši občini, kamor ste prišli iz sosednje občine. Morda na kratko, kakšne spremembe ste opazili v teh letih?

Res je, da deset let ni dolga doba, vendar menim, da je občina Domžale v teh letih dosegla velik napredek in zlasti na področju gospodarstva napravila zelo velik korak. Ugotavljamo namreč lahko, da gospodarstvo beleži konstanten vzpon, da se povsod že kažejo rezultati velikih investicij, vse to pa je omogočalo in bo še tudi velik napredek na področju družbenih dejavnosti in izboljšanja položaja delavca. To obdobje pomeni tudi veliko rast delovne organizacije, v kateri delam, saj smo dogradili Veleblagovnico, vrsto samopostrežnih trgovin, s katerimi smo izboljšali osnovno preskrbo, videti pa je, da bomo kmalu v povezavi z občino Kamnik rešili tudi problem klavno-predelovalne industrije. Z

načrtovano ustanovitev nove DO na tem področju bomo namreč to proizvodnjo bistveno racionalizirali in modernizirali, s tem pa se bomo zelo približali republiškem konceptu ureditve klavno-predelovalne industrije.

Sindikat je predvsem organizacija, ki se med drugim ukvarja s položajem delavcev v združenem delu. Kaj vi mislite o tem?

Permanentne družbenopolitične akcije, večja osveščenost delavcev, Zakon o združenem delu, delegatski sistem; vse to je dalo neposrednim proizvajalcem možnost, da odločneje posežejo v razreševanje problematike družbene reprodukcije, delitve dohodka in drugo. Mislim, da se delavci čisto ne znajo v celoti posluževati vseh možnosti in poti, ki so jim normalno dane.

Menite torej, da delavci premalo vplivajo na odločitve, ki se spreje-

Jože Kopušar

majo v njihovih okoljih?

Ne povsod in vedno, vendar mnogokrat delavci premalo sodelujejo pri poslovnih odločitvah, ob katerih se odraža uspešnost gospodarjenja. Pri tem pa bi delavci morali bolj kreativno sodelovati s svojimi predlogi, mnenji in stališči in pri tem ne bi smeli zanemarjati posledic, ki izhajajo iz sprejetih stališč. Ker je ravno aktualno, bi omenili področje cen. Delavci se premalo zavedajo, da bodo zvišano ceno svojega proizvoda, o kateri so (če so) glasovali na zborih delavcev, tako ali drugače kmalu občutili tudi na svojem žepu. Pri tem je zelo zahtevna vloga sindikalne organizacije, ki mora animirati delavce, da bodo resnično zavestno

Pestra aktivnost sindikata

Minilo je leto dni in v skladu z Titovo pobudo o kolektivnem vodstvu in enoletnem mandatu predsednika občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Domžale, so se zbrali člani občinskega sindikalnega sveta, da bi izvolili novo vodstvo. Obenem pa je bila to tudi priložnost za oceno dela sveta in njegovih organov v obdobju od aprila 1980 do letošnjega aprila. Poročilo je bilo obširno in je po-

drobno analiziralo uspehe pri uresničevanju demokratizacije odnosov in krepitev kolektivnega dela in odgovornosti v ZS, pri doseganju ciljev gospodarske stabilizacije, delitve po delu in rezultatih dela, naštetih so bili uspehi in prizadevanja pri uresničevanju nalog s področja družbenega planiranja in zagotavljanju socialne varnosti delavcev, pozabili pa niso niti na reševanje problemov v podružblja-

Nadaljevanje s 6. strani

vajo k delu, za katerega prejemo OD, nič manj pomembne pa ne bodo tudi ugotovitve dejanskega socialnega stanja vsakega delavca posebej, ob katerem bi bilo potrebno dobiti jasno sliko o virih vseh dohodkov, ki jih le-ti delavci prejajo. Na osnovi vseh teh ugotovitev pa bo treba zagotoviti življenjski minimum vsem delavcem in ga vseskozi spremljati. Ena izmed zelo pomembnih nalog je preprečevati še nadaljnje padanje realnega življenjskega standarda. Vse to od nas zahtevajo tudi priprave na 3. konferenco ZSS, ki bo imela naslov: SOCIALNA VARNOST DELAVCEV.

So pa tudi drugi problemi, ki delavce tudi vznemirjajo. Kaj mislite o njih?

Delavce bolj kot padanje realnih OD vznemirja negotovost ali bodo imeli zagotovljene surovine, repromaterial in energijo, kar vse je potrebno za nemoteno proizvodnjo, ki pogojuje oskrbo gospodarstva, izvoz in domače povpraševanje. Sindikalna organizacija bo morala s svojim aktivnim delom prispevati, da se delavci pri odločanju o teh pomembnih gospodarskih vprašanjih ne bodo čutili odrinjene. Včasih ugotavljamo, da te zadeve pogosto rešujejo preveč v poslovodnih krogih in izvršnih organih, vse pa je treba reševati po samoupravnih poteh. Zavedati se moramo, da zagotovitev normalnih gospodarskih in reprodukcijskih tokov omogoča tudi pridobivanje dohodka in čistega dohodka za OD in skupno porabo. Če vemo, da so OD ekonomska kategorija, vemo tudi to, da ne bodo dalje padali, če bo gospodarjenje uspešnejše in se bo produktivnost večala.

Tudi sindikat se že pripravlja na volitve v letu 1982?

Da, v OO ZS že ustanovljajo koordinacijske odbore, ki naj bi poskrbeli, da bi bili dobro priprav-

ljeni na volitve v letu 1982. Zavedamo se, da morajo biti kadrovske priprave celovite in hkrati dolgoročne, kajti le tako bo naša kadrovska politika taka, kakršno si želimo. Pri pripravah je treba doseči, da vsi samoupravni, politični in družbeni ter drugi dejavniki vključijo v svojo redno aktivnost vse možnosti, ki jih daje sistem stalnega evidentiranja možnih kandidatov, ne gre pa pozabiti tudi na uveljavitev vzajemne odgovornosti vseh za oblikovanje kadrovskega predlogov na vseh ravneh in v vseh institucijah političnega sistema.

Kakšno bo vaše nadaljnje delo?

Menim, da si bomo zlasti prizadevali, da bomo s krepitevijo kolektivnega dela, preko osebnih zadolžitvev članov predsedstva, dela, odborov, svetov in komisij ter OOS v TOZD odpravili forumsko delo. Pri tem ne smemo pozabiti na oživitve dela odborov dejavnosti sindikata in ne nazadnje na nadaljevanje podružbljanja dela na različnih področjih, zlasti pa na področju SLO in DS, kjer bi morali posebno pozornost posvetiti zlasti preverjanju in praksi.

Za konec, vaše osebne želje?

Želim si, da bi kar v največji meri poiskali kvaliteten stik oz. sodelovanje z osnovnimi organizacijami in preko njih razreševali vse probleme, ki so aktualni za delavce, probleme, ki se v njihovih okoljih pojavljajo. Rezultat tega sodelovanja naj bi bil še večja konkretizacija dela občinskega sveta ZS in večja aktivnost OOS.

Želel bi, da bi se uresničila vsa planska predvidevanja, da bi seveda na osnovi teh zaustavili padec realnih OD, ki najbolj prizadenejo delavce z najnižjimi OD.

In ne nazadnje želel bi, da bi končno začeli z gradnjo samskih stanovanj za delavce, kar naj bi bil konkreten rezultat naših priprav na 3. konferenco ZSS.

Vera Vojska

nju in krepitev ljudske obrambe in družbene samozaščite. Velik del poročila je obsegal tudi delo posameznih organov pri OSS, ki so delali v skladu s svojimi sprejetimi programi, ki so pomenili dopolnjevanje dela pri uresničevanju osrednjega programa občinskega sveta in obenem tudi razširitev nalog na konkretna področja dela.

Na programsko-volilni seji, kjer so bili navzoči tudi predstavniki republiškega in medobčinskega sveta Zveze sindikatov, pa predstavniki skupščine, izvršnega sveta in družbenopolitičnih organizacij naše občine, je najprej spregovoril dosedanji predsednik tov. Marjan Kopitar, ki je opozoril na naloge, h katerim je treba pristopiti z vso odgovornostjo:

— sindikat, kot najširša organizacija delavskega razreda, se mora močneje usmeriti k širši družbeni problematiki združenega dela in reprodukciji, obenem pa vso pozornost posvetiti DELAVCU — ČLOVEKU — SAMOUPRAVLJALCU;

— zato je treba razviti širšo aktivnost na področju socialne in politične moči samoupravljalcev in vseh delovnih ljudi. S tem se ne misli le na socialno varstvo, temveč aktivnost povsod, kjer gre za uresničevanje interesov ljudi;

— tako v OO ZSS, kot na vseh drugih nivojih organiziranosti, mora sindikat vztrajati na dosledni realizaciji sprejetih sklepov iz usmeritve.

Nadaljevanje na 8. strani

SKLEPI PROGRAMSKO-VOLILNE SEJE OS ZSS DOMŽALE:

1. Vprašanja gospodarske stabilizacije bodo še naprej v središču dela Občinskega sindikalnega sveta.

Zavzeli se bomo za redno in dosledno obravnavo rezultatov poslovanja, še za večjo odgovornost do delovnih obveznosti, izpopolnjevanju organizacije dela za boljše izkoriščanje obstoječih proizvodnih kapacitet in racionalnejšo porabo delovnega časa in družbenih sredstev.

2. Zaradi izrednega povečanja življenjskih stroškov in padanja realnih osebnih dohodkov delavcev bomo v organih Občinskega sindikalnega sveta posebno skrbno spremljali ta gibanja ter zahtevali od pristojnih družbenopolitičnih organov, skupščine občine ter organizacij združenega dela take odločitve, ki bodo zavrele ta gibanja. V OZD pa vzpostaviti sistem delitve OD po delu in rezultatih dela, zlasti pa vztrajati na povečanju odgovornosti.

Na podlagi usmeritev OSS bodo OO ZS temeljni pobudnik povezovanja in oblikovanja konkretnih programov socialne politike, ki bo namenjena še zlasti delavcem z najnižjimi OD.

Vse aktivnosti iz tega področja pomenijo pripravo na 3. konferenco ZSS na temo „Vloga in naloge sindikatov v socialni politiki in zagotavljanju socialne varnosti delavcev.“

3. Zavzeli se bomo za dosledno uresničevanje nalog s področja delitve po delu in rezultatih dela, saj bo realizacija le-teh prispevala k večji motivaciji delavcev za delo.

Sindikat mora vsodbujati množično inventivno dejavnost, kar pomeni naslonitev na lastno znanje.

4. Zavzeli se bomo, da bodo sindikalni aktivisti v osnovnih organizacijah zahtevali, da bodo delavci odločali o predlogih za zvišanje cen in obravnavali posledice svojih odločitev.

5. V pripravah na volitve 82 bo občinski sindikalni svet posvetil posebno pozornost oceni dosedanjega delovanja delegatskega sistema, evidentiranjem in kandidiranju delegatov.

Posebno pozornost bomo posvečali delovanju sindikalnih skupin in izvršnih odborov ter krepitev sindikalnega članstva.

6. Občinski sindikalni svet si bo v okviru odbora sindikata delavcev v vzgoji in izobraževanju in znanosti prizadeval za uresničitev sklepov o povezovanju skupnih del in nalog osnovnih šol.

7. Občinski sindikalni svet bo še naprej sproti preverjal uresničevanje nalog iz programov s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Prizadevali si bomo še za nadaljnje podružbljanje SLO in DS.

8. Nadaljevali z akcijo za ustanovitev koordinacijskih odborov sindikata v krajevnih skupnostih.

9. Da bi dosegli čimboljšo informiranost si bomo prizadevali za izboljšanje kvalitete informiranja in vsebine glasil, za pridobitev še več novih dopisnikov iz vrst neposrednih proizvajalcev, za motiviranje delavcev, da bodo zainteresirani za informiranje in za usposabljanje informatorjev. Prizadevali si bomo, da bodo tovarniška glasila postala sindikalna glasila.

Občinski svet Zveze sindikatov
Domžale

Na podlagi sklepa Skupnosti Kluba samoupravljalcev Jugoslavije, priporočila skupščine Klubov samoupravljalcev Slovenije, sklepa predsedstva Občinskega sveta ZSS Domžale in izvršnega odbora Kluba samoupravljalcev Domžale

RAZPISUJETA

predsedstvo Občinskega sveta ZSS in Izvršni odbor Kluba samoupravljalcev Domžale pogoje za podelitev LISTINE S PLAKETO "JOSIP BROZ TITO - 30 LET SAMOUPRAVLJANJA".

Listina s plaketo se podeljuje organizacijam in delavcem - samoupravljalcem za prispevek in aktivnost k razvoju družbenoekonomskega in političnega sistema socialističnega samoupravljanja, povečanju samoupravne zavesti delovnih ljudi in občanov, razvijanju delegatskega sistema in delegatskih odnosov, razvijanju bratstva in enotnosti ter enakopravnosti narodov in narodnosti, negovanju ter razvijanju revolucionarnih tradicij, utrjevanju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter osebno pripravljeno in prispevek posameznikov k razvoju socialističnih samoupravnih odnosov in političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

1. LISTINA S PLAKETO "JOSIP BROZ TITO - 30 LET SAMOUPRAVLJANJA" se podeljuje:
 - organizacijam združenega dela,
 - družbenopolitičnim organizacijam in družbenim organizacijam,
 - krajevnim skupnostim,
 - posameznikom.
2. LISTINA S PLAKETO „Josip Broz TITO - 30 let samoupravljanja“ se podeljuje na osnovi naslednjih meril:
 - a) za organizacije združenega dela
Izjemni dosežki, ki so bili doseženi v daljšem obdobju pri:
 - razvoju proizvodnje in celotnega poslovanja,
 - razvoju samoupravljanja, delegatskega odločanja,
 - krepitvi SLO in družbene samozaščite,
 - celotni družbenopolitični in družbeni aktivnosti,
 - negovanju in razvijanju revolucionarnih tradicij.
 - b) za družbenopolitične organizacije in družbene organizacije
Izjemni prispevek in aktivnosti pri:
 - razvoju družbenoekonomskega in političnega sistema socialističnega samoupravljanja,
 - razvijanju bratstva in enotnosti ter enakopravnosti narodov in narodnosti,
 - razvijanju samoupravne zavesti delovnih ljudi in občanov,
 - razvijanju in krepitvi SLO in družbene samozaščite.

c) za krajevne skupnosti

Izjemen prispevek in aktivnosti pri:

- razvoju družbenoekonomskega in političnega sistema socialističnega samoupravljanja,
- razvijanju bratstva in enotnosti ter enakopravnosti narodov in enotnosti,
- razvijanju samoupravne zavesti delovnih ljudi in občanov,
- razvijanju in krepitvi SLO in družbene samozaščite,
- negovanju in razvijanju revolucionarnih tradicij.

d) za posameznike

Izjemni rezultati in aktivnosti pri:

- razvoju samoupravnih odnosov,
- izpolnjevanju delovnih in družbenih nalog,
- celotni družbenopolitični aktivnosti v svoji organizaciji in družbenopolitični skupnosti,
- razvijanju in negovanju revolucionarnih tradicij in bratstva ter enotnosti,
- vsebinski angažiranosti za uresničevanje zakona o združenem delu,
- razvijanju medsebojnega sodelovanja in krepitvi mednarodne solidarnosti delavcev na podlagi revolucionarnih tradicij delavskega razreda.

3. Predsedstvo Občinskega sveta ZSS in izvršni odbor Kluba samoupravljalcev bosta za leto 1981 podelila 5 priznanj (organizacijam združenega dela, družbenopolitičnim organizacijam in družbenim organizacijam, krajevnim skupnostim in posameznikom) ob Dnevu samoupravljalcev - 27. juniju.
4. Predlog za podelitev tega priznanja podajo:
 - samoupravni organi,
 - osnovne organizacije ZSS,
 - družbenopolitične organizacije,
 - predsedstvo Občinskega sveta ZSS,
 - izvršni odbor Kluba samoupravljalcev.
5. Predlog za podelitev priznanja mora biti dokumentiran v skladu z merili, ki so opredeljena v razpisu. Obsegati mora tudi naziv in naslov predlagatelja, datum, kdaj je bil sprejet sklep.
Pri predlogu za posameznika navedite tudi osebne podatke.
6. Predloge je treba posredovati najpozneje do 10. junija 1981 na naslov: Odbor za organizacijsko in kadrovsko politiko, Občinski svet ZSS Domžale, Ljubljanska 70.
7. Priznanja bodo podeljena na slavnostni seji skupščine Kluba samoupravljalcev Domžale.

Občinski svet ZSS Domžale
Klub samoupravljalcev
Izvršni odbor

Nadaljevanje s 7. strani

V razpravi so številni razpravljalci spregovorili o doseženih rezultatih, opozorili na probleme, ki se še kažejo na določenih področjih dejavnosti sindikalnih organizacij in dali koristne predloge za nadaljnje delo. Tako smo slišali poročilo o pripravah na kongres samoupravljalcev, o dejavnosti OOS na področju SLO in DS, o delitvi po delu, o informiranju, dejavnosti OS v okviru medobčinskega sindikalnega sveta in še bi lahko naštevali teme, ki so bile predmet razprave. Končna ugotovitev, je bila, da je v preteklem mandatnem obdobju - prvič s kolektivnim vodstvom - občinski sindikalni svet dobro delal, da pa bo potrebno nekatere pomanjkljivosti še odpraviti.

Sledila je razrešitev dosedanjega predsednika občinskega sindikal-

nega sveta tov. Marjana Kopitarja, ki je vrsto le opravljal to odgovorno funkcijo in s svojim delom veliko prispeval k delu sindikalnih organizacij v naši občini. Za novega predsednika OS ZSS je bil izvoljen Jože Kopusar, za podpredsednika pa ponovno Marjan Starin. Ob tej priložnosti so bili izvoljeni tudi nekateri člani organov občinskega sveta.

Sledila je obravnava operativnega programa dela Občinskega sveta, ki bo v prihodnjih mesecih največ pozornosti posvetil obravnavi inovacij, socialnega položaja delavcev z najnižjimi osebnimi dohodki z vseh vidikov življenja in dela. Še naprej bodo aktivno teklo priprave na 3. kongres samoupravljalcev, vzpodbujanje dela organov samoupravne delavske kontrole, preko OO ZS bomo obravnavali uresničevanje zakona o stanovanj-

skem gospodarstvu proti koncu leta pa bomo že začeli s pripravami na 10. kongres ZSS in 9. kongres ZSJ.

Ob koncu volilno-programске seje so bile sprejete ugotovitve in posebej poudarjeno dejstvo, da je

ena izmed najpomembnejših nalog ŠE VEČ DELA Z OSNOVNIMI ORGANIZACIJAMI ZS, kajti le tako se bo uspešno delovanje Občinskega sveta ZSS Domžale še nadaljevalo.

Delegati in gostje na programsko-volilni seji občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije

MAJ—MESEC MLADOSTI:

Sprejeli in pospremili smo štafeto mladosti

Mesec maj mladi imenujemo tudi mesec mladosti, ki je že od nekdaj posvečen imenu tovariša Tita, še posebno pa njegovi dolgoletni in plodoviti ustvarjalnosti.

V letošnjem letu pa bomo mladi iz občine s svojo aktivnostjo preko celega meseca obeležili tudi 40—letnico vstaje jugoslovanskih narodov in 40—letnico ustanovitve OF slovenskega naroda.

Prav zaprav smo z aktivnostjo, ki sodi v okvir meseca mladosti pričeli že v mesecu aprilu. Vikend delovne akcije, katere smo organizirali skupno z vojaki vojne pošte 6485 in člani konjeniškega kluba so dokazale, da zmorejo mlade roke ustvariti lepše in prijetnejše okolje, saj smo očiščevali okolico Krumperk.

27. aprila je šla skozi Domžale štafeta mladosti, katero so roke pionirjev in mladincev ter vojakov z radostjo in ponosom v srcu ponesle skozi našo občino.

Pozdravilo pa jo je tudi veliko število delovnih ljudi in občanov.

Najbolj množična udeležba mladih, bo vsekakor v športnih prireditvah, s katerimi bomo pričeli z 18. majem in bodo potekale vsak dan do konca maja. Svoje moči in znanje bomo pomerili v mnogih športnih disciplinah in panogah kot so: mali nogomet, košarka, rokomet, odbojka, namizni tenis, streljanje, taktično orientacijski pohodi, krosi in v šahu.

Vsekakor moramo omeniti tudi kulturne in družbenopolitične dejavnosti v mesecu mladosti, katerim mladi posvečamo največ pozornosti.

Kulturni plenum, s predhodnimi temeljitimi pripravami bo moral dati realno oceno kulturnega stanja in politike v občini in njenega nadaljnega razvoja.

Mladi literati in pesniki bodo prispevali svoj ustvarjalni delež za pripravo razstavne pesmi.

Osnovnošolci bodo pokazali svoje sposobnosti in likovno ustvarjalnost z risanjem na ploščadi pred velebnogovnico. Vikend delovne akcije bomo nadaljevali tudi v mesecu maju, predvsem na urejanju spominskega parka, ki je posvečen tovarišu Titu — območja Okla, Vinj in Tabora.

Štafeta mladosti — simbol bratstva in enotnosti, simbol neomajne skupne pripadnosti tovarišu Titu na sprejemu v hali Komunalnega centra v Domžalah

Pomembne so tudi aktivnosti v zvezi s prejemom pionirjev v Zvezo socialistične mladine Slovenije.

Člani predsedstva OK ZSMS bomo v razgovorih s pionirji na osnovnih šolah prikazali delo in aktivnost mladih v naših osnovnih organizacijah ZSMS in njihovimi bodočimi nalogami. Sprejem v ZSMS s kulturnim programom pa skupno z kamniškimi mladinci načrtujemo v Volčjem potoku.

Omenili smo samo del najpomembnejših nalog, ki jih bomo

Takole svečano so mladi Domžalčani letos pričakali štafeto mladosti

Miro Glavinac

Pozdravno pismo ob prihodu štafete mladosti

So trenutki, ko ne vemo ali smo srečni ali pa prepuščeni turobnosti žalosti, ki nam leži nekje globoko v srcu. Tudi danes, so naša srca na razpotju žalosti in sreče. Žalostna ob spominu na tebe, dragi naš tovariš Tito, na kruto usodo, ki nas je za vedno ločila pa vendar srečna ob misli, da si prisoten v slehernem izmed nas. Ko smo se pred letom poslavljali od tebe, smo vedeli, da ostajaš z nami. Tvoje ideje in delo, kateremu si posvetil življenje, še vedno živijo in nas obvezujejo, da jim sledimo na poti, ki si nam jo pokazal.

Kako radi bi ti ponesli štafetno palico z željami, da ostaneš z nami še mnogo let, a življenje, ki je ugasnilo, nam preprečuje, da bi se nam ta želja še kdaj izpolnila.

Pa vendar, štafetna palica ostaja simbol bratstva in enotnosti, simbol ljubezni in zvestobe ter potrđilo, da ostajamo zvesti tvojim idejam, na poti, ki si jo začrtal v najtežjih trenutkih naše zgodovine in gradil z vso ljubeznijo in vero, da nas povede v lepšo, pravičnejšo bodočnost. Vedno si globoko verjel v nas mlade. Vedel si, da življenje enega človeka ni dovolj dolgo, da bi dokončal delo, kakršnega si začel. Naše misli ostajajo s teboj, zavedamo se neprecenljive vrednosti tvojega dela, zavedamo pa se tudi odgovornosti, da ga nadaljujemo in s tem opravičimo tvoje zaupanje.

Danes, ko prejemamo štafetno palico, smo vsi trdno odločeni, da ostanemo zvesti tvojim idejam. Še bolj bomo krepili bratstvo in enotnost, tovarštvo, enakost, razvijali našo socialistično samoupravno skupnost, skrbno bomo čuvali njene težko priborjene pridobitve, se zavzemali za mir in resnico ter živeli življenje pravičnih ljudi, ponosnih, da živimo v Titovi Jugoslaviji.

Marko Mokorel
OK ZSMS Domžale

Spomini na prvo pot Titove štafete skozi našo občino:

Nosili smo Titovo štafeto

V letošnjih prvomajskih praznikih poteka prva obletnica TITOVE smrti, in ker v teh dneh kot vsako doslej, poteka štafeta mladosti, je prav, da obudimo spomin na prvo „TITOVO ŠTAFETO“, ki smo pred 34 leti nosili domžalski športniki.

Poglejmo nekoliko nazaj v tiste čase, v organiziranost domžalskega športa.

Telovadnica takratne gimnazije v Domžalah je bila v letu 1946/47 pa še nekaj let pozneje kar premajhna, saj je bilo mnogo mladih pa tudi starejših vključeno v takratno Fizikulturno društvo. Ob redni vadbi študentov v dopoldanskem času se je tja do pozne večerne ure zvrstilo dvakrat tedensko po šest oddelkov pionirjev in pionirk, mladincev in mladink ter članic in članov. Tudi dijaki obrtne šole so imeli v telovadnici svoj vadbeni prostor.

Ker sta bili pred vojno v Domžalah dve po številu zelo močni športni organizaciji, Sokoli in Orli, so se po vojni skoraj vsi, katerim je bil šport edino društveno življenje, zbrali v tem fizikulturnem društvu in mnogi med njimi so bili aktivisti OF ali udeleženci NOV.

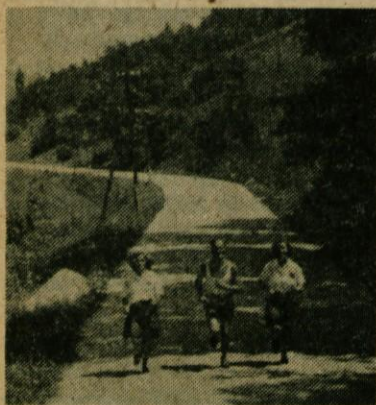
Nekoliko zgodovine o telesni kulturi v Domžalah

Poleg obveznih prostih vaj, smo v veliki meri gojili orodno telovadbo. Življenje v prepolni telovadnici je bilo v teh povojnih letih že tako množično, da sta bila vsako leto pripravljena dva javna nastopa. Skoraj vsako drugo nedeljo smo nastopali tudi po drugih krajih in sodelovali ter pomagali z žensko in moško vrsto ter ostalimi telovadci sosednjim društvom.

V Beogradu na državnem prvenstvu v partizanskem mnogoboju je naša vrsta dosegla prvo mesto. Ker je bila vrsta fantov na orodju zelo uspešna, je seveda vplivalo na mlade telovadce, da so pod vodstvom neugnanega Vinka Vidmarja še naprej vadili zelo zavzeto. Predstavljali so eno najboljših mladinskih vrst orodnih telovadcev daleč naokoli in celo v republikli.

V njej so bili: Ločnikar, Lederer, Košak, Kosirnik pa Marn in še drugi. Nekateri izmed njih še danes vodijo vadbo v TVD Partizan. Tudi nogometiški obeh predvojnih klubov so stopili skupaj ter bili vključeni kot sekcija v fizikulturnem društvu in v tistem času dosegli višek svojih nogometnih uspehov.

Tudi v Pragi so nastopili naši telovadci na vseslovenskem zletu. Kdo ne pozna neumornega, večnega športnika, to pomnim še iz vajeniške šole, tov. Milana Merharja, ki je svoje izbrane telovadce izveščal za nastop v Pragi.

Od leve na desno: Bojka Bradeškova, palico nosi Ivan Čad – Tošo, Minka Bernot

Pred tem so morali opraviti celo izpite v Ljubljani.

Tako vsestrano živahno delo v društvu ni ostalo brez rezultatov, kajti iz takega pestrega dela amaterjev, naših vaditeljev, strokovnjakov Milana Merharja, Vinka Vidmarja, Milene Durjave, Pavlina Zuleta, Ivana Čada – Tošota ter drugih je nastal v letu 1947 velik športni kolektiv.

Poleg teh, so bili tudi večni odborniki Jože Sršen, pa Joško Senica ter

Tek štafete od leve: Jurij Vulkan, Majda Mali, Brate Orehek, Venčeslav Perko, Fonza Pirc, Minka Bernot, Ivo Pogačar. V ozadju kraj Blagovice

nekdaj zelo dober telovadec Jože Vidmar, pa Franc Bolhar ter za nogomet Jože Flis.

V telovadnici – začetek atletske aktivnosti

Telovadnica, kot pravi tov. Merhar, je osnova za vse zvrsti v športu. Prav iz omenjene generacije je nastal tudi atletski klub, za kar je imel prav on poleg Pavlina Zuleta tudi največji zaslug. Tudi košarka je prav v tem času dobila svojo sedanjo veljavo, saj so domžalske košarkarje začeli spoštovati in se jih „bati“ tudi že v tem času. V letu 1946 je Fizikulturno društvo pristopilo h gradnji prvega stadiona z vsemi atletskega napravami v domžalski občini. Prizadevnosti vseh članov odbora, kot tudi ostalih, gre zahvala, da je naslednje leto bil na njem že javni telovadni nastop.

Veliko prostega časa je žrtvoval tudi športnik, organizator Milan Flerin, ki je bil kot ravnatelj gimnazije društvu v veliko oporo.

V to življenje društva je prišla novica: Nosili bomo Titove štafete.

Štafeta – VELIKO PRIZNANJE

Take vrste tekmovanj ali pohodov (kot je Titova štafeta), morda celo tekov do takrat sploh nismo poznali, niti si nismo predstavljali kako to izgleda. V društvu je bilo „razburjenje“ že zato, ker je po naslovu kazalo, da bomo morali ponesti našemu Titu pozdrave.

Tistikrat je bil redek radijski aparat, tudi za časopise ni bilo denarja, televizije pa niti poznali nismo. Zato je bila obveščanost na slabi stopnji, pa mladi nismo vedeli, kako Titova štafeta sploh izgleda, kje poteka, kam jo bomo nosili. Odbor se je zavedal zaupane naloge, in kot vse do takratne prireditve je tudi to nalogo izpeljal izvrstno.

Od leve: Joško Mali, Vinko Vidmar (palica), Minka Bernot, Cvetka Povšičeva, Majada Mali, Bojka Bradeško (na kamionu)

Domžale organizirajo in nosijo palico od Trojan do Ljubljane!

Po 34 letih od tedaj, ko smo nosili TITOVO ŠTAFETO, so se nadržnosti pozabile, celo datuma in letnice se ne spominjamo točno. Ko sem pripravil ta članek, sem obiskal tovariše Merharja, Flerina, Čada, Mileno Durjava, pa Elo Koširjevo.

Točnega datuma se ne spominjajo. Pri Tonetu Ravnikarju sva prelistala vse številke Občinskega poročevalca, kjer je v prvi številki iz leta 1976 tov. Pavlin Zule, opisal kroniko telesne kulture v Domžalah.

Ko opisuje leto 1947 med drugim omenja naslednje: Titova štafeta je bila ponos vseh tistih, ki so na poti od Trojan do dobavškega klanca izmenoma v teku ponesli pozdrave tov. Titu.

V tem opisu se je tov. Zule zmotil, kajti resnica je, da smo tedaj štafeto predali ljubljanskim športnikom na mostu v Črnučah. V tem članku je razvidno, da je prava letnica 1947, kar so omenjeni tovariši tudi potrdili. Ko sva z Ravnikarjem listala še ostale številke Občinskega poročevalca, je še omenjeno, da je tov. Končina 19.5.1954 vodil tek po Črnem grabnu, kjer se je na glavno štafeto pri Želodniku priključila lokalna štafeta iz Moravč do Trzina. Naslednje leto v številki od 19.5.1955 pa piše, da ja akcijo vodila Ela Košir od Vira do Trzina.

Večjega članka o štafeti ni najti

Večjega članka o vsakoletni poti skozi Domžale, o poti Štafete mladosti, razen vesti (tudi fotografije so bile

Tako je razvažal tekače kamion – v ozadju Blagovica

objavljene) – pravzaprav ni.

Ko tov. Merhar omenja, da ima na takratne čase zelo lepe spomine, omenja, da so bili le športniki, ki so izšli iz telovadnice, trenirani atleti, sposobni teči ta tek. To smo storili nekateri, ki smo trnirali neprekinjeno ter imeli veselje pri telovadbi. Vsi so bili poleg že imenovanih in še drugih, katerih imen se več ne spominjam, ponosni na to, da so sodelovali pri organizaciji štafete. Milan Flerin je tudi v gimnaziji postavil tekače, ter kot predsednik potrošniške zadruga izposloval tovornjak, ki ga je varno upravljal Jože Šimic.

Tekači tudi z drugih šol v občini

Odbor je tudi v šolah v Blagovici in v Trzinu pridobil tekače za določeni del poti. S tovornjakom so prepeljali in razpostavili nosilce štafete od Domžal proti Trojanam na 300 do 500 metrov narazen; enega, dva ali celo tri tekače skozi naseljene kraje ob cesti do Blagovice. Z učenci te šole smo izpolnili vrzel do Št. Ožbolta, od tam pa do Trojan pa člani društva. Tam smo se zvrstili v dolgi koloni na čelu z zastavo, katero sem nekaj časa nosil jaz, ter pričakali športnike-nosilce iz štajerske smeri. Stik z njimi je bil prisrčen, pozdrav slovesen in že smo se spustili nazaj v Črni graben. Ne spominjam se, kdo izmed nas je sprejel štafeto palico s pozdravi TITU, vem pa, da smo jo nosili vsi, ki smo bili na Trojanah, vsak en del poti.

Tako je TITOVA ŠTAFETA prehajala iz rok v roke vsakemu tekaču ob poti, kjer so že nestrpno pričakovali našo dolgo kolono. Zakaj dolgo kolono? Mlajše, pionirje, mladince ter mlajša dekleta je kamion po opravljenem teku pobiral, saj jih je bilo potrebno zopet odložiti od Domžal do Trzina in od Dobrave do mosta v Črnučah. Ko smo se spuščali proti Blagovici, smo nekateri še vedno tekli. Mislim, da je bil dogovor tak, da bomo tekli do Ljubljane. (Bilo je menda bolj imenitno, kot bi dejali, da smo do savskega mosta v Črnučah).

Zelo smo bili ponosni, da nosimo pozdrave TITU. Spominjam se, da je neprekinjeno tekeli tudi moj brat Frenk, pa pokojni Ivo Pogačar in Pirčev Fonza ter brata Sine in Brate Orehek (pozneje državni prvak) ter morda še kdo, katelega ime sem pozabil. Večkrat je s avtomobila skočil ter se nam pridružil še tekač, ki je svoj del že prej pretekel.

Globoko vtisnjeni spomini na ta dogodek

Lepo je bilo tistikrat, spomin na ta tek se je vsem globoko vtisnil, bil je nepozaben. Pozabil ga ne bo nikoli Ivan Čad-Tošo, naš načelnik, odličen telovadec in v kljub 35. letom odličen tekač,

Nadaljevanje na 11. strani

Pismo bralke:

Spoštovano uredništvo

Najprej bi rada pohvalila vaš — naš list Občinski poročevalec — pohvala velja seveda uredništvu, saj gre njemu zasluga za to, da je Poročevalec dober.

Sedaj pa naj pridem na to — zaradi česar vam pišem.

Večkrat se mi je zgodilo nekaj, za kar sem se spraševala zakaj tako, kako to, ali pa kako je s takšno zadevo. Odgovora nisem dobila, ker enostavno nisem vedela, kam in na koga naj se obrnem.

Ker pa menim, da ne samo jaz, ampak je še več ljudi, ki ne dobe odgovorov na nekatera svoja vprašanja ali pa ne vedo, kje naj se za to pozanimajo, da ne bodo tečni, zoprni in preveč radovedni — zato razmislite o temle predlogu: Bralci bi vam pošiljali svoja vprašanja, vi pa bi poiskali odgovore nanje in potem seveda oboje: vprašanja in odgovore natisnili v Občinskem poročevalcu.

Ali pa bi objavili samo vprašanja, ki bi jih poslali bralci in v njihovem imenu terjali odgovor od tistih, ki so pač za to odgovorni.

No, jaz sem že pripravila dve vprašanji, na katera bi že dalj časa rada odgovor, vem pa da to zanima še tudi koga drugega.

1. Zakaj v domžalski občini program za otroke, ki niso vključeni v rednem dopoldanskem varstvu v vrtcu, ampak le v občasnih popoldanskih oblikah — to je v urah pravlji in cicibanovih uricah ni brezplačen? Kolikor vem je bilo plačilo res le simbolično v primerjavi s tem, kar se tem otrokom nudi (150,00 din za ure pravlji in 300,00 din za cicibanove urice), toda kolikor mi je znano je to drugod izvajano brez finančne udeležbe staršev in je financirano s strani skupnosti otroškega varstva, kamor pa kot vemo prispevamo vsi od svojih bruto OD!

2. V Ljubljani se stanarine v letošnjem letu niso povišale, kljub samoupravnemu sporazumu o ekonomskih stanarinah in se do nadaljnjega ne bodo. Pri nas — v naši občini sporazum določa, da se povišujejo s 1. januarjem in so se tudi povišale — zakaj?

(Moram priznati, da sem v zvezi s tem slišala informacijo na TV, naj se v letošnjem letu ne bi poviševale glede na slabšanje standarda — ali to velja le za ljubljanske občine ali za vse?)

Vsekakor ne vem, če bom dobila odgovor na ti dve vprašanji. Želela bi ga in želel bi ga še kdo drug.

Tovariški pozdrav!

Občanka

Nadaljevanje z 10. strani

kakor tudi načelnica Milena Durjava ter Minka Bernotova, ki ima na tisto dejanje lepe spomine. Tudi Ela Koširjeva, večna športnica kar jo poznam, pa Majda Mali, Cirila Dimnikova, pa Perkova Marija, Jelka ter Poba, Marjan Košir, Rado Vodopivec, Stenovčeva dva — Andja in Mira ter še in še.

Le kdo se ne spominja tistih mladih odličnih orodnih telovadcev na katere je bil Vidmarjev Vinko tako ponosen. Tudi ti so tekli, kakor tudi drugi, ki so sestavljali jedro atletskega kluba. Tu so bili še nogometaši, mnogi tudi že pokojni, vsi člani Fizkulturnega društva Domžale.

Ko smo hiteli iz Črnega grabna proti Lukovici skozi Prevoje, čez Dob v Domžale niti čutili nismo gramoza pod nogami na makadamski glavni cesti. Ko se je za nami valil oblak prahu, so ljudje po njihah obstali ter strmeli za nami. Imeli so kaj videti: kolona mladih z zastavo v ospredju teče in švigne mimo njih, za nami pa avto, na katerega se tlačijo tisti, ki so svoj del že pretekli. Prašne noge takrat preznajene copate so nas privedle v takrat tako puste Domžale. Za nekaj trenutkov smo se ustavili na stopnicah trgovine (danes pohištvo Napredka). Pričakal nas takrat ni nihče. Roke so zopet izmenjale palico in tekača, pa brž je šlo naprej čez Stob proti Trzinu. Toda čez Domžale smo se zvrstili, nekaj se nam jih je pridružilo iz tovornjaka ter pretekli mesto, organizirani v dolgi koloni.

Od Trzina naprej

V Trzinu so teki učenci njihove šole do Dobrave, nato pa do mosta v Črnučah spet mi Domžalčani, z nami pa še pet ali šest maratoncev. Predaja palice ljubljanskim športnikom je bila zelo slovesna, saj so vso skrb za odlično izvedbo imeli trdno v rokah naši športni delavci.

Štafeta mladosti (TITOVA ŠTAFETA) v kasnejših letih ni vedno potekala čez našo občino v opisani smeri, temveč jo je večkrat menjala, n.pr. proti Šentjakobu do Ljubljane ali iz Domžal proti Kamniku. Tudi sam sprejem nosilcev ŠTEFETE MLADOSTI se je izboljšal, bili so sprejeti s pozdravi TITU na bolj slovesen način kot prva leta. Tudi predstavljati si niti najmanj nismo mogli, da bo imela TITOVA ŠTAFETA tako velik pomen in obseg v kasnejših letih, v letih, ko prvotni nosilci nismo več sodelovali.

„ZELO PONOSNI SMO“, so dejali, ko sem se pogovarjal z njimi, „pa veselji, da danes mladi nadaljujejo to veliko manifestacijo.“ In ko nam stopajo ti trenutki časti in veselja pred oči, ko se spomnimo vsakoletnega tistega 25. MAJA, dneva mladosti in nepozabnega srečanja mladih s svojim prijateljem TITOM, kateri so mu neštetokrat obljubili, da ne pojdejo z njegove poti, nas v takih trenutkih navda ponos na dni, ko smo navedeni nosili prvič TITOVO ŠTAFETO po naši občini.

Jurij Vulkan

Kaj nas uči Kosovo?

Od trdnega prepričanja, da je prihodnost Jugoslavije zagotovljena, nacionalistični izbruhi v naši najbolj odročni pokrajini, razen nacionalistov samih, niso nikogar odvrnili. Seveda pa nas bodo prisilili, da bomo prevrednotili marsikatero predstavo in dosedanjo oceno družbenih in socialnih gibanj v naši državi.

Kosovski dogodki dokazujejo, da se nacionalizem tudi sredi Evrope še ni preživel. Kažejo pa še, da nacionalizem na stari celini nikakor nima več napredne vloge, kot jo je imel denimo v prejšnjem stoletju in kot jo je imel še do nedavnega v azijskih in afriških državah, ki so se osvobajale kolonialne nadvlade.

Ni dvoma, da narodnosti v Evropi doživljajo določeno renesanso. Vsekakor pa ne v obliki novih držav, saj se je Evropa s helsinško listino zaobljubila, da mej med državami ne bo spreminjala. Tako narodnostne značilnosti in posebnosti oživljajo lahko le oplemenitene z mednacionalno tolerantnostjo, pa naj gre za katerikoli narod.

Prav Jugoslavijo v svetu cenijo kot državo, ki spoštuje svoje narodnosti. Marsikje jo celo postavljajo za vzgled urejenosti narodnega vprašanja. Vsi se zato upravičeno sprašujemo, kako se je v povojni Jugoslaviji že dvakrat pojavil izrazit nacionalizem: najprej v začetku minulega desetletja na Hrvaškem, zdaj na Kosovu. Obakrat se je med študirajočo mladino pojavila desnica. Na vprašanje, kako je bilo to mogoče, bo lahko popolnoma odgovoril šele čas. Odgovor je mogoče iskati v neusklajenosti gospodarskega in socialnega razvoja na Kosovu, prikriti, vendar znatni spodbudi iz tujine, vse bolj pa tudi v praznem prostoru, ki so ga nacionalističnim pridigarjem prepustile subjektivne sile. Prav s te strani je bilo na Kosovu v zadnjih letih obilo zamujenega, manjkalo je zlasti političnega dela med prebivalstvom.

Kosovski dogodki so marsikje zapustili občutek nelagodja, vsekakor pa so „po vsej državi“ sprožili številne politične razprave. Zanimanje za dogodke na Kosovu po vsej Evropi, dokazuje, da je to tudi problem vse stare celine, sredi katere leži naša dežela. Kosovo 81 nas je spodbudilo, da smo se ponovno zavedli skupne usode, ugotovili smo, da razvoj v tej pokrajini nikakor ne zadene le ene republike, ampak vso skupnost narodov Jugoslavije. To je nedvomno ugodna posledica sicer silno mučnih dogodkov.

Vsa desetletja po vojni je svobodno uveljavljanje vseh narodov krepila in bogatila skupno državo. Kosovski dogodki pa so boleče pokazali, da nacionalizem, odkrito usmerjen proti mirnemu sožitju narodov Jugoslavije — ob podpori od zunaj — vedno lahko udari. To je naša federacija pripeljalo do odločilnega križpotja: nacionalističnim načrtom bo treba odločno reči: ne. Vse kar je bilo v politiki narodne enakopravnosti doseženega, bo seveda ostalo in se bo razvijalo celo naprej. Seveda pa bomo vedno živeli v zavesti, da nobeden od narodov in narodnosti Jugoslavije ne bo mogel obstajati ločeno od drugih, saj bi tako lahko kaj hitro postal orodje večje ali manjše tuje sile.

Drago Flis

OBČINSKI ODBOR ZZB NOV
Komisija za „Pot spominov NOB“
DOMŽALE

Komisija za Pot spominov NOB občine Domžale obvešča vse pohodnike, ki so že prehodili pot spominov, da bo svečana podelitev spominskih značk v petek, dne 29. maja 1981 ob 15. uri pri Gasilskem domu v Žejah pod Trojico.

Komisija

IZ PRVIH DNI OKUPACIJE:

Odločitev

Letos mineva 40 let odkar so fašisti okupirali naše slovenske in jugoslovanske narode in 40. obletnica oboroženega odpora proti sovražnikom.

Delovni ljudje našega kraja so že mnogo prej prisluhnili Komunistični partiji. Slovenije z namenom, da se delavski razred in kmetje združijo v enotno fronto proti fašistični nevarnosti. To je bila zelo važna odločitev v najtežjih dneh, v času druge svetovne vojne.

Posamezniki so bili že v začetku vojne prekaljeni z revolucionarno ustvarjalno miselnostjo. Eden od teh je bil tudi naš rojak **Janez Maselj**, rojen 1911 v zaselku Znojle — Čeplje pri Lukovici. Po poklicu je bil mlinarski pomočnik, ki pa je zaradi napredne miselnosti le s težavo dobil zaposlitev pri Kobetu v Podpeči tik pred drugo svetovno vojno.

Janez je bil povezan v delavskem gibanju. Naloge je dobival od Jožeta Kopitarja, ki je bil organizator terena Borovnica-Notranje gorice in okolice. Janezovo organizacijsko področje v delavskem gibanju je bilo v Podpeči, kjer je takrat bival. Pogosto pa je prihajal tudi v rojstni kraj in prinašal navodila za organiziranje delavskih množič.

Dne 6. aprila 1941 so Nemci in

Italijani zasedli Jugoslavijo. Vojska kralja Petra se je v neredu umikala in odmetavala orožje. Le tisti, ki so bili že povezani s Komunistično partijo ter njihovi simpatizerji so skrivali orožje in opremo.

Že dva dni po okupaciji naše zemlje, to je bilo 8. aprila smo se zbrali stari znanci v zaselku Znojlo. Med nami je bil Maselj Janez, Per Anton, Štrukelj Zdravko in Avbelj Franc ter domači. Nekdo od nas je postavil vprašanje: „Kaj bo sedaj z nami, ko so nas Nemci okupirali?“ Oglasil se je starejši možakar s pripombo, da bo sedaj dobro, da bo vsega dovolj, da bo dovolj dela in da je nemški narod kulturni narod. Tedaj pa je Janez udaril z roko po mizi in dejal: „Kakor smo pred dnevi metali orožje proč, tako ga bomo še letos krvavo potrebovali!“ Obnemeli smo ob tako odločnih besedah. V naših glavah so se porajale zle slutnje in vsak je po svoje razmišljal o naši nadaljnji usodi.

Nemška propaganda ni izpolnila svojih obljub, češ, da bomo imeli vsi dovolj dela. Mnogi smo ostali po okupaciji brez dela, ker smo bili verjetno slabo zapisani že pri nemških kulturbundovcih. Ne samo, da smo ostali brez dela, tudi slovensko besedo so nam hoteli vzeti. Zapirali so slovenske šole, ljudi in

jih izseljevali.

Premišljeval sem, kaj mi je storiti, kajti brez dela se ni dalo živeti. Odločil sem se, da si delo poiščem. Z znancem Zdravkom Štrukljem sva se odpravila na pot. Po mnogih težavah sva delo le dobila v Kokri na cesti.

V tem času pa je Komunistična partija s pomočjo OF — bilo je v drugi polovici julija 1941 — organizirala prve oborožene čete na Rašici in v Radomljah, katere so dobile nalogo, da v noči 27.7.1941 podirajo telefonske drogove, režejo žice in požigajo mostove, da jih ne bo uporabljal okupator. Tudi midva z bratom Tonetom sva bila zadolžena, da skupno z domžalskimi aktivisti zažgemo most na Rači. Ker aktivistov ni bilo, sva odšla po skrivnih poteh proti domu. Naslednjega dne sem zopet odšel na delo v Kokro, na poti sem videl podrte drogove in porezano žico — od Vira proti Rodici, Mengšu in Radomljah — podrtilih je bilo tudi več mostov čez Kamniško Bistrico. Vedel sem, da je to delo ostalih skupin, katere so svoje naloge dobro opravile. V Mostah me je nemški stražar ustavil, zahteval je dokumente, povedal sem mu, da jih imam v Kokri, verjel mi je in tako sem srečno prišel na delo. Tu se je govorilo, da nas bodo poslali v Nemčijo na prisilno delo. Tisti, ki smo si med seboj zaupali, smo sklenili, da gor ne bomo šli. Ob sobotah smo se vozili na svoje domove, tedaj smo imeli čas za pripravo načrta, kako bi ukanili sovražnika. Bila je prva sobota v mesecu septembru, delati smo morali do 12. ure. Med delom sem zaupal svoj

načrt o pobegu čez mejo na italijansko stran tovarišu Antonu Urbanji, doma iz Mošenika pri Moravčah. Dejal sem mu, da za naju ni na delu več varno, da morava od tod, če nočeva, da naju odpeljejo kdo ve kam.

Moj načrt je bil, da se po 12. uri to soboto za vedno posloviva od Kokre in da se ob 16. uri dobiva z nahrbtniki in opremo za odhod v partizane na Bistriškem mostu v Domžalah. Za pobeg ni vedel nihče drug kot moj brat Tone, od katerega sva se poslovila. Napovedan odhod ob 16. uri se je uresničil. Tone me je čakal na dogovorjenem mestu. S kolesi sva krenila proti Dolskem in pri Lazah prečkala

Nadaljevanje na 13. strani

Jure VULKAN, st.

S POTI SPOMINOV:

(Četrto nadaljevanje)

V teh trenutkih pozabimo na čas, podrobnosti se ne spominjaš, kje hodiš, kako hodiš, samo črne misli se zavrtajo v mozeg, misli na najhujše. Prišli smo iz jarka na položen sadovnjak pod hišami, na vrt po mehki travi, v kateri sem tolikokrat počival ogret od sončnih žarkov, vejevje pa je ponujalo obilne sadeže vsakemu mimoidočemu v tistih poznojesenskih dneh. Sadje menda ni še nikoli obrodilo toliko kot tisto jesen tam gori v hribih, v vasi Sovinja Peč, pri Brlecu in pri Livku, visoko gori nad cesto v Tuhinjski dolini.

Ves čas od Velike Lašne proti Tuhinjski cesti in navzgor v smeri Črničva nismo videli nikogar, prazne so bile vse hiše in nikjer nismo uspeli dobiti nikakih vesti kaj je in

kaj se je dogajalo. Na koncu vrta pod hišami, kjer bi morale biti, smo zagledali le še kadeče razvaline. Da — Samo še ogromne kamenite skelete kadečih ostankov kmetij.

Dveh velikih kmečkih hiš, gospodarskih poslopij, spodaj hlevi, na zgornji strani pa pod, vozovi, stelniki in vse, kar premorejo velike kmetije. Vse to je pogorelo in le kot dva grozna v nebo moleča se obeliska, sta dva dimnika tožeče obtožujoče naznanjala svetu na grozodejstva v teh razvalinah, naznanjala še včerajšnje življenje ljudi, ki so zvesto verovali v skorajšnje svobodo. Strah, mir, strahotna tišina, kri v žilah vodeni, srca jokajo. Osušen les, sedaj samo še žerjavica semtertja strahotno počí, klešče nam stiskajo duše in mozeg v glavi nam zavre z velikim vprašanjem ZAKAJ?, ko z nemo grozo zremo v hlev. Od ruše-

vin hiše zadone kriki strahu, ki se razlega po celotnem pogorju, ko zagledamo Lojzeta, ko z rokami premetava žerjavico in razbeljeno kamenje in išče, išče, toda njih ni. V hiši že ne bo našel nikogar, mi vemo, ne bo jih videl, nikoli več jih ne bo videl. Kriki Lojzetove bolečine, ko z očetovskim milim glasom jokajoč kliče: „Kje ste, oglasite se,“ moja mama, kje ste, Pepca žena moja, kje ste ljubljenci moji, Matija, Viktor, Francka pa Angelca. Niso se mu oglasili, strahote, grozote, pogleda v hlev, v Livkov hlev smo ga odvrnili.“ Prepričali smo ga, da so vendar z drugimi pobegnili.

Toda mi smo zagledali na hlevske jasli z žico povezne njihove ostanke, katere je on v ljubeči bolečini klical, naj se mu oglasijo. Z vso Lojzetovo družino, Poljanšek, p.d. Brlec, so v plamenih domačega hleva žalostno preminuli tudi sosedovi Livkovi po domače. To so bili oče Janez Kuhar, žena Terezija, sin Jože in hči Terezija, z njimi vred so ognjeni zubiji uničili življenje tudi komaj tri letni mali svetlolasi vnučki Stanki,

ki je bila slučajno na obisku pri babici in dedku. Spodaj, komaj kakih 100 metrov stoječa hiša je ostala cela. Njena mamica in atek sta pravočasno pobegnili. Kaj in kako se je tistikrat dogajalo na teh dveh kmetijah, je ostalo večna skrivnost. Vsa moja oprema je takrat končala v ognju, kar mi je pozneje v Kamniških planinah v tistih zimskih dneh hodilo zelo narobe. Ko sedaj opisujem to žalostno dejanje okupatorja, saj se skoraj do potankosti spominajam našega beganja okoli pogorišča, naj povem še to, da prizora v hlevu Lojze ni videl.

Odrnili smo ga od tega in mu dajali upanje, da je skoraj prav gotovo bežala njegova družina z ostalimi, morda celo k Novi Stifci, kjer je bila doma njegova žena Pepca. V takem upanju smo ga spremljali preko Črničva, v želji čim dlje odmakniti obupanega očeta od doma, ki ga ni imel več in kateri ni bil nikoli več obnovljen. Dolga moreča pot, kot kalvarija se je vlekla pot, nikjer nobenega glasu, nikjer žive duše, samo moreča tišina, tudi pes ni

Nadaljevanje z 12. strani

Savo. Zavila sva drug za drugim z namenom da pred nemško-italijansko mejo kreneva v hrib in tako prideva na italijansko stran. Tedaj sva naletela na dva nemška gestapovca, ki sta naju aretirala in odgnala v bližnjo hišo. Mene sta sicer pustila na dvorišču, Toneta pa sta odgnala v hišo na zaslišanje. Napejnal sem ušesa, da bi slišal, kaj se dogaja v hiši. Ugotovil sem, da nekaj ni v redu. Pogledal sem okoli sebe in skočil na kolo ter se pognal za bližnji ovinek. Ko sem nadaljeval pot, sem se ozrl nazaj na dvori-

šče, prav tedaj je eden od gestapovcev prišel po mene. Ker me ni bilo več, je nekaj zavpil po nemško, toda jaz ga nisem čakal. Trenutno zmedo je tedaj izkoristil Tone in jim tudi srečno ušel iz hiše in se nato priključil v Ljubljani VOS grupi in deloval v partizanskih vrstah vse do svobode. Kako se je rešil Tone mi je sam pripovedoval po 11. letih v Dolenjskih toplicah, to je 1951. leta.

Sam pa sem nato prečkal nemško-italijansko mejo in srečno prišel k Janezu Maslju v Notranje gorice, kjer je tedaj stanoval. Povedal sem mu, kaj vse se dogaja na

Gorenjskem, kakšen teror zganjajo Nemci in da sem se odločil, da grem v partizane. Janez je moj predlog sprejel. Takoj me je zadolžil, da sem z nekaterimi aktivisti raznašal material OF, zbirali smo orožje in drugo. Za 10.12.1941 sta Janez in Jože Kopitar organizirala 14 prostovoljcev za odhod v Šerčerjev bataljon na Kožljek pri Cerknici.

Začel se je neenak boj ob hudeh mrazu z okupatorjem širom domovine. Tovariš Janez Maselj je bil takrat že zelo kompromitiran in je v prvih dneh v letu 1942 prišel za nami, kjer je že meseca aprila

prevzel funkcijo komisarja čete na Štružnici. Bil je dober borec in tovariš, imel je veliko smisla za organiziranje ljudi v boju proti okupatorju. Bil je ranjen v boju pri Bosljivi Loki. Pozneje je šel za komisarja tiskarne Triglav v Dolnji Brigi na Kočevskem. Leta boja so tekla, padlo je mnogo naših ljudi za svobodo. Tako je padel meseca julija 1944 v Dolnji Brigi tudi tovariš Janez Maselj – Lado. Lado je bil borec in aktivistom svetel zgled, pokazal je, kako se je treba boriti za našo svobodo.

Avbelj Franc – Lojko

ŠPORTNO DRUŠTVO PARTIZAN TRZIN ZTKO DOMŽALE

RAZPISUJETA

IV. TEK „PO POTEH AKTIVISTOV NOB“

ki bo v soboto, 23. maja 1981 ob 17. uri v Trzinu v počastitev občinskega praznika. Start pri Gozdnem gospodarstvu v Novem naselju, cilj v kamnolomu. Pokrovitelj IV. teka v Trzinu je DNEVNIK.

1. Program teka:

Tekmovalje bo posamično in ekipno.

Posamično:

– mladinci do 20 let	12 km
– člani od 20 do 35 let	12 km
– veterani nad 35 let	12 km
– ml. članice do 30 let	6 km
– st. članice nad 30 let	6 km

Ekipno:

Ekipa šteje 5 tekmovalcev (iz vsake kategorije po eden). Rezultat ekipe je seštevek doseženih mest vseh petih tekmovalcev. Društvo, klub, KS ali OZD lahko prijavijo več ekip.

2. Pogoji za udeležbo

Na teku lahko sodelujejo vsi državljani SFRJ. Vsem udeležencem priporočamo, da predhodno opravijo zdravniški pregled.

3. Prijave

Vsem udeležencem teka priporočamo pismene prijave, katere pošljite do vključno 16. maja na naslov: ŠD PARTIZAN, Trzin,

Mengeška 59 (pri Urankar), 61234 Mengeš).

Organizator bo sprejemal prijave tudi še na dan tekmovanja od 15. do 16,30 ure s pripombo, da vsem zamudnikom ne zagotavljamo obvez organizatorja pod tč. 5.

4. Startnina

Za udeležence IV. teka „Po poteh aktivistov NOB“ znaša din 50,00. Startnino plačate ob dvigu številke.

5. Obveze organizatorja

Vsak udeleženec teka bo prejel:

- Bilten teka „Po poteh aktivistov NOB“,
- spominski obesek,
- toplo malico in čaj.

Najhitrejši tekmovalac in najhitrejša tekmovalka prejmeta pokal LJUBLJANSKEGA DNEVNIKA.

Najboljša ekipa prejme pokal NEDELJSKEGA.

Prvi trije tekmovalci v vsaki kategoriji prejmejo kolajne.

Tekmovalci razvrščeni od 3. do 6. mesta prejmejo diplome.

Vsak udeleženec teka sodeluje na lastno odgovornost.

6. Zaključek prireditve z razdelitvijo pokalov, kolajn in diplom bo pri Domu DPO približno pol ure po končani tekmi.

7. Izjemne pravice organizatorja

V primeru zelo slabega vremena ali druge višje sile se prireditve prestavi na naslednji dan ob istem času.

8. Rezultati tekmovanja bodo poslani vsem prijavljenim ekipam, ostalim pa bodo na voljo v KS Trzin, Mengeška c. 9/1.

Obe progi, ki jih urejajo znani tekači, sta označeni in pripravljeni za trening.

Pričakujemo vašo udeležbo.

ZTKO DOMŽALE
ŠD PARTIZAN TRZIN

zalajal nikjer. Še včeraj, prevčerrjašnjim, pa še nazaj je bilo tod življenje, ki je valovilo kot v malem mestecu. Osvobojeno Tuhinjsko, tistikrat pravo vzdušje, tovariško – partizansko, nekakšna postaja kjer so se vsepovsod križale kolone borcev z aktivisti, terenski odbori, pa še mnogi kurirji z obteženimi nahrbtniki do peta. V takratno dogajanje se je s petjem, mešal včasih še prešeren vrisk ob harmoniki, lepi trenutki so bili včasih, teh se raje spominjamo kot žalostnih. Le kam so se skrili ostali, kam so zbežali nismo vedeli, odgovora nismo dobili in tudi pri Novi Stifiti ne, saj na oni strani niso niti slutili, kaj se je dogajalo na naši strani. Lojze je ostal tam v iskanju svojcev in med eno tistih najhujših sovražnih ofenziv od 1944 na 1945 leta so ga ujeli ter iz Starega piskra odpeljali v Frankolovo kjer je končal med stotimi takrat obešenimi. Tako ni od Brlečeve družine ostal nihče, le žalostne ruševine obrasle z grmovjem govore nemo o nekaj veselih ljudeh, ki so z vso zavzetostjo

skrbeli za vse nas kot bi bili njihovi.

Ko sem pred dvema letoma obiskal ta kraj, vmes je preteklo že 35 let, sem se nemo zazrl v ruševine, v ostanke Brlečeve hiše. Robida in grmovje so obrasli kamenje in le mogočna košata vrba je podivjala tam, kjer je nekoč cvetelo življenje. Obeležje na Livkovem dvorišču spominja na enajst žrtev, ki so končale v ognju. Še drugih pet imen sem razbral na plošči, padli so tam okoli v zadnji ofenzivi in kot šestega, našega ata kot smo ga klicali, Lojzeta. Tod okoli so v zadnji zimi ujeli tudi našo kuharico Micko in njenega moža Miha Perneteta, mesarja gospodarske komisije, ju odpeljali v Krašnjo ter ju pobili. Doma sta bila v Trzinu.

Livkovo hišo so po vojni obnovili, domači sin, edini iz njihove družine, je prevzel domačijo in njegova žena mi je ob mojem obisku pripovedovala, da so takrat Nemci z razvpitimi Čerkezi in gestapovci iz Kamnika, obkolili Tuhinjsko dolino na eni in Črno do vrh Črnivca na drugi strani ter se znesli nad temi

nedolžnimi ljudmi. Prebivalci zaselkov in vasi so se pravočasno umaknili. Večjih partizanskih enot žal takrat ni bilo v bližini. Opisani dogodek o žrtvah je le eden izmed mnogih, ki jih je dala naša domovina v štiriletni krvavi vojni.

Sam s seboj se le težko pogovarjaš, če sta pa dva, čas kaj hitro beži in ko hitiš kot midva za markacijami. Ko prečkava to pot, kolo-voz, ki me je zavedel v spomin na Tuhinjsko, nadaljujeva z Milanom po novo obdelani gozdni cesti proti vasi Duplje.

V letnem času predstavljajo predel, ki sva ga prehodila, pravi raj za gobarje, toda v tem trenutku lahko občudujeva, le zimsko idilo na obeh straneh posamezni vikendi, semtertja v sencah sneg. Iz posameznih hiš se vabljivo kadi, človeka vleče v zapeček, samo naju že ne, kajti že brez tega nama je popolnoma vroče, ko jo urno briševa skozi Duplje, čeprav nama, vsaj meni v kolenih pošteno škriplje. In tudi razboleli gležnji morajo vso najino težo držati pri hoji navzdol,

ne vem zakaj, in ko se mimo kmeta Vrhača poženeva še proti Jazbecu, kjer je bila javka za Lukovo bolnico; ravno ju zalotiva: on v drevesu, ona pa spodaj.

Da pa si ne boste predstavljali ne vem kaj, obrezoval je drevje, ona ga pa je „komandirala“, pa še to le v tovariškem tonu. Navodilo kar čez vrt, naju pozneje zavede, da ob robu gozda iščeva markacijo za prehod v pravo smer. Morda bi bilo nujno prav na robu gozda postaviti še en smerokaz z napisom „pot spominoy“ ker sva v snegu čitala, da sta bila pred nama dva, ki sta tudi iskala smer.

Po desetih minutah sva bila že v globeli pri potoku, nad katerim je na drugi strani maketa, jama razbite bolnice ter spominska plošča v spomin na tregedijo v „Lukovi bolnici.“ Ogleđ prostora, ugasle svečke vnovič zagore ter obvezzen žig štirinajste številke.

(se nadaljuje)

iz naših krajevnih skupnosti

PO OBČNEM ZBORU:

Domžalski filatelisti o svojem delu

Več kot 30 let deluje na območju domžalske občine Filatelistično društvo Domžale, ki je imelo 12.3.1981 svoj redni letni občni zbor, na katerem so se zbrali najbolj vneti ljubitelji te zbirateljske dejavnosti. Žal je le-ta zadnja leta postala precej drag konjiček, kajti priložnostne jubilejne znamke so vse dražje.

Vse od ustanovitve društva leta 1949 je predsednik neutrudni zbiratelj Franc Janežič, ki je tudi pozdravil navzoče. Trenutno društvo šteje 38 članov. Poleg tega pa je v filatelističnem krožku na Osnovni šoli Josip Broz Tito Domžale, ki ga vodi Andrej Kovač, včlanjenih še 25 članov, v krožku na Osnovni šoli Vencelj Perko Domžale, ki ga vodi Zoran Pavlin pa 20 članov.

Predsednik je v svojem poročilu poročal predvsem o pomembni proslavi 100-letnici domžalske pošte, nad katero je prevzela pokroviteljstvo Kulturna skupnost Domžale in o razstavi ob tem jubileju, ki je prikazala tudi material za

ostale pošte na območju domžalske občine. Gradivo o začetkih poštne službe na Domžalskem in Gorenjskem je pripravila višji kustos Gorenjskega muzeja iz Kranja Majda Žontar, gradivo za razstavo pa prispevali Franc Jane-

žič, Tone Ravnikar, Mitja Zupančič in ostali. Od zunanjih sodelavcev pa je sodeloval Maks Burger, ki je prispeval zbirko partizanske pošte prek TV linij, Bojan Pečar pa gradivo o pošti internirancev iz fašističnih taborišč. Prispevke sta dala tudi tov. Stoviček iz Ljubljane in ing. Iljič iz Zagreba. Razstavo je obogatilo Podjetje za PTT promet Ljubljana TOZD Domžale. Pri postavitvi so pa poleg članov Zdeneta Skoka, Zorana Pavlina, Andreja Kovača, Franca Cigaleta, Janeza Kmetiča ter Franca in Vita Janežiča sodelovali tudi člani Likovnega društva Petra Lobode Domžale. Več o tem smo poročali v Občinskem poročevalcu. Tov. Janežič je v poročilu navajal, da ima društvo za redne člane naročenih 170 serij v prednaročilu, poleg tega je pa podal tudi finančno poročilo.

Člani društva se sestajajo enkrat mesečno v Ribiškem domu v Domžalah. Ker se pa teh sestankov vsi niso redno udeleževali, je bila na občnem zboru izražena želja, naj bi bili ti sestanki v bodoče

bolje obiskani in pripravljeni dvakrat mesečno. Člani so izrazili tudi željo, naj bi odbor v bodoče posvetil več skrbi dobavi frankovnih znamk, ki se v zadnjem času izdajajo na različnih papirjih; gumiranju in zobčanju. Zato je izvesti anketo med člani, da bo odbor na podlagi te ankete lahko ugotovil potrebe članov po znamkah. Več zanimanja je treba posvetiti tudi „verigarjem“, kakor tudi ustanovitvi filatelističnih krožkov na Osnovni šoli Matije Blejca v Mengšu in na Osnovni šoli Radomeljske čete Preserje.

Ker je član Ludvik Kovač preveč obremenjen, bo skrb nad tem, da bodo člani v bodoče prejemali novitete prevzel Janez Kmetič.

Člani so pa še za naprej ponovno izvolili za predsednika Franca Janežiča. Sprejet je bil pa tudi sklep, naj člani v naslednjih letih sodelujejo z razstavo ob jubileju mengeške pošte, ki bo slavila 125-letnico delovanja.

Tone Ravnikar

VRHPOLJE – MORAVČE

Mala anketa:

Zanimiva in koristna akcija otrok!

Učiteljski zbor na osnovni šoli Jurij Vega Moravče je meseca marca t.l. pozval svoje učence in učenke od prvega do osmega razreda, da sodelujejo v splošni akciji pobiranja odpadnega papirja in pozneje še vseh vrst steklenic. Učenci so to pobudo sprejeli resno in akcija je takoj stekla po vaseh na območju vseh štirih krajevnih skupnosti in šolskega območja Moravč.

V akciji so sodelovali skoraj vsi učenci. Prvotno so pobirali časopisni papir in knjige in jih prinašali na dogovorjeno mesto v Moravče. Od tu pa je papir odpeljal tovornjak podjetja UNIJA PAPIR servis Ljubljana v predelavo na Količevo.

Naslednja taka akcija je bila nabiranje odvečnih steklenic na domovih in pa predvsem čiščenje okolice, kjer so največ učenci dobili odvrženih steklenic (gozdovih, grapah, travnikih, njivah). Te steklenice so morale biti čiste in razdeljene po klasah od 1 do 5 to so litrske brez navoja, z navoji, buteljke, pollitrske in ostale. Vsak razred je vodil točno evidenco, sicer so tekmovali med razredi, zato je bilo tudi precej steklenic prepeljanih v Moravče.

Od tu so jih naložili na tovornjak in v začetku meseca aprila odpeljali v tovarno za uporabo.

Učenci so nabrali 3.100 kg odpadnega papirja in kar 3.400 komadov steklenic. Denar, ki ga bodo prejeli za prevzeto in odpeljano blago pa bodo porabili oziroma namenili za izlete.

Kaj lepa in spodbudna akcija „Varujmo naše okolje“. Sicer pa bi se take akcije morale še ponoviti, ker je še vedno kje v kletnih prostorih, na podstrešju odpadni papir, pa tudi ne manjka še odvečnih steklenic.

V zvezi s to akcijo smo povprašali učence, ki so bili aktivni v obeh akcijah in sicer:

1. Roman Svetlin, star 10 let, učenec 4. c razreda:

Tustanju, št. 25," pove: „Tudi jaz sem se aktivno vključil takoj ob pričetku v akcijo zbiranja odpadnega časopisa, pozneje pa še steklenic. V glavnem sem časopisni papir dobil doma, steklenice pa sem pobral pri sosedih, smetišču in delno v gozdu. Vse to sem skupno s sošolko Vesno pripeljal na cizi na Vrhpolje, od tu pa na kombiju v Moravče. Naš razred je pripeljal nekaj čez 600 kom steklenic. Denar za papir – 70 starih tisočakov bomo porabili za izlet.“

Nadaljevanje na 18. strani

grafske storitve, čiščenje oken, obutve, čiščenje parketa;
 - obrtni izdelki, ki jih izdelujejo samostojni obrtniki in pogodbeno organizacije združenega dela: izdelovanje kisa, izdelovanje brezalkoholnih pijač, priprava čajev, izdelovanje opeke in strešnikov, cementni izdelki, izdelovanje apna.

10 Stanovanjsko komunalne dejavnosti ter urejanje naselja in prostora

- čiščenje javnih površin v naselju
 - javne garaže, parkirni prostori in varovanje vozil
 - pokopališča, krematoriji in pogrebna služba
 - dimnikarske storitve.

11 Finančne, tehnične in poslovne storitve

110301 - javna skladišča in tržnica
 110302 - storitve reklame in ekonomske propagande
 110909 - razmnoževanje in fotokopiranje.

12 Izobraževanje, znanost, kultura in informacije

1201 - izobraževanje, ki ga ni mogoče uvrstiti po stopnjah: razni tečajji, posebna znanja jezikov, vožnje z vozili.

13 Zdravstveno in socialno varstvo

- cene storitev, ki jih opravljajo socialni zavodi (razen vzgojnovarstvenih ustanov).
2. Ne glede na prvo točko organizacijam združenega dela, ki se ukvarjajo s prometom blaga na drobno oziroma na debelo in ki oblikujejo cene na podlagi 2. odstavka 22. člena zakona o temeljnih sistema cen in družbeni kontroli cen, ni treba pošiljati obvestil o cenah. To velja tudi za samoupravne organizacije in skupnosti, ki so dolžne pošiljati cenike Skupnosti za cene občine Domžale v potrditev.
3. Obvestilo o cenah mora vsebovati:
- ime proizvoda oziroma storitve s kratkim opisom osnovnih tehnično-tehnoloških in komercialnih značilnosti;
 - mersko enoto;
 - prodajno ceno proizvoda oziroma storitve skupaj s podatkom o vrsti cene (proizvajalska cena, cena v prometu na debelo, drobnoprodajna cena);
 - prodajne pogoje (kraj in način dobave, obračun embalaže in podobno);
 - za proizvod oziroma storitev, katere cena se

spremlja, prejšnjo ceno v skladu s predpisi ter s to ceno povezane prodajne pogoje in odstotek povišanja cene;

- f) naziv samoupravnega splošnega akta o merilih za oblikovanje cen, na podlagi katerega so oblikovane cene in datum sprejetega tega akta.
- Skupnost za cene občine Domžale lahko zahteva od samoupravnih organizacij oziroma skupnosti dodatne podatke in pojasnila, iz katerih je razvidno, da so cene proizvodov in storitev oblikovane ob uporabi in v skladu z razčlenjenimi merili iz zakona o temeljnih sistema cen in družbeni kontroli cen (Ur. list SFRJ, št. 1/80 in 38/80).

Obvestilo o cenah se pošlje v dveh izvodih, ki ju podpisuje pooblaščen oseba, določena s samoupravnim splošnim aktom samoupravne organizacije oz. skupnosti najpozneje na dan začetka prodaje proizvoda oz. opravljanje storitev po ceni iz obvestila.

- Tistim samoupravnim organizacijam in skupnostim, ki v skladu s 13. in 14. členom zakona o temeljnih sistema cen in družbeni kontroli cen oblikujejo cene s samoupravnimi sporazumi, ni treba pošiljati Skupnosti za cene občine Domžale obvestil o cenah zaradi spremljanja, razen če gre za cene proizvodov oziroma storitev za končno porabo.
- Obvestil o cenah zaradi spremljanja ni potrebno pošiljati tudi tistim samoupravnim organizacijam in skupnostim, ki oblikujejo cene v skladu s samoupravnimi sporazumi, pri katerih je pri sklenitvi sodelovala Skupnost za cene občine Domžale oziroma z družbenimi dogovori o cenah, katerih udeleženec je tudi izvršni svet Skupščine občine Domžale ali Skupnost za cene občine Domžale.
- To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale.

Številka: 38-6/81
 Datum: 11/5-1981

Predsednik sveta
 Skupnosti za cene
 občine Domžale
 Slavko BAJEC, l. r.

Na podlagi prvega odstavka 62. člena zakona o temeljnih sistema cen in družbeni kontroli cen (Ur. list SFRJ, št. 1/80 in 38/80) izdaja Skupnost za cene občine Domžale

NAVODILO

o pošiljanju cenikov Skupnosti za cene občine Domžale v potrditev

1. Za proizvode in storitve iz pristojnosti občine, za katere je kot ukrep neposredne kontrole cen predpisano pošiljanje cenikov v potrditev, morajo temeljne in druge organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter samostojni obrtniki in njihova združenja (v nadaljnjem besedilu: samoupravne organizacije in skupnosti) pred začetkom uporabe cen oziroma povečanjem cen proizvodov in storitev poslati v potrditev cenike Skupnosti za cene občine Domžale.

2. Cenik mora vsebovati naslednje podatke:

- ime proizvoda oziroma storitve s kratkim opisom osnovnih tehnično-tehnoloških in komercialnih značilnosti;

- mersko enoto;
- prodajno ceno proizvoda oziroma storitve, zaradi katere se pošilja cenik v potrditev, skupaj z opombo o vrsti cene (proizvajalska cena v prometu na debelo, drobnoprodajna cena ipd.);
- prodajne pogoje (kraj in način dobave, obračun embalaže in drugo);

- za proizvod oziroma storitev, katerih cena se povečuje, prejšnjo ceno oblikovano v skladu s predpisi ter prodajne pogoje in odstotek povišanja cene.

Skupnost za cene občine Domžale lahko zahteva od samoupravnih organizacij in skupnosti še dodatne podatke in pojasnila, iz katerih je razvidno, da so cene proizvodov in storitev oblikovane ob uporabi in v skladu z razčlenjenimi merili iz zakona o temeljnih sistema cen in družbeni kontroli cen (Uradni list SFRJ, št. 1/80 in 38/80) in daje po potrebi pojasnila glede pošiljanja cenikov za posamezne proizvode iz skupin proizvodov, za katere je predpisano pošiljanje cenikov v potrditev.

Ce cenik ne vsebuje podatkov iz prvega odstavka te točke, bo občinska skupnost za cene opozorila samoupravno organizacijo ali skupnost, da dopolni cenik in to najmanj 15 dni pred iztekom roka iz petega odstavka 62. člena zakona o temeljnih sistema cen in družbeni kontroli cen. Štelo se bo, da cenik ni bil poslan, če samoupravna organizacija ali skupnost cenika ne bo ustrezno dopolnila v določenem roku.

3. To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale.

Številka: 38-6/81
 Datum: 11/5-1981

PREDSEDNIK
 sveta Skupnosti za cene
 občine Domžale
 Slavko BAJEC, l. r.

Nadaljevanje s 14. strani

2. Vesna Mihelčič, stara 10 let iz Sp. Tustanja št. 4, učenka 4. c razreda osnovne šole v Moravčah: „V mesecu marcu t.l. je bila organizirana akcija za odpadni papir, pozneje pa tudi za steklenice, ki so bile odvržene. Največ sem jih dobila doma, pa tudi pri sosedih in celo v gozdu sem jih našla. Vse sem dobro očistila, jih naložila na cizo in pripeljala na Vrhpolje, od tu pa na zbirni kraj Moravče. Tako sem nabrala nekaj 10 kg odpadnega papirja in preko 80 kom steklenic.“

3. Darinka Cerar, stanuje Zg. Javorščica št. 4, učenka 4. c razreda osnovne šole v Moravčah: „Ob akciji meseca marca sem po vasi pobrala precej odvečnih steklenic, pa tudi po gozdu, saj je teh precej. Pa tudi papir sem imela, samo težko sem vse to spravila na Vrhpolje. Prosila sem mamico, da mi je peljala v osebni avtomobilu. Pripominjam, da bi bilo še potrebno organizirati take akcije, ker je še steklenic precej.“

4. Franci Planinc, star 10 let iz Zg. Javorščice, učenec 4. c razreda osnovne šole Moravče: „V marcu mesecu smo zvedeli v šoli o nabiralni akciji papirja. Seveda sem se v akcijo vključil tudi jaz. Nekaj odpadnega papirja sem imel doma in ga odnesel v šolo, kot nam je bilo naročeno. Papir je pozneje odpeljal tovornjak v Papirnico Količevo. Denar bomo porabili za izlet, je povedala tovarišica. Tudi pri akciji pobiranja steklenic sem

sodeloval. Skupno s sošolko Darinko sva jih nabrala po vasi in gozdu kar 160 komadov. Morala sva jih dobro očistiti in odpeljati v Moravče. Mislim, da so take akcije učinkovite, pa tudi precej smo očistili okolje. Sicer bi podobne akcije morale biti preko vsega leta, kajti papirja in steklenic je še dosti po terenu.“

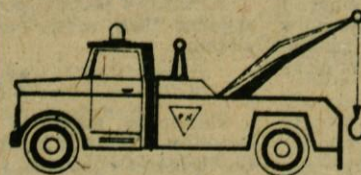
Torej akcija „Očistimo okolje“ je v celoti uspela, pa vendar se ne moremo zadovoljiti s tem, kajti s takimi akcijami bo treba še intenzivno nadaljevati, saj vedno primanjkuje surovin.

Hvala za akcijo, posebno pa učiteljem na šoli, ki so bili pobudniki teh akcij.

Jože Novak

Avtovlečno službo vršim na vsah relacijah NON-STOP

NOVAK Pavel
 Tovarniška 27
 Preserje, p. Radomlje
 Tel. (061) 722-933

iz naših krajevnih skupnosti

Pogovor z občanom:
Štev. 1/1-81

250 tisoč kilometrov brez »generalne«

Naš dopisnik se je pred dnevi srečal z voznikom tovornjaka TAM Martinom FEKONJO iz Domžal, Cesta padlih borcev 24, ki svoje šoferške naloge opravlja vestno kar celih 40 let. Njegovo delo je zahtevno in odgovorno, saj so razdalje, ki jih mora prevoziti večkrat izredno velike, prepeljana goveja živina in prašiči pa morajo biti pravočasno na pravem mestu – v klavnici v Domžalah.

V nadaljevanju razgovora je Martin FEKONJA na zastavljena vprašanja takole odgovarjal:

Poklicni voznik sem že celih 40 let, vozniški izpit sem napravil za vse kategorije že 1939. leta. Med drugo svetovno vojno pa sem za šest let moral prekiniti ta poklic ker sem aktivno sodeloval v Cankarjevi brigadi in nekaj časa tudi v KNOJ-u, vse do demobilizacije 1947. leta. Sem rezervni oficir-zastavnik, član vseh političnih organizacij, član AMD, Združenja šoferjev in avtomehaničev Slovenije oz. Jugoslavije že polnih 30 let. V letošnjem letu pa bom prejel za prevoženih 300-tisoč kilometrov nagrado-diplomo z zlato značko tovarne avtomobilov TAM Maribor. Sicer sem bil že dvakrat nagraden kot vzoren voznik.

Martin, povejte kdaj ste se zaposlili pri NAPREDKU v Domžalah, vaše vsakodnevno delo.

Pri podjetju sem zaposlen že celih 18 let. V zadnjih petih letih sem prevozil s tovornjakom TAM 5500 brez večjega popravila, razen manjšega vzdrževanja kar 250 tisoč

kilometrov. Moje delo je zahtevno in tudi odgovorno, saj zahteva celega človeka. Ves čas nisem imel ali povzročil karambola, bile so le manjše praske. Za moje vestno delo sem pri podjetju prejel denarno nagrado in diplomu, na kar sem vsekakor ponosen. Moja vsakodnevna služba je od 6. ure zjutraj, razen nedelj in praznikov. Vožnje so bile večkrat dolge, prevozil sem skoraj celo Jugoslavijo. Zadnje čase opravljam prevoze živine le v glavnem v Sloveniji, kjer je največ živine za odkup. Trenutno dnevno prevozim cca 100 km, na relacijah Domžale-Trojane, Moravska dolina; predvsem na področju naše občine. Če pa je pomanjkanje živine, pa se peljem po njo tudi v Prekmurje in Hrvaško?

Kaj v glavnem prevažate?

Predvsem govejo živino, prašiče, teleta, pa tudi včasih kakšnega konja. Vse to vozim za domačo klavnico v Domžale.

Ali so z vašim delom zadovoljni v podjetju, kjer ste zaposleni? Kaj pa pravijo kmetje?

Vsekakor so zadovoljni z mojim

delom, saj sem tudi prejel nagrade, kot sem že omenil. Pa tudi kmetje so zadovoljni, saj z vozilom pridem skoraj k vsaki hriboviti kmetiji, da odpeljem živino.

Povejte nam, kdaj boste „spregli“ odgovorni in težki poklic?

Če bo vse po sreči bom nasled-

nje t.j. leta 1982 imel dovolj službenih let pa tudi star bom zadosti.

Priznanja so lepa spodbuda za soferja, ki zavzeto skrbi za zaupano vozilo, zato mu želimo vsega, kor zdravja, posebno pa sreče ob njegovem težkem delu – kot vozniku.

Zlata plošča alpskemu kvintetu

Narodnozabavna ali domača zabavna glasba je pri nas neprimerno manj cenjena, posebno pri strokovnjakih, kot pa drugod v alpskih deželah. A vendar mora biti s to oceno nekaj narobe, saj naši glasbeniki dosegajo zunaj slovenskih meja izredno vidne uspehe. Naše gore list je tudi Alpski kvintet, ki je pred nedavnim dobil v Beljaku prvo zlato ploščo, druga pa je menda tudi že na poti. Verjetno se bomo morali tudi pri tej vrstni glasbe poenotiti, da je glasba lahko samo dobra ali slaba. Alpski kvintet je gotovo mojster svoje stroke.

Morda se bo kdo vprašal, zakaj pišemo te vrstice v občinski časopis. Odgovor pa je več kot na dlani: dva člana Alpskega kvinteta sta člana mengeške godbe in sicer basist Janez Per in klarinetist Vinko Sitar. Ob podelitvi prve zlate plošče sta hotela imeti v dvorani tudi nekaj „svojih“ gledalcev in tako se je na slavnostni koncert v Beljak odpeljalo tudi osem Mengšanov. Marjan Trobec in Lojze Pišek, predstavnika Mengeške godbe, sta slavljencem toplo čestitala, potem pa sta jima predala domžalsko-mengeški simbol – slamnike, z željo, da bi se pod temi slamniki rodilo še veliko prijetnih pesmic.

S slavnostne podelitve zlate plošče lahko povemo še to, da je nastopalo v nabito polni dvorani še pet ansamblov, vsi ovenčani z različnimi priznanji in zlatimi ploščami, vendar je večer doživel vrhunec šele ob glasbi Alpskega kvinteta. Občinstvo naših glasbenikov, s katerim nastopa tudi pevka Ivanka Kraševc, ni in ni hotelo spustiti z odra. Vsaka pesem pa je bila spremljana s skandiranjem in z gramozanskim bravo in odobravanjem. Skoraj nerodno nam je bilo, da jih domačini sprejemamo tako hladno. Dodamo naj še to, da pojejo pesmi tudi v slovenščini, veliko pa opevajo tudi lepote matične domovine, tako da je Alpski kvintet tudi neke vrste reklama za naš turizem in nasploh ambasador naše pesmi.

Na koncu naj še predstavimo te naše alpske muzikante (z leve proti desni: klarinetist Vinko Sitar, basist in pevec Janez Per, pevka Ivanka Kraševc, kitarist in pevec Jože Antonič – vsi stojijo, ter trobentar in pevec Ivan Prešeren in harmonikar Jože Burnik – čepita).

Zanimivo društvo zbirateljev značk, denarja in starin

Uradno se imenuje Društvo zbirateljev značk, denarja in starin Vrhpolje-Moravče. Ustanovljeno je bilo 1975. leta na pobudo občanov – ljubiteljev ZDS. Tako obstoja že šesto leto, je edino na območju moravske doline in celo občine. V društvu je včlanjenih preko 120 članov, ki so iz raznih krajev Slovenije in celo drugih republik. Najstarejši član je Janez Jenko iz Domžal, ki jih ima kar 84 let.

Od ustanovitve do zadnjega občnega zbora 7. februarja t.l. je

društvo uspešno vodil Dušan Grošelj iz Vrhpolja. Njegovo funkcijo je prevzel Pavle Barlič iz Zg. Tustanja, ki je bil kar tri leta blagajnik.

Društvo je vsako leto izdalo serijo društvenih značk, eno pa ob jubileju – 5-letnici. Naj omenimo, da naše društvo ni prejelo dotacij, zato smo odvisni od lastnih sredstev, kot so: prodaja značk, posredovanje le-teh raznim podjetjem in od članarine.

Jože Novak

I. Sivec

Brez koša v hribih ne gre!

Pogovor s Cirilom GROŠLJEM, upokojemcem in Vrhpolja št. 1, še vedno izdeluje koše in košare. V glavnem seveda za domače potrebe in tudi za sosede. Na vprašanje, kako to, da ob sedanjih kmetijski mehanizaciji – košev še niso odložili, je Ciril dejal:

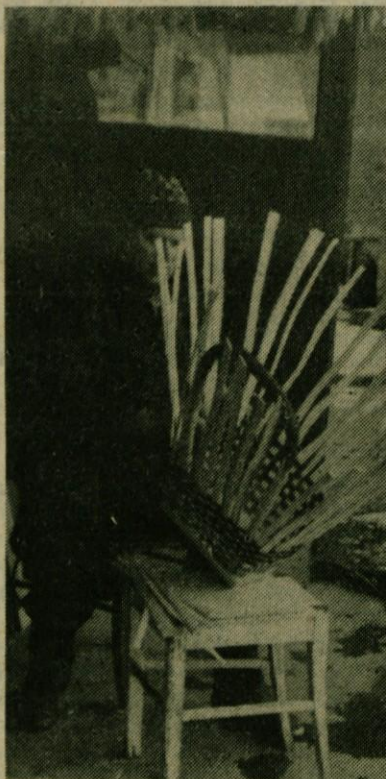
„V hribovitih legah brez koša še vedno ne gre. Uporabljamo jih za prinašanje trave in krme za svinje in zajce, pa tudi za drva in steljo,“ je pojasnil.

– Iz kakšnega lesa pa koš izdelate?

„Stebrički za ogrodje so iz kostonjevega lesa, vitre pa pripravim iz leske ali plastike, dno koša pa je iz bukovega lesa. Izdelava koša in košare je precej zahtevno delo, za spretno roko pa to kljub temu ni problem. Takle koš kot ga delam, je mogoče uporabljati tudi več let, če z njim lepo ravnajo.“

Ciril je star 55 let, upokojen eno leto, izhaja iz kmečke družine – srednje kmetije iz Preserij pri Zlatem polju. Na Vrhpolje se je priženil pred 26. leti. Ima družino in stanovanjsko hišo. Trije so že poročeni in imajo svoje družine, najmlajša hčerka se šola in živi pri njem. Nazadnje je bil zaposlen kot varnostnik v Papirnici Količevo kar 16 let. Je član ZB in gasilskega društva kar 25 let, je orodjar-hišnik, načelnik CZ in aktivni član ostalih DPO v krajevni skupnosti. Ima priznano dvojno delovno dobo – status borca. Med NOB je sodeloval kot aktivist v gospodarski komisiji v kamniško-domžalskem področju, vojaške zadeve pa v Motniku.

Ob koncu najinega pogovora sem Cirilu zaželel, da bi s tradicijo pletenja košev in košar še nadaljeval, ker bo ta posoda prišla še kako dobro, ker bo treba varčevati z gorivom. Zato Cirilu

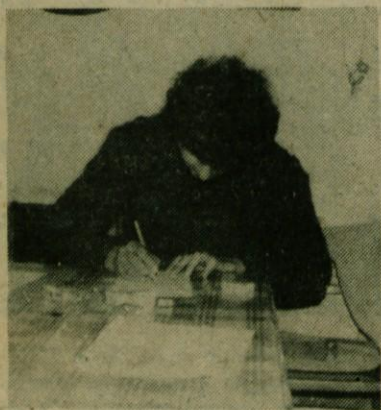

Ciril Grošelj pri izdelavi koša

tudi ne bo zmanjkalo dela pri izdelovanju košev in košar.

J. Novak

Delo popisovalca zahteva celega človeka

Intervju s Faniko PAČNIK, popisovalko z Vrhpolja, je sodelavec Jože Novak opravil po nekaj dneh, ko se je akcija popisa pričela.

Fanika Pačnik, učiteljica na osnovni šoli v Moravčah je poleg svoje redne zaposlitve popisovala še stanovalce-gospodinjstva na območju krajevne skupnosti Vrhpolje-Zalog, naselja Vrhpolje in Sp. Javorščica. Na seznamu je

imela 45 gospodinjstev. Zatrdila je, da bo delo popisovalca opravila pravočasno. Seveda je treba vse prepešačiti. Kar pot pod noge je treba vzeti in prehoditi po dolgem in počez, po hribih in gozdovih, med katerimi je precej vikendov. Ti so se Faniki zdeli najtežja postavka v že tako zahtevni poti. Vikendi nimajo hišnih števil, njihovi lastniki pa živijo drugje, podatke pa je treba kljub temu vpisati. Sicer pa so bili primeri, da lastnik ni hotel sodelovati ob popisu ali pa ni pustil v vikend popisovalca.

V poprečju je Fanika v enem dnevu popisala štiri do pet gospodinjstev.

Popisovanje v krajevni skupnosti je sicer potekalo brez večjih težav, kar je gotovo znak dobre pripravljenosti. To kaže na odgovorno akcijo vseh popisovalcev, ki so bili kar štirje in razporejeni na območju celotne krajevne skupnosti kar v enajstih vaseh.

V glavnem so imeli občani že pripravljene podatke z enotnimi matičnimi številkami, pa je bilo malo težje, saj kakih pet odstotkov prebivalstva teh ni prejelo. Skratka Fanika na nezaupanje ni naletela,

pa tudi ne na nepripravljenost za sodelovanje, razen v nekaj primerih, ko je morala ponoviti obisk.

Z dogovorom se je dalo vse urediti, je razgovor končala Fanika.

Vprežen vol na cesti je že redkost

Johan Tekavec opravlja v moravški dolini prevoz še kar z volovsko vprego. Pred 20-letmi to ni bila nobena posebnost, danes pa za to kot zanimivost že zasluži objavo v časopisu. Kako gredo časi naprej!

Predstavljamo vam Johana TEKAVCA, roj. leta 1924 v Križevski vasi, sedaj Vrhpolje. Johan je kmečki delavec, udeleženec NOV in član narodne zaščite v Krajevni skupnosti Vrhpolje-Zalog. „Johan“, tako ga kličejo vsi na Vrhpolju in bližnji okolici je delaven človek in živi na posestvu, ki je srednje veliko. Za obdelovanje zemlje ima močnega vola, da z njim opravlja vsa kmečka dela na njivah, travnikih in gozdu. Johan in njegov vol sta neločljiva, saj smo ju imeli priliko videti nešte-

tokrat na cesti z vozom, travniku in njivi.

Johan pravi, da ima za kmečka opravila najrajši vole, ne pa traktor ker ta takorekoč ubija ljudi. Prav zaradi tega ima bojazen kupiti si traktor.

Na področju Krajevne skupnosti Vrhpolje-Zalog je še le nekaj kmetov, ki imajo vole za kmečka dela. Takih prizorov je vse manj opaziti, pa vendar jih v zaledju še najdemo. Eden takih je tudi kmet Johan Tekavec.

Jože Novak

OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA DOMŽALE

Obveščamo vas, da bo vseslovenska akcija zbiranja rabljenih oblačil, obutve in posteljnine v Tednu solidarnosti

dne 28.5.1981 od 17. do 19. ure

Občani, dostavite oblačila, obutev in posteljnino NA ZBIRNA MESTA:

Osnovna šola Vencija Perka Domžale (stara osnovna šola)

Društvo upokojemcev Domžale (v blokkih Simona Jenka)

Dom upokojemcev Domžale

Osnovna šola Šlandrove brigade Domžale

Poklicna šola Domžale

Zadružni dom Groblje (glavno skladišče RK)

Pouličnega zbiranja ne bo, zato vas prosimo, da dostavite oblačila na zgoraj omenjena mesta.

Zbirna mesta so še:

Rdeči križ Mengeš – Samopostrežba, Blejčeva 9 in Dom počitka Mengeš

Rdeči križ Jarše – Gasilski dom Jarše

Rdeči križ Vir – Krajevna skupnost Vir

Rdeči križ Dob – Osnovna šola Martin Koželj Dob

Rdeči križ Radomlje – Osnovna šola Radomeljske čete Preserje

Uspel koncert

V petek 10. aprila 1981 sta imela Pihalni orkester — Godba na pihala Domžale in Oktet Tosama v dvorani Delavskega doma na Viru zelo uspel koncert.

Godbeniki so na letošnjem občnem zboru izrazili željo, da bi v krajevnih skupnostih domžalske občine imeli promenadne koncerte. Že takrat je predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale Dušan Borštnar obljubil, da bo skušal organizirati tak koncert v Delavskem domu na Viru. In res: obljubo je držal in v sodelovanju s sindikalno organizacijo v tovarni Tosama in z Oktetom Tosama je organiziral tak koncert.

V prvem delu koncerta so člani domžalske godbe pod vodstvom dirigenta Toneta Juvana izvedli skladbe, ki jih študirajo na nastop na republiškem tekmovanju pihalnih orkestrrov Slovenije v Preboldu, ki bo konec meseca aprila in to Schefferjevo koračnico „Na parad“ „Predigro in kolo iz baleta Ohridska legenda“ Stevana Hrističa. Posebno uspešno so izvedli „Slovanski ples št. 1“ Antonina Dvoraka, s katerim se bodo tudi predstavili na tem tekmovanju.

Oktet Tosama, ki je lani praznoval 10-letnico delovanja in ki ga vseskozi vodi prizadeveni Avgust Potočnik, je pa zapel pet pesmi in to „Nov cvet“ Karla Pahorja, koroško „Čej so tiste stezice“, dalmaško v prirredbi Rada Simonitija „Plovi, plovi, ter skladbo „Dečva to mi povej“ J. Leskovarja ter Z. Švikaršiča „Oj te mlinar“. V njej se je kot solist predstavil vodja Okteta Avgust Potočnik.

Godbeniki so odigrali še skladbo „Fedora“ P. I. Čajkovskega, venček partizanskih Gvida Učakarja „Slovenski partizan“, „Izbor popularnih melodij v ritmu koračnic“ H. Edigusa in „Lovsko koračnico“ S. Avsenika.

Kljub temu, da dvorana ni bila polno zasedena, so obiskovalci nagradili izvajalce z dolgoletnimi aplavzi, predvsem niso pustili z odra godbenikov, ki so morali predvidenemu programu dodati še dve skladbi.

Koncerta so se udeležili kot gostje poleg predsednika skupščine Kulturne skupnosti Dušana Borštnarja, ki im največ zaslug za to, da je bil ta koncert izveden še predsednik izvršnega odbora Kulturne skupnosti Stane Habe, predsednik Zveze kulturnih organizacij Slavko Pišek ter skladatelj Gvido Učakar, ki so ga obiskovalci ob koncu

njegove skladbe, ki so jo izvedli domžalski godbeniki, še posebno nagradili z dolgoletnim aplavzom.

In kaj naj napišem še za konec? Naj se pridružim željam izraženim z napisom na odru delavskega doma „Glasba in petje nas združuje“. To se je pokazalo v lepem sodelovanju pri tem koncertu, ki je lepo uspel. Godbenikom želimo, da bi na republiškem tekmovanju v Preboldu kar najbolj zaigrali in dosegli čimboljši uspeh, pevcem Okteta Tosama pa, da bi še naprej tako uspešno nastopali na številnih prireditvah in proslavah ter na srečanjih oktetov. K uspehu prireditve sta obilno pripomogla dirigent Tone Juvan in pevovodja Avgust Potočnik. Prireditvev je povezovala Vladka Berlec.

Tone Ravnikar

KULTURNE VRSTICE

Domžale zaenkrat še nimajo primerne razstavnega prostora oziroma galerije, v kateri bi lahko na kulturnen način predstavljali likovno umetnost. Zato se morajo likovni umetniki naše občine podajati drugam, če hočejo pokazati svoje delo. Domžalski akademski slikar Danijel Fugger je v marcu pripravil samostojno razstavo v Paviljonu NOB v Trzinu, v organizaciji Zavoda za kulturo in izobraževanje Trzin. Fugger je na tej razstavi predstavil pet akrilnih platen s figuralno tematiko, sepije in oljne krajine.

* * *

Člani Kulturnega društva iz Blagovice so po daljšem premoru postavili na oder zanimivo predstavo z naslovom Pesmi iz Črnega grabna. Mladim zagnanim recitatorjem je priskočila na pomoč s svojim strokovnim znanjem Svetlana Makarovičeva, ki je pripravila izbor pesmi in prevzela celotno umetniško vodstvo. Doslej so že trikrat nastopili, in sicer najprej v Ihanu, nato pa še v Krašnji in Mostah pri Komendi. Načrtujejo še nekaj predstav v občini in po Sloveniji do konca te sezone, z gostovanji pa bodo nadaljevali tudi jeseni.

* * *

Letošnja revija mladinskih pevskih zborov je bila v Radomljah, nastopilo pa je le pet zborov, saj je prav v tej vrstvi petja čutili majhno krizo. Medtem ko je otroških zborov na vseh šolah dovolj, imajo z mladinskimi že več različnih problemov. Seveda pa to ne pomeni, da tisti, ki so zapeli, niso pokazali napredka. Zbori so bili povečini kos programu, ki so si ga zastavili. Z revijo so Radomljani počastili tudi letošnji jubilej, 40-letnico vstaje. O njenem pomenu je spregovoril Rajko Hafner. Zborom, ki so sodelovali na reviji pa je podelil priznanja v imenu Zveze kulturnih organizacij Domžale član izvršnega odbora ZKO Janez Ulčar.

Posnetek s prireditve na Viru — „Glasba in pesem nas združuje“

Groblje 1981

ŠEST ZANIMIVIH KONCERTOV V JUNIJU — vstopnice v predprodaji od 25. maja — abonmajski popust

Pomladanski del grobeljskih stilnih koncertov bo letos potekal ob torkih, z izjemo enega koncerta, ki bo v petek. Tudi letos prihajajo k nam znani umetniki, ki žanjejo uspehe ne le po naši širši domovini, ampak tudi izven njenih meja. Program, ki so ga pripravili, je skrbno izbran v želji, da bi zadovoljil poslušalce. Letošnji koncerti se bodo zvrstili takole:

2. junija: Klavirski kvartet RTV Ljubljana v sestavi: Karel Žužek na violini, Franc Avsenek na violi, Stane Demšar na violončelu in Andrej Jarc na klavirju bo predstavil Schumanov Klavirski kvartet v Es-duru op. 47 in Martinujev Prvi klavirski kvartet iz leta 1942.

9. junija: Trio Lorenz, Primož za klavirje, Matija na violončelu in Tomaž na violini, je pripravil Mozartov Trio v C-duru K548, Ramovševe Kontraste, Schubertov Nocturno op. 148 in Turinov Trio op. 35.

16. junija: Pihalni kvintet RTV Ljubljana, Jože Pogačnik — flavta, Božo Rogelj — oboa, Alojz Zupan — klarinet, Jože Falout — rog in Jože Banič — fagot ima v programu Danzijev Kvintet v F-duru, Mozartov Kvintet v c-molu KV 406. Damaseja 17 variacij in Hindemitovo Malo komorno glasbo za pihala op. 24.

23. junija: Harfistka Ruda Ravnik-Kosi in oboist Božo Rogelja bosta odigrala Rustovo sonato v A-duru za harfo in oboo, Bachovo sonato v g-molu, Mihelčičevo Chorusom 2, napisanim prav za ta dva izvajalca, solistično pa bosta nastopila z Brittnovimi Metaforami za oboo in Suito za harfo op. 83.

26. junija: V edinem petkovem večernem koncertu bodo nastopili mladi pevci otroškega in mladinskega zbora šolskega kulturnega društva Osnovne šole Josip Broz Tito iz Domžal.

30. junija: Ciril Škerjanec, violončelo in Aci Bertonec, klavir — na sporedu bo Maraisova La Folia, Brahmsova Sonata v e-molu op.38. Debussyjeva Sonata in Franckova sonata za violončelo in klavir v A-duru.

Vsi koncerti bodo ob 20. uri v znanem muzeju Jelovškove umetnosti. Ljubitelji koncertne glasbe, ki bi si radi zagotovili vstopnice že vnaprej, jih lahko dobijo od 25. maja na Zvezi kulturnih organizacij Domžale (Glasbena šola Domžale), Ljubljanska 61 (tel. 721-419). Neke vrste abonmajski popust pa bo veljal za vse, ki si bodo zagotovili vstopnice vnaprej vsaj za tri koncerte po lastni izbiri.

Tudi letos se nam obeta cela vrsta glasbenih užitkov v Grobljah.

Moški komorni zbor »Lek«

Ko smo pred nedavnim v našem glasilu pisali o oktetu TOSAMA, smo ugotavljali, da je takih in podobnih skupin v naši občini malo in med temi redkimi je potrebno omeniti tudi moški komorni zbor "LEK", ki je sicer registriran v Zvezi kulturnih organizacij Ljubljana Šiška, pevci pa se redno sestajajo v tovarni LEK v Mengšu in so tudi sicer skoraj vsi iz naše občine. O delu zbora smo se pogovarjali s predsednikom zbora tov. Dominikom Vake.

Navadno se najprej pogovarjamo o začetkih, pa bi morda še vi posegli v zgodovino vašega zbora.

Zgodovine skoraj ni, saj delamo šele dve leti, in sicer smo začeli peti v jeseni leta 1978 kot oktet. Ustanovljeni smo bili v okviru Komisije za kulturno dejavnost v naši organizaciji, pobudo pa sva dala tov. Kren Viktor in jaz. Septembra 1978 pa smo začeli redno vaditi pod vodstvom pevovodja Milana Trčka. V sezoni 1979/80 smo oktet povečali v sedanjí komorni zbor, v katerem poje 14 pevcev. S tem smo dosegli kvalitativno petje, večji obseg pesmi, pa tudi v praksi se je izkazal komorni zbor kot uspešnejša oblika, saj lahko pojemo tudi, če je kdo od pevcev zadržan, v oktetu pa to skoraj ni bilo mogoče.

Rekli ste, da je večina članov zbora iz naše občine, zato bi vas prosili, da nam poveste od kod vse in naj jih tudi naštejete.

Precej ste že nastopali, vam je morda kakšen nastop ostal posebej v spominu?

Največ smo nastopali na različnih proslavah in jubilejih v okviru delovne organizacije LEK, sodelovali smo na različnih revijah pevskih zborov, bili smo že v Zadobrovi in Lipovcih, najraje pa se spominjamo nastopa v Mirnu, kjer smo nastopili prvič in bili zelo lepo sprejeti. Pred nedavnim smo se udeležili tekmovanja amaterskih pevskih zborov na radiu Ljubljana. Nismo strmeli k večjim uspehom, sodelovali smo le z željo, da bi po svojih močeh prispevali k popularizaciji zborovskega petja. Doseženi rezultati so odraz prizadevanj vseh članov zbora, ki so sicer zelo različnih poklicev, so rezultat intenzivne vadbe in strokovnega vodstva tov. Trčka, so pa tudi odraz velike ljubezni do slovenske pesmi in udejstvovanja na kulturnem področju sploh. Ne gre pa pozabiti tudi velikega prijateljstva med vsemi člani

Največ nas je iz Radomelj in naj takoj omenim, da nas večina poje tudi v drugih zborih, nekaj jih prihaja na vaje iz Mengša, člani pa so tudi iz okolice Kamnika, zborovodja pa se na vaje vozi iz Brezovice. Člani zbora so: Viktor Kren, Luka Šraj, Jože Robavs, Janez Pirc, Ivan Loboda, Blaž Ulčar, Jože Vrankar, Franc Prezelj, Jože Prezelj, Jože Fišer, Jože Obrč, Klemen Juhant, Janez Prvinšek in sam.

Morda nekaj besed o programu in pesmih, ki jih poje.

Program je bil na začetku sicer skromen, vendar s prizadevnostjo in rednimi vajami, ki jih imamo dvakrat, po potrebi tudi trikrat tedensko in pod strokovnim vodstvom prizadevnega Milana Trčka smo svoj program bistveno obogatili. Pojemo vse od narodnih do partizanskih in umetnih pesmi in čeprav ne strmimo za ne vem kakšno kvaliteto, je naša skupna želja, da bi vsebolj dvigali umetniško raven. Ni nam žal časa, ki ga prebijemo na vajah, saj smo za ta čas bogato poplačani z aplavzi in pohvalami po raznih nastopih. Vsak po svojih močeh si prizadevamo, da bi uspeli in menim, da se nam bo to tudi posrečilo.

zbora, vestnosti in resnosti ter ne nazadnje želje po kvalitetnem petju.

Pregovor pravi: vaja dela mojstra. Kaj pa bi vi dejali?

Zastavili smo si program, ki je s prehodom na moški komorni zbor postal še obširnejši in zahtevnejši od dosedanjega. Posledica tega je bila, da smo pomnožili število vaj, tako da redno vadimo 2x tedensko po dve uri. Nikomur od članov zbora ni žal porabljenega časa, saj se vsi zavedamo, da si z vsako vajo le pridobivamo novo znanje in izboljšujemo kvaliteto in pestrost našega petja. Pri tem nam veliko pomeni vsaka pohvalna beseda s strani kolektiva, ki naše delo in napredek spremlja in nam rad prisluhne. Te pohvale smo še zlasti veseli in vsak obisk na vajah nam veliko pomeni. Nema lokrat nas je obiskal tudi generalni direktor tov. Premru, ki nam je s svojimi besedami dvigal moralo in nas spodbujal k nadaljnjemu delu.

Morda še o odnosu DO LEK do vašega petja?

Naš pevski zbor je trenutno edini v tej organizaciji, pripravlja pa se, da se v okviru DO ustanovi tudi mešani pevski zbor.

Ker smo bili torej ena izmed redkih oblik kulturnega udejstvovanja, smo bili zelo dobrodošli in vseskozi se naše delo spremlja. Dobili smo enotne obleke, tudi glasbilo, zagotovljen pa je tudi honorar za tovariša Trčka. Vse to nam precej pomeni, še največ pa nam pomeni to, da smo na vse slovesnosti dobrodošli in da nas radi poslušajo. Zapoje mo jubilatno, pa upokojencem in še bi lahko našteval. Naši odnosi z DO so zelo tovariški, lahko bi tudi rekel pristrčni, saj nikoli še ni prišlo do težav zaradi kakšnega nastopa. Sicer pa naj omenim, da si v DO zelo prizadevamo, da bi dvignili kulturno dejavnost, pri tem naj omenim velik delež predsednice komisije tov. Aste Gale. Trudimo se, da bi v kulturno dejavnost vključili kar največ delavcev. Prepričan sem, da nam bo to v skupnem sodelovanju uspelo in

da bomo lahko ugotavljali, da se precej naših delavcev vključuje v kulturno dejavnost.

Kaj vam pomeni petje v zboru?

Veliko. Ni to prvi zbor, v katerem sodelujem zaradi osebne želje in osebne zavesti, da bi se kulturno udeleževal. Kljub temu, da me delovno mesto, kakor tudi mesto predsednika zbora precej angažira, vedno rad prihajam na vaje in skupaj s prijatelji zapojem lepo slovensko narodno ali umetno pesem. Kakor mene, tudi druge druží veselje do petja in prepričanje, da se mora človek še neke udeleževati. V zboru pa me navdušuje tudi tovariški duh in veliko prijateljstvo med pevci.

In kdaj vas bomo lahko slišali v naši občini?

Prepričan sem da kmalu, le povabite nas.

Vera

OKTET KOROŠIC MED NAMI:

Uspel pevski koncert

V sredini marca 1981 so obiskovalci, ki so napolnili dvorano Kina Domžale, nadvse pristrčno pozdravili Obirski ženski oktet iz naše zamejske Koroške in Oktet bratov Pimat iz Jarš.

Obirski ženski oktet je s svojimi nežnimi lirskimi glasovi takoj osvojil zares številne poslušalce. Oktet dela v zelo težkih pogojih, saj nima za svoje delo primerne prostora.

Za uvod je oktet zapel Leskovarjevo Zdravico. V prvem delu koncerta je nato zapel še dve skladbi Pavla Kernjaka ter dve skladbi umetniškega vodje okteta Valentina Polanška, ki je poleg tega, da je avtor neštevilnih skladb tudi ugledni javni delavec, slovenski pedagog in književnik. Prvi pesmi je dal naslov „Dečva z Obirja“, druga „Kapelska“ pa poje o Železnih kapli, mestu pod Obirjem, kjer deluje oktet. V drugem delu koncerta je oktet zapel pesmi Cirila Preglja, Slavka Mihelčiča in Koroško narodno „Lušno je vigré“ ter še dve pesmi Valentina Polanška a „Oj fantič moj“ in „Koroško slovensko himno“, ki jo je ob spremljavi ostalih pevč čudo-

vito zapela altistka tega okteta.

Na celovečernem koncertu se je predstavil tudi oktet bratov Pimat iz Jarš, ki ga že vrsto let uspešno vodi umetniški vodja Tone Juvan. Oktet, ki je pred leti izdal tudi svojo ploščo, je znan po vsej Sloveniji in tudi izven meja po številnih nastopih v radio in televiziji ter mnogih nastopih na prireditvah, proslavah, srečanjih oktetov ter še in še. Pred časom je nastopil tudi na Obirskem. Tako je bil ta nastop vračilo Obirskemu ženskemu oktetu za lep večer, ki ga je imel oktet onstran meja. Morda še to. Oktet bratov Pimat je lani nastopil tudi na proslavi Primoža Trubarja,

Nadaljevanje na 23. strani

Obirski ženski oktet med nastopom; na levi njihov vodja Valentin Polanšek

NEKAJ O DELU KOMISIJE ZA KULTURO PRI OK ZSMS DOMŽALE:

Ustvarjalna mladina na kulturnem področju

Suhoparen naziv, a prijetno delo. Že od septembra se nekaj mladih trudi, da bi poživili kulturno mlačnost mesta Domžale in mladim nudilo tako „kulturo“, ki bi jih pritegnila. Nekateri uspehi so že, nekaj jih pa še bo – obupali že ne bomo. Tako ste najbrž že opazili plakate, ki vsake toliko časa vabijo na koncerte Glasbene mladine Slovenije. Tako so že nastopili Tomaž Pengov, Tomaž Domicelj, Franci Žibert in Jerko Novak, ter Drago Volk s predavanjem o Bobu Dylanu. Kmalu bodo nastopili še ansambel Sončna pot in skupina, ki predstavlja slovenska ljudska glasbila in slovenske ljudske pesmi.

Z obiskom ne moremo biti preveč zadovoljni, zlasti nas še moti premajhna odzivnost osnovnih šol, saj so bile le redke, ki so se odzvale vabilu za sodelovanje.

Koncerti še bodo in zlasti na zadnjega o slovenski ljudski glasbi, bi radi privabili čim več občanov, saj je to zares kvalitetna predstavitev naše ljudske ustvarjalnosti.

Poseben ustvarjalni napor je bila za „mlade kulturnike“ tudi gledališka igrice o Androklu in levu. Igra je zgrajena na klišeju komedije del'arte, ki pa smo jo skušali aktualizirati in ji dodali tudi Songe, ki smo jih sami sestavili. Z njo smo nastopili v mnogih krajevnih skupnostih (Moravče, Blagovica, Peče, Vir, Trzin, Zlato polje, Radomlje) in v nekaterih tovarnah ter z njo zabavali mladež ob praznovanju Dedka mrza. Igrico si je ogledalo okoli 4.000 gledalcev. Igrica je bila za nas poseben izziv, saj smo sami izdelali tudi sceno, kostume ter jo posodobili. Trenutno pa z nekaterimi domžalskimi glasbeniki sne-

mamo tudi glasbeno spremljavo.

In kakšne načrte imamo?

Idej je veliko, le časa nam vedno primanjkuje. Prav zdaj smo se dogovorili z Radiom Študent za predstavitev njihovega programa na seminarju za vodstva osnovnih organizacij ZSMS. Z njimi pa se bomo dogovorili tudi za druge oblike sodelovanja, saj je Radio Študent zelo poslušan v naši občini. Spomladi bi želeli v Domžalah postaviti tudi kakšno likovno razstavo, predstavili pa bi radi tudi nekatere slovenske ustvarjalce. Mnogo bi morali storiti tudi na področju filmske vzgoje. To je bilo zlasti opaziti ob minifestu, saj so bili nekateri zares odlični filmi slabo obiskani. Radi bi organizirali filmsko gledališče, vendar so tu ovire zlasti zaradi financ.

Tako. Predstavila se vam je komisija za kulturo pri Občinski konferenci ZSMS Domžale. Mlade, ki jih zanima tako delo pa vabimo k sodelovanju. Več nas bo, lažje in več bomo naredili za mlade in nji-

zahvalil, da so se odzvale povabilu Okteta bratov Pirnat ter jim zaželeli prijetno počutje med nami, kakor tudi uspešen nastop.

V zahvalo sta obe umetniški vodji prejela šopke cvetja, pevke Obirskega okteta pa prejele ploščo, ki jo je izdala Glasbena šola Domžale ob 30-letnici delovanja in Zbornik občine Domžale. Oktetu bratov Pirnat je v spomin na srečanje umetniški vodja Obirskega okteta Valentin Polanšek podaril svoj avtobiografski roman.

Poslušalci, zares prava koncertna publika, so pazljivo poslušali nastopajoče in jih ob koncu nagradili z dolgotrajnimi aplavzi, seveda z željo, da bi bilo podobnih srečanj še več, s čemer se bo vez med Slovenci tostran in onstran meje še bolj utrdila.

Tone Ravnikar

hovo kulturno zabavo in vzgojo.

Radi bi se zahvalili za vso pomoč (prostorsko, moralno in finančno) vsem, ki so nam pomagali: Kulturni skupnosti, Zvezi

kulturnih organizacij, Centru srednjih šol... „Zahvaljujemo“ pa se tudi tistim, ki nam včasih nagajajo...

Cveta Zalokar

KULTURNA SKUPNOST DOMŽALE

razpisuje

KERSNIKOVE PLAKETE ZA LETO 1981 za dosežke na področju kulture

Na podlagi 3. člena pravilnika o podeljevanju Kersnikovih plaket, ki je v celoti objavljen v današnjem Uradnem vestniku občine Domžale, objavlja Kulturna skupnost Domžale razpis bronastih, srebrnih in zlatih Kersnikovih plaket za leto 1981 za posebne dosežke na področju kulture.

Pogoje za podelitev plaket posameznih stopenj vsebujeta 2. in 5. člen tega pravilnika.

Kandidate za plakete lahko predlagajo OZD, KS, družbenopolitične in društvene organizacije, samoupravne interesne skupnosti, ZKO, strokovna društva in združenja ter občani Domžal.

Predlogi za podelitev morajo vsebovati poleg podatkov o kandidatu ter ustreznih utemeljitev tudi navedbo, kdaj in kje so bila predlagana dela objavljena, izvajanja, razstavljen ali na kak drug način dana v javno presojo. V drugih primerih je potrebno priložiti dokumentacijo o opravljenem delu oziroma dokazila o jubilejih.

Predloge za plakete je potrebno poslati na naslov: Kulturna skupnost Domžale, Ljubljanska 61, 61230 Domžale najkasneje do 10. junija 1981.

Svečana podelitev letošnjih Kersnikovih plaket bo predvidoma 26. junija v Muzeju Jelovškove umetnosti v Grobljah.

Nadaljevanje z 22. strani ki je bila v Tubingenu v ZR Nemčiji, kamor ga je povabila Zveza kulturnih organizacij Slovenije. V prvem delu se je oktet bratov Pirnat predstavil s pesmimi Jakoba Gallusa, Antona Močnika, Uroša Kreka, Oskarja Deva, zapel pa je tudi rusko narodno „Dvanajst razbojnikov“, v kateri se nam je s svojim čudovitim basom predstavil Lojze Pirnat. V drugem delu je oktet zapel pesmi Oskarja Deva, Petra Jereba, Sama Vremšaka, Matije Tomca in „Ribniško“ Franceta Marolta, v kateri sta se predstavila brata Nejko in Lojze Pirnat.

Prireditev je zelo uspešno povezovala Marta Bankova.

Uvodoma je nastopajoče, predvsem pa Obirski ženski oktet, pozdravil predsednik Zveze kulturnih organizacij Domžale Slavko Pišek, ki se je pevkam onstran meje

PESTRE INTERESNE DEJAVNOSTI NA BRDSKI ŠOLI

Prvo polletje je za nami in na osnovni šoli Janko Kersnik Brdo smo lahko ugotavljali, da smo v tem času dosegli kar lepe uspehe, pa naj bo to na področju učnega uspeha in delovne discipline, kakor tudi na področju interesnih dejavnosti, ki so zelo pestre in različne. Novi zakon o osnovni šoli je namreč v svojih določilih še zlasti poudaril pomen interesnih dejavnosti za celovit razvoj učenceve osebnosti. Tega se zavedamo tudi pedagoški delavci in prizadevamo si, da bi v različne interesne aktivnosti vključili kar največ učencev, kajti na različnih srečanjih in seminarjih je bilo poudarjeno, da naj bi vsak učenec sodeloval vsaj v eni interesni aktivnosti, pri izbiri le-te pa naj bi poleg njega samega in učitelja sodelovali tudi starši.

Žal nas pri teh naših prizadevanjih spremljajo različne težave, od katerih bi zlasti omenila veliko število vozačev in pa specifičnost območij, s katerih naši učenci prihajajo. Zavedamo se, da so naši učenci kar precej obremenjeni s kmečkim delom (večina), da v šolo prihajajo utrujeni od dolge poti in vožnje s kombijem ali avtobusom. Ne nazadnje pa je nekatere učence precej težko motivirati za sodelovanje v interesnih aktivnostih, ker precej časa porabijo za učenje, prosti čas pa želijo izkoristiti po svoji volji.

Aktivni sta tako pionirska kot mladinska organizacija, zlasti prva, ki se uspešno vključuje v različne akcije v okviru šole, kakor tudi v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger in drugod. Učenci uspešno vodijo akcijo Zelene straže, kjer sami skrbijo za čistočo šolskega okolja, pripravili so kviz ob dnevu JLA, največ pozornosti pa je seveda namenjene dobremu delu razrednih skupnosti. Mladinska organizacija se po svojih močeh vključuje v akcije OK ZSMS, njeni člani pa aktivno sodelujejo tudi v različnih krožkih, ki jih na naši šoli nikakor ne manjka. Najbolj pestre dejavnosti potekajo v okviru Šolskega kulturnega društva. Omenim naj zelo uspešno delo dramskega krožka, ki je ob novem letu predstavil igrico o vremenski tetki in stričku. S to igrico so nastopali tudi v krajevnih skupnostih in na osrednji občinski novoletni proslavi. V tem krožku sodelujejo učenci različnih starosti, ki pripravljajo tudi točke za proslave in slovesnosti ob različnih praznikih, v te proslave pa se uspešno vključujejo tudi učenci, ki sicer ne obiskujejo dramskega krožka. Precej učencev je vključenih v mladinski pevski zbor, ki je zelo popestril naše šolske proslave, upamo pa, da bo kmalu nastopil tudi na kakšni občinski reviji mladinskih zborov. Na šoli deluje tudi folklorni krožek in pa novinarski, ki pripravlja šolsko glasilo Ciklame.

Učenci radi obiskujejo likovna krožka, kjer si pridobivajo dodatno znanje o likovni umetnosti in različnih tehnikah risanja in slikanja, ob koncu pa si bodo ogledali tudi galerije v Ljubljani. Že več let uspešno deluje tudi fotografski krožek, ki na slikah ohrani najpomembnejše dogodke v okviru šole. Učenke se vključujejo v krožek za ročna dela, ki se bo v drugem polletju razširil, saj si bodo poleg osnov znanja iz vezenja, učenke lahko pridobile tudi znanje iz osnov pletenja in kvačkanja.

Uspešno delujejo tudi krožki v okviru posameznih predmetov. Omenimo naj delovanje biološkega krožka, kjer učenci predvsem s praktičnim delom poglobljajo v biologijo. Zemljepisni krožek se je vključil v akcijo Pionirja, raziskovali bodo namreč zgodovino starih mlinov, ki jih v naši občini ni malo. V drugem polletju bo začel z delom tudi matematični krožek, ki bo zelo koristil zlasti učencem, ki želijo še

več vedeti o matematičnih skrivnostih.

Skupaj s Študentskim plesnim klubom je naša mladinska organizacija pripravila tudi plesne vaje, ki jih obiskuje več kot 50 učencev višje stopnje. Pridobivajo si osnove družabne in plesne vzgoje.

V letošnjem letu je s svojim delom pričel tudi krožek za obujanje tradicij NOB, v katerega je prav tako vključenih več kot 50 učencev, ki jih prav nič ne moti, da dejavnost tega krožka poteka v sobotah in morajo še enkrat več v tednu priti v šolo. Odločili smo se, da v letošnjem šolskem letu prehodimo poti spominov NOB občine Domžale in dva pohoda sta že za nami. Žal obakrat nismo imeli največ sreče z vremenom, vendar smo prepričani, da bomo nalogo uspešno izvedli.

Največ učencev pritegnejo različne športne aktivnosti, ki se organizirajo v telovadnici oz. na šolskem športnem igrišču. Precej učencev obiskuje košarkarske krožke oz. skupine, ki jih imamo kar 4 in uspešno nastopajo na občinskih tekmovanjih. Učenci se urijo tudi v atletiki in strelstvu, deluje tudi gimnastični krožek, nekaj pa jih obiskuje tudi namizni tenis. Vsi učenci pa imajo tudi možnost, da sodelujejo pri različnih oblikah rekreacije, ki je organizirana v okviru TVD Partizan. Tu naj omenimo veliko vlogo šolskega športnega društva, v okviru katerega učenci vse te aktivnosti vodijo in si pri tem pridobivajo tudi izkušnje v vodenju in odločanju. Naši učenci nastopajo tudi na različnih občinskih športnih tekmovanjih, organizirana pa so tudi šolska ligaška srečanja.

Različne dejavnosti potekajo tudi v okviru razredne stopnje, kjer poteka tudi tekmovanje za športno značko, organizirana pa je tudi pomoč učencem, ki imajo različne težave z govorom.

Prizadevali si bomo, da bodo v drugem polletju naše interesne dejavnosti še bolj pestre in da bomo vanje vključili še več učencev ter jim tako poleg osnovnih znanj posredovali še specifična znanja, ki jim bodo v življenju koristila in jim morda tudi pomagala pri njihovih poklicnih odločitvah.

Vera

DOPISUJTE
V NAŠE GLASILO

10-letnica moškega pevskega zbora Rudolf Božič Radomlje

Pevci Moškega pevskega zbora Rudolf Božič praznujejo letos jubilejno 10. obletnico delovanja zbora. Zborovsko petje v Radomljah ima korenine že iz časov med obema vojnama, ko je vodil mešani zbor organist in skladatelj Franc Plevel. S prihodom učitelja in glasbenika Rudolfa Božiča je glasbena dejavnost še bolj zaživela. Rudolf Božič je vodil pevski zbor tudi po osvoboditvi, pevci pa so v kasnejših letih sodelovali tudi na najrazličnejših prireditvah in celo v spevoigradah. Pevce so v teh letih zgajali različni zborovodje, med njimi tudi Stane Habe, vendar je zbor razpadel, pevci pa so šli prepevat v Domžale in Kamnik.

Pred desetimi leti pa so se radomljski gasilci opogumili in znova ustanovili zbor, ki ga je v roke vzel spet Stane Habe. Precej težav so imeli in s trdom so nastopali. Še trije zborovodje so se zvrstili, Stane Modec, Janez Osredkar in Jani Nastran. Zatem pa je zbor prevzel Tomaž Habe in odslej so pevci bolj zagrabili. Pred petimi leti so nastopili s

prvim samostojnim koncertom in redno sodelujejo na vseh krajevnih prireditvah in proslavah, vsako leto pa se udeležijo tudi srečanja domžalskih pevskih zborov. Zbor šteje 31 pevecov, ki redno vadijo v prostorih osnovne šole Radomljske čete.

Ob svojem jubileju so pevci Moškega zbora Rudolf Božič pripravili v Kulturnem domu v Radomljah celovečerni koncert, s katerim so pred skoraj polno dvorano navdušili domače poslušalce. Ob tej priložnosti je nekaterim pevcem podelil predsednik ZKO Domžale Slavko Pišek Gallusove značke, priznanje ZKO Slovenije, ki ga prejmejo pevci za svojo zvestobo zborovskemu prepevanju. Hkrati jim je podelil tudi priznanje ZKO Domžale, partizansko grafiko akademskega slikarja Iveta Šubica. Pevci so prejeli številne pozdrave prijateljskih zborov, ki so jim prišli čestitat s šopki ob njihovem prvem večjem jubileju.

Tomaž Bole

STARŠI NE POZABITE!

Prijave za vpis šolskih novincev

Vse osnovne šole v občini Domžale razpisujejo prijavljanje za vpis šolskih novincev, ki bodo v šolskem letu 1981/82 obiskovali pripravo na šolo (malo šolo) v vrtcih in osnovnih šolah.

Za vpis v šolo morate v skladu z zakonom o osnovni šoli obvezno prijaviti otroke, rojene v času od 1.3.1975 do 29.2.1976, pogojno pa lahko prijavite tudi otroke, rojene v času od 1.3.1976 do 31.8.1976. Obiskovanje priprave na šolo je v letu pred vstopom v šolo po zakonu obvezno.

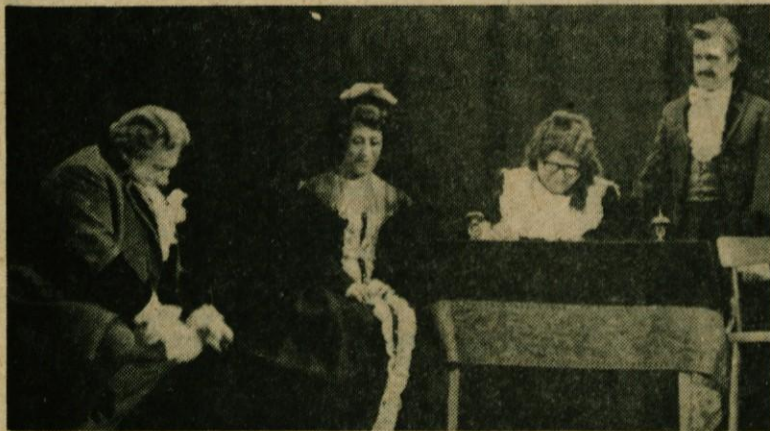
Otroke prijavite za vpis v prostorih vseh osrednjih osnovnih šol v občini Domžale v petek, 12.6.1981 od 7. do 13. ure in v soboto, 13.6.1981 od 8. do 12. ure. S seboj prinesite izpisek iz matične knjige rojstev in pripeljite tudi otroka. Otroka prijavite za vpis v šolo v šolskem okolišu, kjer živite.

Vodstva osnovnih šol
občine Domžale

Letne prireditve KUD-a Škocjan na Studencu

V prijetnem letnem gledališču na Studencu pri Domžalah bodo prizadevni člani KUD-a Miran Jarc Škocjan tudi letos imeli več prireditev. Naj jih kar naštejemo:

Der. Delo bo režiral Lojze Stražar. Sceno bo pripravil upokojeni scenograf Prešernovega gledališča iz Kranja Saša Kump. Prireditev bo v soboto 27. junija.

„Don Fasquale“: Ladko Korošec, Hočevarjeva, Čuden, Ostaševski

Prva prireditev „Moped shoow“, na kateri bodo nastopili Marta Pestatorjeva, Tone Fomezzi-Tof, Janez Hočevar-Rifle, Andrej Šifrer, ki jih bo spremljal ansambel „Dvanajsto nadstropje“ bo v soboto 23. maja. Druga prireditev bo izvedba dramskega dela Antona Tomaža Linkarta „Ta veseli dan ali Matiček se ženi“ v izvedbi Amaterskega gledališča Tone Čufar Jesenice, v soboto 13. junija.

Tretja prireditev bo v izvedbi KUD-a Miran Jarc Škocjan in sicer Levstik-Mahničovo dramsko delo „Martin Krpan“. Pri tej prireditvi bo sodelovalo preko 50 igralcev. In še to. Na prizorišču bodo igralci nastopili s konji. In še nekaj pomembnejših vlog: Martina Krpana bo zaigral Jože Lekan, cesarja Stane Maselj, cesarico Slavka Paštar, ministra Gregorja Milan Capu-

In kot zadnja prireditev v letnem gledališču bo opera Gaetana Donizetija „Don Fasquale“ v izvedbi Ladka Korošca, Marcela Ostaševskega, Rajka Koritnika, Antona Prusa in Sonje Hočevarjeve ob klavirski spremljavi Leona Engelmanna. Prireditev bo v soboto 15. avgusta.

Vse prireditve bodo ob 20. uri. V slučaju slabega vremena se vsaka izmed prireditev izvede naslednjega dne.

Prireditev Martin Krpan v izvedbi KUD-a Miran Jarc je posvečena 40-letnici vstaje.

Prav je, da prizadevne člane KUD-a podpremo s številnim obiskom, s čemer se bomo vsaj delno oddolžili za številne ure in dneve, ki jih bodo le ti vložili za izvedbo tega zares lepega kulturnega programa.

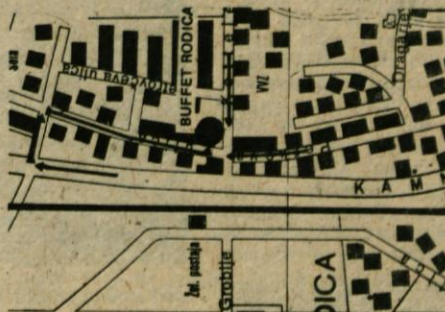
Tone Ravnikar

Moški in ženski pevski zbor upokojencev Janez Cerar iz Domžal na koncertu v šoli Slandrove brigade

BUFFET RODICA Rodica – Perkova 17

V našem pred letom dni odprtem lokalu vam poleg že znanih pijač, sladoledov in ostalega v bodoče še

PRIPOROČAMO:

Vsak dan specialitete na žaru: ražnjiči, čevapčiči, pleskavice s kajmakom.
Vsako soboto in nedeljo pečenega odojka na ražnju.
Zagotovljen parkirni prostor – vrt in ob slabem vremenu streha, za razvedrilo so na razpolago igralni avtomati.

SE PRIPOROČAMO!

VSEM GOSTOM IN OBČANOM ČESTITAMO ZA OBČINSKI PRAZNIKI!

AGROEMONA o.sub.o.DOMŽALE
TOZD Prašičereja Ihan, o.sub.o. Ihan
Komisija za delovna razmerja

O B J A V L J A prosta dela za:

KV KLJUČAVNIČARJE

Pogoji: enoletna praksa, reguliran vojaški rok, poskusno delo 60 dni.

VEČ NK DELAVCEV za delo v servisni enoti

Pogoji: reguliran vojaški rok, poskusno delo 30 dni.

Prostih stanovanj ni.

Kandidate prosimo, da pismene vloge (pod 1 z dokazilom o izobrazbi), pošljejo v 15 dneh po objavi na haslov: AGROEMONA DOMŽALE TOZD Prašičereja Ihan, Ihan 48, splošna služba.

CENTRALNI HIŠNI SVET Veljka Vlahoviča 1-11 DOMŽALE

RAZPISUJE

honorarno delovno mesto KURJAČA v kotlarni V.
Vlahoviča 1/e za nedoločen čas.

Željena je ustrezna strokovna izobrazba (upravljalca toplovodnih naprav) z opravljenim strokovnim izpitom.

Višina honorarja po dogovoru in nadaljnjem sklepu CHS.

Pričetek dela s 1.7.1981.

Prijave s podatki o izobrazbi in strokovnosti oddajte na haslov CHS V. Vlahoviča 1/e Domžale, najkasneje do 20.6.1981. Informacije po telefonu 722-430.

Informacije po telefonu 722-430.

TONČKA ŠORN

Na dobskem pokopališču smo se 8.2.1981 poslovili od članice Zveze borcev Tončke Šorn. Njena zibelka je stekla v Gabrjah nad Blagovico leta 1926, v številni kmečki družini. Otroška leta je preživela na Gori pri Pečah in dokončala osnovno šolo. To so bila leta, ko je bilo težko za službo in tako je našla delo v Špitaliču, kjer jo je doletela tudi vojna. Aktivno se je vključila v NOG in bila v vrstah Osvobodilne fronte. Njena dva brata sta padla v NOV, eden pa je ostal invalid.

Po osvoboditvi je našla delo v Inđuplati, našla moža in si ustvarila družino. Z leti je prišla tudi težka bolezen, ki jo je pripeljala do invalidske upokojitve. Toda usoda ji tudi tedaj ni bila naklonjena, saj je pred letom morala pokopati sina, kar jo je še bolj potro.

Na zadnji poti so skrbno mati, delavko in vestno članico ZB NOV spremljali številni njeni prijatelji, borci, krajanji, od nje pa se je poslovila Francka Avbelj, ki je orisala njeno življenjsko pot in se ji zahvalila za njeno nesebično delo na vseh področjih.

MATILDA IN FRANC CEVEC

V začetku januarja smo se na zlatopoljskem pokopališču poslovili od Matilde Cevc iz Podgore pri Zlatem polju. Matilda se je rodila leta 1913 v Dobu. Lahko bi rekli, da ni bila rojena

pod srečno zvezdo, saj je že zelo zgodaj ostala brez očeta in tri leta za tem še brez matere. Mladost je skupaj z bratom in sestrama preživela v Podgori pri teti. Leta 1938 se je poročila z Jožetom Cevcem iz Lasena v Tuhinjski dolini. Teta jima je zapustila trgovino in gostilno, toda njuna sreča je bila kratkotrajna, saj se je začela vojna. Zakonca sta bila vseskozi simpatizerja in pripadnika Osvobodilne fronte in pomagala prvim partizanom v teh krajih z materialom in hrano iz trgovine. Toda julija 1942 sta bila izdana. Moža so aretirali, mu naložili poln nahrbtnik municije in ga preko Zlatega polja odgnali v bližino domače hiše, kjer so ga strahotno mučili. Izdrli so mu oči, polomili ude in ga ustrelili. Matilda pa so avgusta s tremi otroki izselili v Nemčijo, skupaj z vsemi ostalimi Zlatopoljci. Leta 1945 se je bolehnna in slabotna vrnila na požgano domačijo. Vseskozi je delala v družbenopolitičnih organizacijah in ker v kraju ni bilo prostorov, je rada odstopila sobo za številne sestanke.

Takšnih ljudi, kot sta bila Matilda in Franc Cevc ne smemo nikoli pozabiti!

Stane Oražem

FRANC NOVAK

6. aprila so se številni borci, prijatelji in sovaščani poslovili od Franca Novaka z Vira. Njegova mladost se je začela v Trnovčah pri Zlatem polju v kmečki družini. Po končani

mladosti je France odšel v Trbovlje, delal v jami, sodeloval v stavkah in se spopadal z Orjunaši. Stalni spopadi so prisilili Franceta, da je zapustil rudarje in se preživljal kot kmečki delavec v Lukovici in pozneje na Viru, kjer si je ustvaril tudi družino. Vojna vihra ga je potegnila v svoj vrtinec in leta 1944 je postal borec XII. brigade in sodeloval v številnih bojih te brigade na Dolenjskem.

Po osvoboditvi se je zaposlil v Papirnici Količevo, si zgradil nov dom in v njega pripeljal ženo in devet otrok.

Ob uri slovesa se je v imenu borčevske organizacije, njegovih sotovarišev in prijateljev poslovil Janko Veit, ki mu je izrekel tople besede zahvale za njegovo nesebično skrb za številno družino in delo v organizacijah.

Lojko

ERNA VRENJAK

Številni borci, prijatelji in krajanji so se na dobskem pokopališču poslovili od Erne Vrenjakove iz Vira. Njena zibelka je stekla na Ježici pri Ljubljani, vendar se je njeno življenje nadaljevalo na Viru, kjer je našla moža Viktorja, si ustvarila družino in deset let srečno živela in delala v majhni trgovinici. Vojna je prinesla dosti gorja.

TINETU PERNETU V SPOMIN

V mesecu aprilu nas je vse pretresla vest, da je umrl naš učitelj, tovariš, prijatelj in sodelavec Tine Perne, ki je v več kot 30 letih svojega vzgojno-izobraževalnega dela vzgojil cele vrste generacij, jih učil ljubiti materin jezik ter jim kazal prave poti v življenje.

Bil je dober človek, tako so napisali njegovi učenci, ko so se zadnjič poslovili od njega pred njegovo šolo na Brdu, veliko je vedel in vedno je bil pripravljen pomagati. Veliko ljudi ga je poznalo, saj si ga lahko sleherni dan srečeval po različnih koncih tako krajevne skupnosti kot šolskega okoliša. Kot pred desetletji Janko Kernnik se je rad pogovarjal z ljudmi, jim svetoval in jih navduševal za branje lepih slovenskih knjig. Prav njegova zasluga je, da je kot sodelavec Prešemove družbe znal približati kvalitetno slovensko knjigo slehernemu bralcu.

Tak je bil tudi na delovnem

mestu na osnovni šoli Janko Kernnik Brdo, kjer je poučeval slovenski jezik. Bil je strog in prav to njegovo strogost, ki je bila dosledna in poštena, smo ljubili. On pa je ljubil slovenski jezik. Od tod njegovi dobrohotni nasveti in želja po lepši slovensčini pri vseh predmetih. Na njemu lasten način nas je opozarjal na napake, ki smo jih delali prav to nam je veliko pomenilo, žal to v celoti spoznavamo sedaj, ko ga ni več.

Če lahko rečemo, da je bila šola njegov drugi dom, ne smemo pozabiti, da je imel tudi tretji dom, in sicer so bili to prostori krajevne skupnosti, kjer je zadnje čase opravljal funkcijo predsednika sveta. Tudi tu je bil dosleden in si je vedno prizadeval, da bi v kar največji meri uresničeval interese delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti.

Tovariš Perne, pogrešali te bomo!

Vera

ZAHVALA

Z bolečino v srcih ob prerani izgubi naše ljube mami

ERNE VRENJAK

z Vira, Šaranovičeva 30

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam pomagali, nas tolažili z besedami sožalja, darovali cvetje in jo spremili na njeni zadnji poti.

Hvala tov. Janku Veitu za poslovilne besede v imenu ZB NOV Vir, krajevnim organizacijam ZB NOV Vir, Dob, Rodica-Jarše, RK Vir in praporščakom.

Prisrčna hvala tudi dobskemu gospodu župniku za lep pogrebni obred in pevskemu zboru iz Doba.

V globoki žalosti vsi njeni domači.

Okupatorji so že oktobra 1941 zaprli moža, ga odpeljali v Auschwitz, kjer je že naslednje spomladi našel smrt v krematoriju. Vzrok njegove aretacije je bilo sodelovanje s predvojnimi komunisti in delo za NOG. Toda njegova izguba Erne ni odvrnila od dela in pomoči partizanom, kar je imelo za posledico njeno aretacijo leta 1944. Prišla je sicer domov, k dvema otrokoma, vendar je bilo življenje še težje.

Skupaj z otrokoma je dočakala svobodo, delala kot aktivistka in pomagala povsod, kjer je bilo potrebno. Od tovarišice Erne se je poslovil Janko Veit, ki je orisal njeno življenjsko pot in se ji zahvalil za vse, kar je storila za našo stvarnost.

Janko

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, atka, starega atka, brata in svaka

FRANCA NOVAKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za številna izražena sožalja, spremstvo na njegovi zadnji poti ter za cvetje in vence, s katerimi ste prekrili njegov prerani grob. Zahvaljujemo se delavcem delovnih organizacij Helios Domžale — obrat Količevo, Mlinostrož Domžale, Dom upokojencev Domžale, Rašice Gameljne, Ekonomske fakultete Ljubljana ter strokovne službe Samoupravne interesne skupnosti socialnega skrbstva Domžale.

Še posebej se zahvaljujemo dr. Vidi Rojč iz ZD Jesenice in dr. Ludviku Kovaču iz ZD Domžale za skrb med njegovo boleznijo. Zahvaljujemo se tudi društvu pevcev Domžale, Papirnici Količevo, župniku župnišča Dob za lep pogrebni obred ter Veit Janku za poslovilne besede pri odprtem grobu. Vsem še enkrat hvala.

VSI NJEGOVI.

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prerani izgubi našega dragega moža, očeta in starega očeta

VINKA DORNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste počastili njegov spomin, sočustvovali z nami, ga spremili na njegovi zadnji poti in darovali cvetje. Posebna zahvalo izrekamo delovnemu kolektivu „Menina“ iz Smarce za darovano cvetje in izrečeno sožalje, ter Oktetu bratov Pirnat. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žaljujoči:
žena Marija, sin Vinko in hčerka Silva

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in deda

JOŽETA GRILCA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in nam pomagali, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti v tako velikem številu. Zahvaljujemo se DO induplati, ZB NOV Jarše-Rodica, tov. Testenovi za poslovilne besede, društvu gasilcev iz Jarš in pevskeму zboru iz Domžal. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega

MATIJE CAPUDRA

iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in nam izrazili sožalje. Zahvaljujemo se KUD Franc Kotar Trzin, govorniku tov. Ručigaju za poslovilne besede, ZB NOV, gasilcem in pevcem za zapete žalostinke. Zahvaljujemo se tudi dr. Celestini, ki ga je zdravil v času njegove bolezni, župniku za opravljeni obred.

Žaljujoči vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, tete, babice, prababice in praprababice

MARIJE PODLOGAR

z Rodice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobri sosedu Klopčičevi za pomoč v najtežjih trenutkih, ostalim sosedom in sostanovalcem za pomoč in darovano cvetje. Zahvaljujemo se tudi dr. Petru Cerarju za dolgoletno zdravljenje, praporščakom, pevcem in gospodu župniku za lep obred. Hvala vsem, ki ste jo spremili na poslednji poti.

Žaljujoča hči Ivanka s sinom Miranom
in drugo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje nenadomestljive mame

KARLINCE ČRNE

se iskreno zahvaljujem sosedom, prijateljem, kolegicam in znancem, ki ste darovali vence in cvetje, mi izrekli sožalje in mi stojite ves čas ob strani. Prisrčna hvala pevcem za žalostinke, domžalski godbi, DO Napredek in OS Josip Broz Tito. Zahvaljujem se tudi dr. Ivu Pevcu za zdravljenje. Vsem najlepša hvala!

Hči Anica.

ZAHVALA

Prerano smo za vedno spremili na zadnjo pot našo ljubo mamico, ženo, hčerko in sestro

BRANKO MEJAK

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem za pomoč v najtežjih trenutkih, ko smo izgubili našo najdražjo v 23. letu starosti po izredno kruti in zahrbtni bolezni. Vsem, ki ste darovali cvetje in jo spremljali na zadnji poti, iskrena hvala. Posebno se zahvaljujemo za nesebično pomoč Štefki Kališnik in kolektivu „Emona“ Prodajalna Vir za darovano cvetje.

Sin Boris in družine Pevec

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, deda in pradedu

FRANCA KAVČIČA

iz Trzina

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste počastili njegov spomin, z nami sočustvovali in ga spremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste darovali cvetje. Še posebej se zahvaljujemo gasilskemu društvu Trzin in njihovem predsedniku za poslovilne besede, ter vsem okoliškim gasilskim društvom, ki so mu izkazali zadnjo čast. Prav tako se zahvaljujemo predsedniku KUD Franc Kotar Trzina za poslovilne besede ter ZB NOV Trzin. Iskrena hvala tudi župniku za opravljeni poslovilni obred.

Vsi njegovi!

POPRAVEK

V številki 5 našega glasila, z dne 20. aprila, je bil objavljen članek: „V spomin Ivanu Špornu“. Pisec članka nas je opozoril, da je pri prijemu nastala napaka, tako da je pravilno „SORNU“. Za nastalo napako se vsem prizadetim opravičujemo.

Uredništvo

OGLAS

Iščem žensko za pomoč slabo pokretni ženi.

Naslov v uredništvu glasila.

OGLAS

Za izvrševanje zahtevnejših nalog potrebuje obrtna delavnica s sedežem v Domžalah kvalificiranega strugarja s triletno prakso in odsluženim vojaškim rokom. Stanovanja ni.

Vse informacije dobite med 15. in 16. uro po telefonu 722-792.

Novi smučarski vaditelji

Društvo vaditeljev, trenerjev, sodnikov in učiteljev smučanja je v okviru svoje strokovne dejavnosti in kot nosilec strokovnega dela na področju smučanja v Kamniku, Mengšu, Komendi, Domžalah in Ihanu letos organiziralo tečaj za nove vaditelje alpskega smučanja.

Potrebe na področju množičnosti in pa veliko zanimanje za to področje amaterske dejavnosti sta bili prisotni tudi letos, saj se je za tečaj prijavilo kar 38 kandidatov in sicer 14 iz Kamnika, 21 iz Domžal in 3 iz Mengša.

Na področju smučanja so strokovni smučarski kadri v Kamniku dosegli tako strokovno raven, da lahko sami organizirajo in strokovno izvedejo v okviru ŠC Ljubljana in VSTK kadrovske tečaje. Praktično delo je v dveh vrstah vodil učitelj smučanja z mednarodno licenco Marijan Stele, predavatelj strokovnih predmetov pa so bili še Marjan Schnabl, dr. Franc Malešič in Silvo Šircelj.

Pred izpitno komisijo je sprejemni izpit iz tehnike smučanja opravilo 20 kandidatov, 6 pa je imelo pravico ponavljati tečaj in izpite iz prejšnjih tečajev. Na 8 dnevni naporni tečajniški dneh pouka tehnike in metodike poučevanja smučanja so si kandidati pridobili osnovno tehnično in pedagoško znanje za poučevanje smučanja. Med tečajem so morali v času šolskih počitnic voditi začetniške tečaje, da so si pridobili potrebno pedagoško prakso v poučevanju. To bi morala večina opravljati pod strokovnim vodstvom učiteljev ali vaditeljev z večletno prakso. Žal pa so strokovni delavci predvsem v kamniškem klubu tudi to strokovno nalogo vzeli neresno in niso strokovno pomagali in usmerjali kandidate pri njihovem prvem poučevanju in jim seveda s tem storili kaj slabo uslugo pri njihovem strokovnem izpopolnjevanju.

Kandidati so morali v treh rokih uspešno opravljati 8 teoretičnih izpitov iz tehnike, metodike poučevanja, smučanja, organizacije tečajev in vadbe, prve pomoči, nevarnosti v gorah, osnov športne medicine, smučarske opreme in mazanje smuči, zgodovine smučanja in smučarske didaktike.

Tako kot napreduje kvaliteto smučanje so tudi zahteve po znanju strokovnih kadrov vse večje in izpitni kriteriji vse strožji. To so prav dobro občutili tudi vsi tečajniki, saj so nekateri komaj vzdržali fizične in psihične napore tečaja, čeprav so bili še pred kratkim tekmovalci. Vendar pa je poučevanje smučanja trdo in zahtevno strokovno delo, ki zahteva veliko učenja, prakse in izkušenj, da se obvladajo potrebni tehnični elementi in gibanja, opazovanje in uporaba pedagoških načinov učenja in popravljanja napak.

Vsi tečajniki so se zavedali obveznosti in vadili vsetno in prizadevno, zato tudi uspeh ni izostal.

Na dvodnevni izpitih pred republiko komisijo na Koblji in v Kranjski gori je od 26 kandidatov izpit uspešno opravilo 18 od tega 6 iz Kamnika, 12 iz Domžal, 6 jih ima popravni izpit, 2 pa izpita nista opravila.

Novi vaditelji alpskega smučanja so postali:

Iz Kamnika ROK JARC, VITO KOCUTAR, BOJAN LEMIC, MILAN SEDUŠAK, POLDE FLISAR in MATJAŽ RIBAŠ

Iz Domžal BOJANA SLEVC, ki je dosegla tudi najboljši uspeh izmed vseh tečajnikov, STANE KOVAČ, MAJA SICHERL, MATEJA KOSEC, MARKO ALIČ, MATEJ KOŠIR, MARKO HREN, RADO IGLIČ, MARKO ARNEŽ, DUŠAN NEMEC in DUŠAN VIDEMŠEK.

Vsi kandidati so opravljali tudi preizkus znanja tehnike smučanja Test internacional Jugoslavije za bronasti, srebrni in zlati znak ki predstavljajo znanje osnov smučarske tehnike, znanje paralelne tehnike in kot najvišjo stopnjo znanje tehnike prestopanje in hitrega vijuganja.

Zlati znak so si prislužili: BOJANA SLEVC, MARKO ALIČ, ROK JARC, MILAN SEDUŠAK, BOJAN LEMIC, STANE KOVAČ, MATEJ KOŠIR, MARKO HREN, DUŠAN VIDEMŠEK.

Srebrni znak so si s prikazanim znanjem smučanja pridobili: DUŠAN NEMEC, RADO IGLIČ, POLDE FLISAR, MATJAŽ RIBAŠ TOMO URŠIČ, JANKO LIPOVŠEK, MARKO ARNEŽ, MATEJA KOSEC, BRANE SEDUŠAK, SAŠO DOLINŠEK, SICHERL MAJA.

Bronast znak testa internacional Jugoslavije prejmejo: MITJA KERŽIČ, JANEZ PRAPROTNIK, MATJAŽ PERŠE, MIRAN KAVKA, STANKA ŠTUPAR in NEVENKA BURJA.

Slovesno razglasitev in podelitev diplom bo področni zbor Kamniškega področja organiziral ob zaključku sezone.

sm

TEKMOVANJE V ODBOJKI ZA ŽENSKE

Športno društvo Krajevne skupnosti Slavko Slander iz Domžal organizira tekmovanje v odbojki za ženske, ki bo v soboto, 6.6.1981 ob 10. uri na igrišču Osnovne šole Šlاندrove brigade v Domžalah.

Pravico do nastopa imajo vse ekipe OZD in športnih društev s sedežem v občini Domžale.

Prijave pošljite na Krajevno skupnost Slavko Slander, Domžale, Kidričeva 14, do konca meseca maja.

Sistem tekmovanja bo določen glede na število prijavljenih ekip. Zrebanje bo uro pred pričetkom tekmovanja, na Osnovni šoli Šlاندrove brigade.

Prijavnino v znesku 100.- lahko nakažete na žiro račun športnega društva ali pri blagajni, na dan tekmovanja.

Prve tri ekipe prejmejo diplome Športnega društva KS Slavko Slander, zadnja tolažilno nagrado.

V interesu množične rekreacije vabimo k čimvečji udeležbi.

Športno društvo
KS S.Slander
sekcija za odbojko

ZAHVALA

V petek, dne 3. aprila 1981 smo se na pokopališču v Ožboltu za vedno poslovili od

FRANCA LEVCA

posestnika iz Bršlenovice 3 pri Trojanah

Vsem, ki ste nam ob njegovi smrti pomagali, se najlepše zahvalujemo. Iskrena hvala sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga spremlili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje ali nam kakorkoli pomagali. Iskrena hvala lovskim družinam za izkazano poslednjo čast pokojnemu.

Brata in sestre.

V SPOMIN

26. marca je minilo leto dni, ko nas je sredi življenja za vedno zapustil naš dragi sin, brat in stric

ANTON CERAR

s Prevoj 66

Kako prazen je od tedaj tvoj dom in od takrat izgubljeno vse, kar si nam dajal s tvojim poštenim življenjem. Večna ti hvala za vse; spočij se v zadnjem domu, ki ga vedno obiskujemo.

Vsi tvoji.

ZAHVALA

Ob nepričakovani in boleči izgubi našega dragega moža, očeta, sina, brata in strica

LOJZETA KRALJA

z Rodice

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v žalosti pomagali in nas tolažili. Hvala vsem, ki ste mu darovali cvetje in ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti.

Posebej zahvala vsem gasilcem, DO Slovenijales Radomlje in gospodu župniku za opravljen obred, poslovljene besede, cvetje in spremstvo.

Se enkrat iskrena zahvala vsem, ki ste nam pomagali dostojno počastiti Lojzetov spomin.

Žaljuči vsi njegovi.

Uspela športna prireditve — na predvečer 1. maja

Telesnokulturna skupnost Domžale, Zveza telesnokulturnih organizacij Domžale ter Atletski klub Domžale so organizirali na predvečer 1. maja, t.j. četrtek 30. aprila 1981 športnopolitično prireditve „tek po ulicah Domžal“. Prireditve je potekala po naslednjih ulicah: štart in cilj je bil na Ulici Ljube Šercerja (parkirni prostor pred Veleblagovnico je bil ves čas dostopen občanom), Kidričevi cesti, Cesti talcev ter cesti Veljka Vlahoviča.

Za izvedbo take ali podobne prireditve je potrebno angažirati mnogo zunanjih sodelavcev, katerim se ob tej priliki zahvaljujemo za pomoč (Postaji milice Domžale, članom Narodne zaščite Krajevne skupnosti Slavka Šlandra, članom Občinskega rdečega križa Domžale, Komunalnemu podjetju Domžale) ter vsem posameznikom, ki so kot občani sodelovali pri sami prireditvi.

Letošnja prireditve je bila že tretja zapored (1979, 1980, 1981). Vendar z nekoliko spremenjeno obliko in nekoliko daljšo progo. Tako skupnost kot Atletski klub Domžale sta v prireditve vključila celotno članstvo oz. svoje delavce, da bi prireditve uspela.

Telesnokulturna skupnost Domžale je preko delegatov skupščine v pisni obliki obvestila vse telesnokulturne organizacije in vse šole v občini Domžale o izvedbi športnopolitične prireditve. Osnovni moto prireditve je bil doseči čim večjo množičnost, vključitev šolske mladine do starejših občanov (veteranov), ki se aktivno rekreirajo v telesnokulturnih organizacijah. V tem smo uspeli samo delno, predhodnih pisanih prijav je bilo za 190 nastopajočih tekmovalcev, vendar se vsi prijavljeni tega niso udeležili, nekaj pa se jih je prijavilo pred samim začetkom tekmovanja.

Tekmovanje je potekalo v šestih

kategorijah: za prvi kategoriji – pionirke in pionirji ni bilo prijav. Osnovne šole Matija Blejca Matevža in Osnovne šole Radomeljske čete (učenci omenjene šole so se tekmovanja udeležili z angažiranjem Športnega društva Radomlje). Za to kategorijo moramo pohvaliti tekmovalke in tekmovalce Osnovne šole Josip Broz Tito, ti so bili najštevilnejši in tudi kvaliteta atletike na tej šoli je dokaz dobrega dela pedagogov telesne kulture.

V tretji kategoriji – (mladinke in mladinci) je bila udeležba nekoliko slabša, vendar je bil tek predvsem pri mladincih izredno zanimiv.

V peti in šesti kategoriji – člani veterani smo pričakovali predvsem večjo udeležbo telesnokulturnih organizacij, ki goje tekmovalni šport, vendar je bila udeležba zelo slaba, ni bilo niti tekačev Smučarskega kluba Ihan, katerim bi bila to le lahka preizkušnja za bodoča

Podelitev priznanj oz. kolajn po teku po domžalskih ulicah

tekmovanja.

Dolžina proge je bila 1500 m in ne 1200 kot je bilo pomotoma

navedeno v razpisu tekmovanja.

Doseženi so bili naslednji rezultati:

1. pionirke – dolžina proge 1500 m			
1. mesto	Naglič Silva OŠ Josip Broz Tito	čas	5.15,5 min
2. mesto	Rajgl Tatjana OŠ Josip Broz Tito	čaa	5.16,0 min
3. mesto	Pogačnik Mateja OŠ Šlandrove brigade	čas	5.19,2 min
2. pionirji – dolžina proge 1500 m			
1. mesto	Stare Iztok ŠD Radomlje	čas	4.28,0 min
2. mesto	Mav Maks OŠ Šlandrove brigade	čas	4.33,0 min
3. mesto	Stražar Aleš OŠ Josip Broz Tito	čas	4.43,0 min
3. mladinke - dolžina proge 1500 m			
1. mesto	Pirnat Marjana UGŠ Domžale	čas	5.40,0 min
2. mesto	Novak Mojca ŠD Radomlje	čas	5.54,0 min
3. mesto	Kepic Ksenija ŠD Trzin	čas	
4. mladinci – dolžina proge 3000 m			
1. mesto	Orehov Zlatko UGŠ Domžale	čas	9;06,0 min
2. mesto	Klemenc Jože SK Kamnik	čas	9;12,9 min
3. mesto	Lazar Roman AK Domžale	čas	9;22,5 min
5. člani – dolžina proge 4500 m			
1. mesto	Smole Janko Vrhnika	čas	13;17,3 min
2. mesto	Menkovič Ljubinko VP Vrhnika	čas	13;27,0 min
3. mesto	Potrbin Jože ŠD Radomlje	čas	13;38,0 min
6. veterani – dolžina proge 300 m			
1. mesto	Gorza Marjan ŠD Radomlje	čas	11;00,0 min
2. mesto	Kralj Stane ŠD Trzin	čas	11;01,0 min
3. mesto	Iljaž Stane ŠD Trzin	čas	11;03,0 min

Prvi trije tekmovalci v vsaki kategoriji so prejeli kolajne pokrovitelja tekmovanja Telesnokulturne skupnosti Domžale, prvih šest je prejelo tudi diplome za dosežene rezultate. Tekmovanja si je ogledalo veliko število občanov, največ seveda na štartu in cilju, vendar so gledalci ob celotni progi vzpodbujali tekače. Res, veliko gledalcev je slučajno prisostvovalo tekmovanju, vendar večina sodelujočih in organizatorjev smatra, da je potrebno

podobna tekmovanja še organizirati in zagotoviti še večjo udeležbo tekmovalcev vseh telesnokulturnih organizacij in šol.

Celotno tekmovanje je bilo vzorno organizirano zato vsa pohvala Atletskemu klubu Domžale, ki še vedno vabi občane, da se vključijo v delovanje kluba tako tekmovalno, organizacijsko kot tehnično, predvsem pa velja to vabilo nekdanjim atletskim delavcem.

M. Gorza

Tudi letos je bila dosežena primerna množičnost, četudi bi bilo lahko udeležencev teka po domžalskih ulicah lahko še mnogo več

Neobjavljena objava v Mengeški osnovni šoli:

TUDI TAKO JE MOGOČE!

O dvigu telesne pripravljenosti, predvsem otrok in mladine je veliko napisanega. Še več se govori o množičnosti, torej možnosti, da se vsakdo lahko vključi v telesnovzgojno dejavnost. Do tu je vse lepo. Ko pa se prične načrtno delati, se začenejo pojavljati majhne in velike prepreke. Male prepreke še lahko preskočiš, toda, če ti prično za hrbtom „metati pod noge polena“, te pripravijo do tega, da napišeš kar ti leži na duši. Tako sem tudi jaz napisala naslednje obvestilo.

V želji, da bi dvignili gimnastično dejavnost na vaši osnovni šoli sem pričela pred tremi leti z načrtnim delom. V vseh teh letih se je pokazalo, da si dekleta žele tovrstne dejavnosti. Predvsem pa tega, da se vadbe lahko udeleži vsaka, ki si to želi.

Tudi kvalitetno se je raven znanja dvignila in dekleta sedaj znajo mnogo več, kar so uspešno dokazovala na občinskih prvenstvih. Vse doslej sem se borila, da sem sploh smela delati na šoli, stala sem pred zaklenjenimi vrati telovadnice ob času, ko bi po urniku morala potekati vadba. Vendar si tega, da bom moledovala za ure, čas in prostor ne dovolim več. Kot tudi ne bom sprejemala nase dogovarjanja o spreminjanju urnika, kot komu odgovarja, sredi šolskega leta.

Opravičujem se dekletom, ki sem jih želela naučiti nekaj več, vendar tako, kot se dela na tej šoli, jaz po svoji profesionalni dolžnosti ne želim več delati.

Učiteljicam pa se opravičujem, če sem motila njihov način dela, s svojo preveliko zastojarsko navdušenostjo. S temi nekaj besedami vas vse obveščam, da se odpovedujem nadaljnemu delu v gimnastični sekciji ŠSD osnovne šole Mengeš – oziroma, da povem v preprostih besedah: tovarišica Rika ne bo imela več gimnastike.

Pripis: Želim, da bi to objavo prebrali vsem. Želela sem delati, toda ob vsem tem nerazumevanju to ni več mogoče. Kajti povsem očitno je, da nekateri še sedaj ne razumejo tistega, ki dela za druge in ne zase.

Vendar obvestilo ni bilo objavljeno v celoti, bil je objavljen en sam stavek – vadbe gimnastike ne bo več!

Sprašujem se, zakaj človeku, ki bi rad delal, to delo ni dovoljeno?

Komu in za koga delamo!?

prof. Rika Binter

KOMISIJA ZA GIMNASTIKO POROČA:

Predelava programa za pionirje:

V telovadnici osnovne šole Šlandrove brigade v Domžalah je bila pred koncem lanskega leta organizirana predelava gimnastičnega programa za pionirje.

Tokrat smo bili člani komisije za gimnastiko zelo razočarani, kajti na predelavo je prišla le ena samo tovarišica in sicer tovarišica Jožica Kralj, razredna učiteljica iz osnovne šole Venclja Perka iz Domžal. Predelava je bila kljub temu izvedena. Tovarišica Ela Košir je z demonstratorjema osnovne šole Šlandrove brigade predelala celoten program.

Program za pionirje je sicer enak, kot je bil lansko leto, vendar to ne predstavlja prav nobenega razloga za takšno ravnanje učiteljev in tudi ravnateljev osnovnih šol v občini Domžale. Gimnastika je bila v letošnjem letu sprejeta kot prednostna športna panoga, poleg košarke, atletike in streljanja, torej bi jo morali izvajati v okviru vsake-

ga šolskega športnega društva v naši občini. Program je bil sprejet tako za dekleta kot za fante le s to razliko, da imajo dekleta program spremenjen, fantje pa letos tekmujejo še po starem programu.

Že glede na dejstvo, da je bila udeležba na lanskoletnem občinskem prvenstvu pri fantih skromna (le dve tekmovalni vrsti in še to iz ene šole) bi lahko privedlo na predelavo več učiteljev. Obenem je grajanja vredno tudi ravnanje učiteljev, ki nimajo niti toliko ambicije, da bi prisostvovali ali se vsaj opravičili svojemu stanovskemu tovarišu, ki je pripravil to predelavo. In ne nazadnje, tu je tudi mnenje demonstratorjev, ki sta kazala vaje le eni sami tovarišici, je moralo biti kaj klavirno. Otroci so namreč hudi kritiki, ter znajo resnico še povedati.

Za nadaljnje sodelovanje bo tako potrebna predvsem večja angažiranost in sodelovanje učiteljev samih, saj upamo, da je glavni smoter nas vseh čim bolj organizi-

rati telesnovzgojno dejavnost in ustvarjati resnične pogoje za čimvečjo množično aktivno sodelovanje.

Predelava programa za pionirke:

V telovadnici osnovne šole Janko Kersnik na Brdu pri Lukovici je bila prav tako pred koncem leta izvedena predelava gimnastičnega programa za pionirke. Predelavo je vodila prof. Rika Binter kot demonstratorke pa so sodelovale učenke osnovne šole Mengeš: Lea Kumer, Irena Komatar, Mojca Šimenc in Simona Škarja ter tekmovalka zveznega razreda Nati Rogelj (Ljubljanska gimnastična zveza).

Na predelavi je bilo 21 udeležencev in 6 učenk iz skupno 8 domžalskih osnovnih šol, svojih predstavnikov ni poslala le osnovna šola Radomlje. Pohvaliti velja predvsem podružnične šole (Češnjice, Blagovica), ki so na predelavo poslale svoje učiteljice kar samoiniciativno.

Na vsakem tekmovalnem orodju, ki so zvrstila po olimpijskem vrstnem redu, so bili najprej obdelani vsi obvezni elementi ter nato prikazani še dodatni poljubni elementi. Predelava posameznega elementa je tako obsegala prikaz pravilne izvedbe, metodični posto-

pek učenja elementa, možne napake pri izvedbi in tudi asistenco. Za udeležence predelave je bila zelo zanimiv tudi način izvedbe posameznih elementov, saj so ga najprej pokazale učenke, ki vadijo v šolskem športnem društvu nato pa še vrhunska tekmovalka. Ob zaključku predelave na posameznem orodju so bile prikazane tudi kratke sestave. Udeleženci predelave so ves čas aktivno sodelovali, postavljali vprašanja in tudi zapisovali nekatere podrobnosti.

Ob koncu predelave je predsednica komisije za gimnastiko tovarišica Ela Košir vsem sodelujočim zagotovila, da bodo člani te komisije nudili vso pomoč tistim, ki bi to želeli oziroma potrebovali. Letošnji program se namreč v veliki meri razlikuje od programa v prejšnjih letih, saj smo se opredelili za poljuben program z nekaterimi obveznimi elementi. Obenem je zaprosila učitelje, da posredujejo na ZTKO urnike šolskih športnih društev ter s tem omogočili komisiji lažjo povezavo s posameznimi šolami oziroma sekcijami.

Obenem velja poudariti, da je bila predelava izvedena na osnovni šoli Janko Kersnik na Brdu pri Lukovici, katere delavci so nam omogočili, da smo tovrstno predelavo lahko uspešno opravili.

GIMNASTIKA – PREGLEDNO TEKMOVANJE

Na osnovni šoli Brdo pri Lukovici je bilo v petek, 27.2.1981 izvedeno pregledno tekmovanje v športni gimnastiki za pionirke. Tekmovanje samo ni bilo prestižnega pomena, temveč bolj vpogled v delo po šolah, ter merilo za ugotavljanje pomanjkljivosti in obenem s tem sugestija za delo vnaprej. Tekmovanja se je udeležilo 29 učenk osnovnih šol Josip Broz Tito Domžale, Martin Koželj Dob, Radomlje in Mengeš. Izgleda, da je zažarelo zaupanje med učitelji, ki so prevzeli odgovornosti novega programa ter učenkami, ki so le tega z navdušenjem sprejele. Dekleta so pokazala, že sedaj, skoraj dva meseca pred občinskim prvenstvom, nepričakovano obvladaje predpisanih znanj. Zavzetost, interes in volja, ki so jo pokazale je nova vzpodbuda tako za njih kot za učitelje.

Naj na koncu, kljub temu, da je bilo to le pregledno tekmovanje, omenimo še nekaj imen najboljših: Škarja Simona, Trobec Simona, Lisjak Zvonka, Kumer Lea in Berlic Erika, Nemeč, Novak, Koncilja, Nastran, Miklič...

Ugotovili smo, da kljub temu, da je bil gimnastični program sprejet s strani vseh šol v občini, delo na vseh preostalih šolah le še ni zaživelo v pričakovani širini.

PRVENSTVO TVD PARTIZAN-a JARŠE V NAMIZNEM TENISU

V času od 16. do 19. marca 1981 je bilo v Jaršah odprto prvenstvo domačega društva PARTIZAN v namiznem tenisu. Skupno se ga je udeležilo 96 tekmovalcev. Tekmovali so v treh disciplinah: pionirji, mladinci in člani.

Po zanimivih in napetih tekmah tudi presenečenj ni manjkalo. Tako lahko rečemo, da so zmagovalci v vseh disciplinah presenečenje.

Prvaki v namiznem tenisu za leto 1981 so postali: pri članih Luka Pirš, pri mladincih Jure Farkaš in pri pionirjih Bogdan Mihelj.

REZULTATI:

ČLANI:

četrtfinale: Jugovič – Surla 2 : 0, Ručigaj – Mihelj K. 2 : 0, Jeraj – Zupanc 2 : 0, Pirš – Cerar 2 : 1

polfinale: Jugovič – Ručigaj 2 : 0, Pirš – Jeraj 2 : 1

finale: Pirš – Jugovič 2 : 1
za 3. mesto: Jeraj – Ručigaj 2 : 1

MLADINCI:

četrtfinale: Mihelj B. – Maselj 2 : 0, Farkaš – Prezelj 2 : 0, Klemenčič – Kurbič 2 : 0, Surla – Stibrič 2 : 0

polfinale: Farkaš – Mihelj B. 2 : 0, Surla – Klemenčič 2 : 0

finale: Farkaš – Surla 2 : 0
za 3. mesto: Mihelj B. – Klemenčič 2 : 0

PIONIRJI:

četrtfinale: Surla – Jug 2 : 0, Mihelj – Maselj 2 : 0, Osolnik – Remšak 2 : 0, Farkaš – Pečjak 2 : 0

polfinale: Mihelj – Surla 2 : 0, Farkaš – Osolnik 2 : 0

finale: Mihelj – Farkaš 2 : 0
za 3. mesto: Surla – Osolnik 2 : 0

Rajko Kavčič

Ob občinskem prazniku čestitamo

DO TOKO n.s.o.o.
Domžale, Kidričeva 1
61230 DOMŽALE

S svojimi TOZD:

- Galanterija
 - Potovalni izdelki
 - Torbarstvo Maribor
 - Usnjarna
 - Maloprodaja
 - Commerce
- in DS Skupnih strokovnih služb

Proizvodni program:

Damske torbice, potovalne torbe, kovčki, aktovke, mape, pasovi, drobna galanterija, rokavice, izdelki iz reptilij. Vrhnje usnje in usnjena podloga.

Če želite biti oblečeni
športno in elegantno
nosite konfekcijo
in pokrivala
tovarne
slamnikov in konfekcije

UNIVERZALE DOMŽALE

Izdelki so iz klasičnih
in modnih materialov
v različnih barvah
in velikostih

**KOMUNALNO PODJETJE DOMŽALE
DOMŽALE, Ljube Šerčerja 4**

Priporoča svoje storitve

Kolektiv čestita

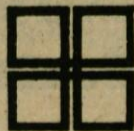
**"MLINOSTROJ"
TOVARNA STROJEV
DOMŽALE**

VSEM OBČANOM ČESTITAMO

HELIOS

- BARVE
- LAKI
- EMAJLI
- DEKSTRINI
- LEPILA
- UMETNE SMOLE
- JEDILNA IN
TEHNIČNA OLJA

**INDUSTRIJA PLATNENIH
IZDELKOV INDUPLATI r.o.,
JARŠE p. DOMŽALE**

Delovna organizacija
INDUPLATI JARŠE

VAM ČESTITA
OB PRAZNIKU DELA!

TOSAMA

DOMŽALE

VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM, DELOVNIM
KOLEKTIVOM IN OBČANOM ČESTITAMO IN
ŽELIMO MNOGO DELOVNIH USPEHOV!

Živilski kombinat

»ŽITO« LJUBLJANA

POSLOVNA ENOTA DOMŽALE

ČESTITAMO

Papirnica Količevo

POŠTA DOMŽALE

Izdelujemo:

raznovrstne papirje,
navadne in specialne
lepenke,
več vrst sestavljenih
kartonov,
zlasti s premazom
oplenitene kartone
za grafično embalažo

OBRTNIK

Mengeš

Opravlja:

zidarska, ključavničar-
ska, steklarska in parke-
tarska dela

Priporoča svoje usluge in
čestita za praznik!

IZVOZNO-UVOZNO
PODJETJE

SEMESADIKE

MENGEŠ

z delovišči:

Semenarno in
Drevesnico Mengeš
Drevesnico v Radvanju
pri Mariboru in
Drevesnico v Tišini
pri Murski Soboti
nudi gozdno seme, sadike
pogozdovanje in okrasne
nasade ter storže za okras
in se priporoča

EMONA DO KMETIJSKA KOOPERACIJA, p.o.
Domžale, Kidričeva 14

z naslednjimi dejavnostmi proizvodnje in odkupom
kmetijskih pridelkov, prodajalnami kmetijskega re-
promateriala v Domžalah, Lukovici, Blagovici, Mo-
ravčah, Kamniku, Komendi, Tuhinjski dolini, pospe-
ševalno službo za pospeševanje zasebnega kmetijstva
in Hranilno-kreditno službo se priporoča in čestita.

**TEKSTIL
TOZD**

filc o. sol. o. 61234 Mengeš

izdelujemo in prodajamo tehnične in iglaste filce ter
sodobne talne obloge za pode.
Delovni kolektiv čestita vsem občanom

TOVARNA POZAMENTERIJE

trak

Mengeš

Pridružuje se čestitkam in priporoča vse vrste tkane elastike, svileno in najlon elastiko, elastične in neelastične trakove, vrvice, trakove

du

DELAVSKA UNIVERZA
DOMŽALE

PRIPOROČA SVOJE USLUGE NA
PODROČJU IZOBRAŽEVANJA,
TISKARSTVA IN KNJIŽNICARSTVA!

SLOVENIJALES

Radomlje

proizvaja žagan les, jedilne
in sedežne garniture

Priporočamo proizvode

TANIZ

Mengeš

Uredimo vam kvalitetno opremo za
trgovske lokale, hotele in gostinske
obrate.

Se priporočamo

A-S
DOMŽALE

AVTOSERVIS

Domžale

Čestitamo za praznik
Nudimo servisne usluge
na vozilih VW, Volvo,
popravljamo tudi vsa
druga osebna vozila,
tovornjake in avtobuse

MELODIJA MENGEŠ

Čestitamo za praznik.
Proizvajamo glasbene
instrumente, zvočne notne
table.
Priporočamo svoje izdelke

Kolektiv
delovne organizacije

»NAPREDEK«
Domžale

TOZD PREHRANA
TOZD OPREMOTEHNA
TOZD GOSTINSTVO IN
TURIZEM

se priporoča na nakup vsakovrstnega potroš-
nega blaga v svojih prodajalnah širom občine

EKSPLOATACIJA
PREDELAVA
IN OPLEMENITENJE
NEKOVIN

"TERMIT"
DOMŽALE
SPECIALIZIRANO PODJETJE
ZA PROIZVODNJO
LIVARSKEGA POMOŽNEGA
MATERIALA

Kovinsko in strojno podjetje

nudi svoje proizvode in kvalitetne uslu-
ge

- izdelava in montaža opreme za čistil-
ne naprave komunalnih in industrij-
skih odpadnih voda,
- izgradnja regionalnih vodovodov,
- preskrba s pitno vodo in odvajanje
odpadnih voda skozi čistilno napra-
vo

INDUSTRIJSKI KOMBINAR
"PLANIKA" KRANJ
TOZD "MOJCA" LUKOVICA

Priporoča svoje
kvalitetne usluge
in čestita
za praznik

Restavracija z garni hotelom
"PRI KONŠKU" Trojane – avtobusna postaja – parkirni prostor – domača in
mednarodna kuhinja – krofi – zavitki – klobase – pečenice z zeljem – piščanci.

Garni hotel – neprekinjeno odprt – 63 postelj (32 sob) prijetna zajtrkovalnica oz.
prostor, ki je uporaben za sprejem zaključnih družb, za seje, sestanke poslovnih
ljudi, primeren za poroke. Sončna terasa.

Priporočamo se !

GOSTOM IN OBČANOM ISKRENO ČESTITAMO

GIP "BETON" ZASAVJE
TOZD OPERATIVA
DOMŽALE

Priporoča svoje storitve
in čestita za praznik

ZAVAROVALNICA
"TRIGLAV"

Poslovna enota
Mengeš

Čestitamo za praznik
in priporočamo svoje storitve

GOZDNO GOSPODARSTVO
DOMŽALE

Priporočamo svoje storitve in čestitamo k
prazniku